

ΣΥΝΑΣΤΙΣΜΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

Ε. Α. Μ.

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΓΙΑ ΤΟ ΔΕΚΕΜΒΡΗ

Ντοκουμέντα από τα
Δεκεμβριανά

ΑΘΗΝΑ - ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 1945

ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ
Ε. Α. Μ.

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΓΙΑ ΤΟ ΔΕΚΕΜΒΡΗ

ΑΘΗΝΑ - ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 1945

“ Άγγλοι στρατιώ-
τες μάχονται έναν-
τίον του ΕΛΑΣ,
άκομη και από τα-
ράσες δήθεναικών
στρατιών. Δίπλα ή-
τάσημένη και μια...
υρουγάδα.

ΤΑ ΒΑΘΥΤΕΡΑ ΑΙΤΙΑ ΤΟΥ ΔΕΚΕΜΒΡΗ

Όταν ο Ούϊνστον Τσώρτσιλ, μιλώντας στη Βουλή των Κοινοτήτων κατά τη συνεδρίαση της 19—1—45 για τη Δεκεμβριανή τραγωδία, δήλωνε ότι: «Έν τῷ μέσῳ της ἀνεμοζάλης προχωροῦμεν μετὰ κόπου, ἀλλὰ εἶμαι εἰς θέσιν νὰ διαβεβαιώσω τὴν βουλὴν ὅτι ΔΕΝ ΠΡΟΧΩΡΟΥΜΕΝ ΧΩΡΙΣ ΣΧΕΔΙΟΝ», πολὺ λίγοι Ἕλληνες καὶ ξένοι μπορούσαν νὰ καταλάβουν τί ἀκριβῶς ἦταν αὐτὸ τὸ σκοτεινὸ σχέδιο καὶ ποῦ ἀπέβλεπε.

Σήμερα, μὲ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου, τὴν ἐμφάνιση στὴ δημοσιότητα διαφόρων ἐπισήμων στοιχείων καὶ τὴ μεταδεκεμβριανὴ πείρα, τὰ γεγονότα τοῦ Δεκέμβρη καὶ τὰ βαθύτερα αἰτιά τους φωτίζονται καὶ ξεκαθαρίζουν ὀλοένα καὶ περισσότερο.

Τὰ γεγονότα αὐτὰ ἀποδείχεται, χωρὶς τὴν παραμικρὴ πιά ἀμφιβολία, ὅτι δὲν ἦταν παρὰ ἡ προμελετημένη κατάληξη ἑνὸς εὐρύτερου σχεδίου τῶν Τόρρις, ποῦ καταστρώθηκε πιθανώτατα στὸ Σίτυ καὶ ἄρχισε νὰ ἐφαρμόζεται στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὸν κ. Τσώρτσιλ καὶ τὶς ἀρμόδιες στρατιωτικὲς καὶ παραστρατιωτικὲς Βρετανικὲς ὑπηρεσίες, ἀπ' τὴν ἀνοιξὴ κι' ὅλας τοῦ 1943, μὲ τὸ πρῶτο σχεδὸν φούντωμα τῶν ἀνταρτικῶν δυνάμεων τοῦ ΕΛΑΣ.

Τὸ σχέδιο αὐτὸ ἦταν ἀπλὸ στὴ σύλληψη, ἀλλὰ πολὺπλοκο στὴν ἐφαρμογὴ του.

Ἡ κεντρικὴ του ἰδέα στηριζόντανε στὶς ἀκόλουθες σωστὲς διαπιστώσεις καὶ προβλέψεις:

1— Ὁ παλλαϊκὸς ἀγώνας στὴν Ἀλβανία δὲν ἦταν μόνον ἀγώνας γιὰ τὴν ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία, ἀλλὰ εἶχε καὶ σαφῶς ἀντιφασιστικὸ χαρακτήρα.

2— Ἡ κακὴ διεξαγωγὴ τοῦ πολέμου αὐτοῦ ἀπὸ τὸ καθεστῶς τῆς 4ης Αὐγούστου, ἡ καταστροφὴ ποῦ ἐπακολούθησε καὶ ἡ Ἀντίσταση ποῦ ὀργάνωσε ὁ λαὸς κατὰ τῶν κατακτητῶν, ἐρήμην τῆς παληᾶς πολιτικῆς καὶ στρατιωτικῆς ἡγεσίας τοῦ τόπου, ἔφερε στὸ προσκήνιο νέες, λαϊκὲς, δυνάμεις οἱ ὁποῖες, μέσα στὴν πολυαίμακτη πάλη τους γιὰ τὴν ἐθνικὴ λευτεριά καὶ τὴν ἐπιβίωση, ἔπερναν ὀλοένα καὶ βαθύτερη συνεί-

θηση τῶν δικαιωμάτων τους καὶ τῆς δύνάμης ποῦ τοὺς ἐξασφάλιζε ἢ πλατεῖα καὶ ἀγωνιστικὴ ὀργάνωσή τους.

3.— Ἡ ἐμπιστοσύνη τῶν ὀργανωμένων αὐτῶν μεγάλων λαϊκῶν μαζῶν ἐγκατέλειπε τὴν παλιὰ πολιτικο—στρατιωτικὴ ἡγεσία τοῦ τόπου καὶ στρεφόντανε πρὸς τὰ πρωτοποριακὰ στοιχεῖα, ποῦ στάθηκαν στὸ πλευρὸ τοῦ λαοῦ κατὰ τὴ μεγάλη του δοκιμασία καὶ τὸν καθοδήγησαν στὴν πάλῃ του κατὰ τῶν ξένων φασιστῶν κατακτητῶν καὶ τῶν ἐντοπίων συνεργατῶν τους.

4.— Οἱ πλατειές αὐτὲς λαϊκὲς μᾶζες, συνειδητοποιημένες ὅσο ποτὲ ἄλλοτε καὶ ἐπὶ πλέον ὀργανωμένες, γιὰ πρώτη φορὰ στὴν ἱστορία τοῦ τόπου, σὲ πανελλήνια κλίμακα, μὲ τὸ τέλος τοῦ πολέμου θὰ ἔτειναν στὸ νὰ περιέλθει φυσιολογικὰ ὀλόκληρη ἡ ἐξουσία στὸ λαό, μὲ σκοπὸ τὴν ἐγκαθίδρυση καὶ νομιμοποίηση ἐνὸς σταθεροῦ καὶ πραγματικὰ προοδευτικοῦ λαϊκοῦ δημοκρατικοῦ καθεστῶτος στὴ χώρα.

5.— Οἱ νέες αὐτὲς δημοκρατικὲς δυνάμεις, κατὰ φυσικὴ πρόβλεψη, θὰ ἦταν ἐμπόδιο α) στὴ συνέχιση τῆς ἀποικιακῆς δουλείας τῆς Ἑλλάδας στὸ ἀσύδοτο ξένο κεφάλαιο καὶ β) στὴν οὐσιαστικὴ κατάργηση τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς χώρας στὸν πολιτικοστρατηγικὸ τομέα.

6.— Οἱ δυνάμεις αὐτὲς ἐπομένως, ἐθεωροῦντο φύσει καὶ θέσει ἀντίθετες πρὸς τὶς μεταπολεμικὲς βλέψεις τῶν Τόρρις. Ἐπρεπε, λοιπόν, μὲ κάθε τρόπο νὰ ὑπονομευτοῦν, νὰ περιοριστοῦν καὶ τελικὰ νὰ ἐκμηδενιστοῦν. Ἄμεσος στόχος τὸ ἀντιφασιστικὸ κίνημα Ἀντίστασης.

*
**

Ἡ πραγματοποίηση τοῦ σχεδίου αὐτοῦ ἐπιδιώχθηκε σταθερά, συστηματικά, ἐπίμονα, μὲ πολυποίκιλα καὶ ἐναλασσόμενα, κατὰ τὶς περιστάσεις, μέσα. Τέτοια ἦταν :

α) Ἐνίσχυση τοῦ Βασιληᾶ Γεωργίου, σὰν πόλου ἔλξεως καὶ συγκεντρώσεως ὅλων τῶν ἀντιδραστικῶν δυνάμεων τοῦ τόπου.

β) Δημιουργία καὶ ἐνίσχυση ἀντιδραστικῶν ἀνταρτικῶν ὁμάδων καὶ ὀργανώσεων, σὰν ἀντιρρόπων τοῦ ΕΛΑΣ.

γ) Παροχὴ στὸν ΕΛΑΣ ἐλάχιστης βοήθειας σὲ τρόπο ὥστε νὰ ἐκπληρώνει μὲν τὶς ἀποστολὲς ποῦ τοῦ ἀνέθετε τὸ Στρατηγεῖο Μ. Ἀνατολῆς, νὰ βρεθεῖ ὁμως κατ' οὐσίαν ἄοπλος (ἀπὸ ἔλλειψη πυρῆκῶν) τὴ στιγμὴ τῆς ἀποχώρησης τῶν Γερμανῶν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Οἱ ὑπολογισμοὶ ὁμως αὐτοὶ τοῦ Σ. Μ. Α. διαψεύδονται ἀπὸ τὰ πράγματα. Τὰ λάφυρα ποῦ ἀποκτοῦσε ὁ ΕΛΑΣ μαχόμενος κατὰ τοῦ ἐχθροῦ καὶ τῶν συνεργατῶν του καὶ ἡ ὀλό-

ψυχη συνδρομή του λαού, του επιτρέπουν ν' αύξησει τή δύναμή του.

Αυτό οδηγεί τις Βρετανικές υπηρεσίες σε πιό άδίστακτα μέσα. Διακόπτουν έντελώς κάθε ένισχυση του ΕΛΑΣ, από τόν 'Οκτώβρη του 1943 και οργανώνουν έναντίον του επιθέσεις τών άλλων άνταρτικών οργανώσεων, σε συνδυασμό με μεγάλες έκκαθαριστικές επιχειρήσεις τών Γερμανών.

'Η άποτυχία και αύτών τών μέσων οδηγεί τις Βρετανικές υπηρεσίες νά έγκολπωθοϋν τά όργανα τών Κουϊσλιγκς, νά έλθουν σε σχέσεις ένθαρρυντικές, μέχρις ώρισμένης στιγμής, με τά Τάγματα 'Ασφαλείας και νά κατανεύουν στην έξοντωτική δράση τους κατά τών άγωνιστών τής άντιφασιστικής 'Αντίστασης.

Και όταν οϋτε αύτά τά μέσα δέ φέρνουν άποτέλεσμα, τό 'Αρχηγείο τής Βρετανικής Στρατ. 'Αποστολής στα βουνα είσηγείται νά ριφθοϋν Βρετανοί άλεξιπτωτιστές για νά έξοντώσουν τό Γενικό Στρατηγείο του ΕΛΑΣ ! (*)

δ) 'Εντατική άντι-εαμική προπαγάνδα, όχι μόνο μέσα στο λαό, αλλά και μέσα σ' αύτές τις τάξεις του ΕΛΑΣ, στις όποιες προσπαθοϋν νά προκαλέσουν άκόμη και στασιαστικό κίνημα.

ε) Προσεταιρισμός όλων τών προδοτών, δοσιλόγων και άντίδραστικών στοιχείων τά όποια, από φόβο δίκαιης τιμωρίας ή άπώλειας τών άνόμων κερδών και προνομίων τους, καταφεύγουν στην προστασία τών προθύμων νά τήν παράσχουν 'Αγγλων. Σε άντάλλαγμα αύτης τής προστασίας, τους προσφέρουν τό μίσος των κατά του Λαού και τή δοκιμασμένη έγκληματικότητα των.

σι) Διάλυση του 'Ελληνικού στρατού τής Μ. 'Ανατολής ό όποιος άποδείχτηκε δημοκρατικών φρονημάτων, έγκάθειρξη τών στελεχών και άνδρών του σε στρατόπεδα συγκέντρωσης και δημιουργία τμημάτων από αύστηρά διαλεγμένα μοναρχοφασιστικά στοιχεία ('Ιερός Λόχος—'Ορεινή Ταξιαρχία).

ζ) 'Ανάθεση τής 'Ελληνικής Κυβέρνησης του έξωτερικού, κατά τις παραμονές τής άπελευθέρωσης, σε πρόσωπο δυναμικό και άδίστακτο, πού νά διαπνέεται από τόν ίδιο φόβο και μίσος κατά του άντιφασιστικού Κινήματος 'Αντίστασης και ταυτόχρονα άποφασισμένο νά έφαρμόσει πειθήνια, άπόλυτα μονομερή προσανατολισμό τής έξωτερικής πολιτικής τής 'Ελλάδας.

η) 'Εκμετάλλευση του σφοδρού πόθου ένδικής ένότητας πού χαρακτήριζε πάντα τό ΕΑΜ, πρὸς χάρη τής καθολικότε-

(*) Βλέπε σχετικά άποκαλυπτικά έπίσημα έγγραφα, πού δημοσιεύτηκαν στο «Ριζοσπάστη» τής 18|10|45 και 11|11—17|11|45.

ρης διεξαγωγῆς τοῦ ἀντιφασιστικοῦ ἀγώνα καί τῆς ὁμαλῆς μετάβασης τῆς χώρας στή δημοκρατική ζωή. Ἡ ἐκμετάλλευση αὐτοῦ τοῦ πόθου ὀδηγεῖ στήν ἐκμαίευση τῶν ἑτεροβαρῶν συμφωνιῶν τοῦ Λιβάνου καί τῆς Γκαζέρτας, οἱ ὁποῖες δέν ἀνταποκρινότανε καθόλου στὸν πραγματικὸ συσχετισμὸ τῶν Ἑλληνικῶν δυνάμεων, ποὺ ἦταν συντριπτικὰ ὑπέρτερες πρὸς τὴν πλευρὰ τοῦ Ἑσμηκοῦ κινήματος Ἀντίστασης. Ἀργότερα ἀποδείχτηκε ἀπὸ τὰ πράγματα, ὅτι οἱ συμφωνίες αὐτὲς δέν ἀπέβλεπαν κατὰ βάθος σὲ τίποτε ἄλλο, παρὰ στήν ἐξαπάτηση, τὴ δέσμευση καί τὴν τελικὴ ἐκμηδένιση τοῦ Κινήματος Ἀντίστασης.

*
**

Ἔτσι φτάνουμε στήν ἀπελευθέρωση. Ἡ τάξη τηρεῖται παραδειγματικὰ ὑπ' εὐθύνη τοῦ ΕΑΜ. Ἡ Κυβέρνηση τοῦ Καΐρου γυρίζει στήν Πατρίδα καί οἱ ὀργανωμένες μάζες τοῦ ἀντιφασιστικοῦ ἀγώνα, ἡ μόνη πραγματικὴ δύναμη στὸν τόπο, τὴ στηρίζουν μὲ εἰλικρίνεια καί ἐμπιστοσύνη. Δὲ ζητοῦν παρὰ τὴν τιμωρία τῶν προδοτῶν καί τῶν δοσιλόγων, τὴν ἐκκαθάριση τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ ἀπὸ τὰ φασιστικὰ στοιχεῖα, τὴ δημιουργία ἐθνικοῦ στρατοῦ, τὴν πορεία πρὸς τὴ λαοκρατικὴ δημοκρατία, σύμφωνα πρὸς τοὺς διακηρυγμένους σκοποὺς τοῦ πολυαίμακτου ἀγώνα τῶν Ἐνωμένων Ἐθνῶν, στὸν ὁποῖο πρόσφερε τὰ πάντα ὁ μικρὸς ἀλλὰ ἡρώϊκός Ἑλληνικός Λαός. Ὅμως οἱ Τόρρις σκέπτονται διαφορετικὰ. Δέν ξεκολλοῦν ἀπὸ τὸν ἀρχικὸ ἀντικειμενικὸ σκοπὸ τους. Μὲ τὸν πράκτορά τους πρωθυπουργὸ Παπανδρέου μοιράζουν φιλελεύθερες ὑποσχέσεις, ἐνῶ ὑποβρυχίως βάζουν σὲ ἐνεργεια τὸν καταχθόνιο μηχανισμό, ποὺ ὀργάνωσαν κατὰ τὴ διάρκεια τῆς κατοχῆς, γιὰ νὰ χτυπήσουν τίς ὀργανωμένες ἀντιφασιστικὲς δυνάμεις, ν' ἀφοπλίσουν τὸν ΕΛΑΣ, πρὶν ἐκπληρωθοῦν οἱ ἀνειλημμένες ὑποχρεώσεις γιὰ τὴν κάθαρση τοῦ τόπου ἀπὸ τὸ φασιστικὸ μίσημα καί τὴ δημιουργία νέου ἀντιφασιστικοῦ ἐθνικοῦ στρατοῦ.

Ἔτσι ἀποβλέπουν νὰ στερήσουν τὸ λαὸ ἀπὸ τὸ μόνο του δυναμικὸ ἀμυντικὸ στήριγμα, ἐνῶ ταυτόχρονα φέρνουν βιαστικὰ στήν Ἀθήνα ἀπὸ τὴν Ἰταλία, ὅπου ἐντούτοις ὁ πόλεμος συνεχιζόντατε, τὴν Ὀρεινὴ Ταξιαρχία. Διαμοιράζουν σὲ ἐπίκαιρα σημεῖα τῆς χώρας τμήματα τοῦ Ἱεροῦ Λόχου, ποὺ εἶχεν ἐπίσης μοναρχικὴ σύνθεση. Τοποθετοῦν στή νεοσχημάτιστη «Ἐθνοφυλακὴ» ἀξιωματικοὺς καί ἄνδρες τῶν Ταγμάτων Ἀσφαλείας. Μεταφέρουν ἀπ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα στήν Ἀθήνα ὅλα τὰ ὑπολείματα τῆς Χωροφυλακῆς, ποὺ εἶχαν παίξει, στήν πλειοψηφία τους, τόσο ἀντιλαϊκὸ ρόλο κατὰ τὴ Μεταξικὴ δικτατορία καί ἀντεθνικὸ κατὰ τὴ διάρκεια τῆς κατοχῆς. Μὲ τὸ πρό-

σχημα τῆς προφυλάκισης, συγκεντρώνουν ἐπίσης στήν Ἀθήνα τοὺς Ἀξιωματικούς καὶ ἄνδρες, ποὺ εἶχαν ὑπηρετήσει στὰ Τάγματα Ἀσφαλείας γιὰ νὰ τοὺς ἔχουν ἔτοιμους, γιὰ χρησιμοποίηση στήν πρώτη κατάλληλη στιγμή. Οἱ περισσότεροι ἀπ' αὐτοὺς διατηροῦν τὸν ἀτομικὸ ὄπλισμό τους (περίστροφα, χειροβομβίδες) καὶ μέσα στὶς φυλακὲς.

Γενικὰ πέρνουν μέτρα ποὺ ἐξαγγέλλουν καθαρὰ «διάταξη μάχης».

Ἡ γραμμὴ τοῦ ἐνεργουμένου τῶν Τόρρις καὶ ὀργάνου τῶν μοναρχοφασιστῶν «σοσιαλιστῆ» Γ. Παπανδρέου εἶναι σαφής: «ἂν τοὺς πάρω τὰ ὄπλα μὲ τὸ δόλο, πάει καλά. Ἄν δὲν τὸ ἐπιτύχω ἔτσι, τότε χτυπῶ καὶ τὰ πέρνω μὲ τὴ βία».

Ἄλλὰ ὁ δόλος ἔγινε ἀντιληπτός. Καὶ τότε ἡ Τσωρτσιλικὴ πολιτικὴ, μὲ κομπάρσο τῆς τῶ Γ. Παπανδρέου, ἀποφασίζει τὴν προσφυγὴ στὴ βία. Ὁ λόγος δίνεται στὸ στρατηγὸ Ρ. Σκόμπι ὁ ὁποῖος ζητεῖ τελεσιγραφικὰ ἀπὸ τὸν ΕΛΑΣ νὰ παραδώσει τὰ ὄπλα καὶ νὰ διαλυθεῖ. Πρὶν προφτάσει νὰ σταθεροποιηθεῖ καὶ νομιμοποιηθεῖ τὸ λαϊκὸ κίνημα, πρέπει νὰ στερηθεῖ ἀπὸ τὸ μοναδικὸ του δυναμικὸ ἀμυντικὸ στήριγμα. Δύναμη — διακηρύχνει φαρισαϊκὰ ὁ Παπανδρέου — πρέπει νὰ ἔχει μόνο τὸ Κράτος. Καὶ κράτος δὲν εἶναι, οὔτε μπορεῖ νὰ εἶναι, κατ' αὐτόν, ὁ ἴδιος ὁ Λαός, ποὺ ὀργανώθηκε καὶ αὐτοδιοικήθηκε δημοκρατικὰ στὶς ἐλεύθερες περιοχὲς. Κράτος στὴ συνείδηση τοῦ «ἀριστεροῦ» αὐτοῦ πολιτικάντη ἦταν ἐκεῖνο ποὺ ὀργάνωσε ἡ 4ῃ Αὐγούστου. Ἐκεῖνο ποὺ ἐξυπηρέτησε τοὺς κατακτητὲς. Αὐτὸ εἶχε διαλυθεῖ καὶ αὐτὸ ἔπρεπε νὰ ξαναφτιαχτεῖ, μὲ τὴ βοήθεια τῶν ξένων ὄπλων. Ἡ χώρα ἔπρεπε νὰ παραδοθεῖ ἀνυπεράσπιστη στὰ χέρια τῶν μοναρχοφασιστῶν, τῶν σφαγιαστῶν τοῦ λαοῦ, τῶν συνεργατῶν τοῦ ἐχθροῦ, τῶν δοσιλόγων καὶ τῶν κερδοσκόπων γιὰ νὰ ἐφαρμοσθεῖ δι' αὐτῶν — ἐλλείψει ἄλλων — τὸ προδιαγεγραμμένο πολιτικὸ, οἰκονομικὸ καὶ στρατηνικὸ σχέδιο τῶν Τόρρις, γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Κανένας ἄλλος δὲν εἶχε τίς γλοιώδεις ιδιότητες καὶ τὸ ἀντιλαϊκὸ μίσος, στὸ βαθμὸ ποὺ ἀπαιτοῦσε ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ τοῦ προγράμματος καὶ γι' αὐτὸ διαλέχθηκε γιὰ «πρωθυπουργὸς» ὁ Παπανδρέου ποὺ μὲ μυστικὲς ἐκθέσεις του πρὸς τὸ Στρατηγεῖο Μ. Ἀνατολῆς (*) εἶχεν ἐπιδείξει, ὅτι διέθετε αὐτὰ τὰ δυσεύρετα προσόντα.

*

Ἔνα τεράστιο λαϊκὸ κίνημα, ὅπως τὸ κίνημα τῆς ἀντιφασιστικῆς Ἀντίστασης, χαλυβδωμένο μέσα στήν καθημερινή

(*) Βλ. Γ. Παπανδρέου «Ἡ Ἀπελευθέρωσις τῆς Ἑλλάδος» σελ. 24 ἔπομ.

πάλη κατά τῶν κατακτητῶν, δὲν μποροῦσε οὔτε στὴν ἀπάτη τοῦ Παπανδρέου, τελικά, νὰ ἐμπέσει, οὔτε τῆ βία τῶν σιδερόφρακτων ὀργάνων τοῦ Τσῶρτσιλ νὰ φοβηθεῖ. Αὐτὸ θὰ ἦταν ἀνάξιο τοῦ αἵματος τῶν ἡρώων καὶ μαρτύρων ποὺ θυσιάστηκαν γιὰ τὸ ἰδανικὸ τῆς λευτεριᾶς καὶ τῆς ἀληθινῆς δημοκρατίας. Ἡ κατάθεση, χωρὶς καμιὰ πραγματικὴ ἐγγύηση, τῶν ὀπλων ποὺ ἀποκτήθηκαν μὲ πόλεμο καὶ αἷμα κατὰ τῶν κατακτητῶν καὶ ἡ προσφορὰ τῶν χειρῶν ποὺ τὰ κράτησαν καὶ τὰ τίμησαν, νὰ νὰ τοὺς περάσουν χειροπέδες ὁ Παπανδρέου καὶ ὁ Τσῶρτσιλ, θὰ ἦταν ἡ μεγαλύτερη ἱστορικὴ προδοσία κατὰ τοῦ λαοῦ, ποὺ ἀγωνίστηκε γιὰ τὴ συντριβὴ τοῦ φασισμού καὶ γιὰ μιὰ καινούργια, καλύτερη, ζωὴ.

Ἔτσι ἔγινε ὁ Δεκέμβρης—τὸ μεγαλύτερο μνημεῖο ποὺ ἔστησε ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς μαχόμενος γιὰ τὴ λευτεριά, τὴν ἀνεξαρτησία καὶ τὴν κυριαρχία του. Οὔτε ὁ Τσῶρτσιλ, οὔτε ὁ ἄθλιος κομπάρσος τοῦ Παπανδρέου φαντάσθηκαν ὅτι ἡ ἀντίσταση τοῦ λαοῦ μποροῦσε νὰ πάρει τέτοιο βάθος καὶ ἔκταση. Ἦταν ἀδύνατο νὰ συλλάβουν τὸ βαθμὸ τῆς συνειδητοποίησης, τῆς ὀριμότητος καὶ τοῦ πάθους ποὺ κατεῖχε τὸ λαό, γιὰ τὴ διεκδίκηση τῶν δικαιωμάτων του.

*
**

Ἄλλ' ἂν αὐτοὶ δὲν κατάλαβαν τίποτε καὶ ὅταν ἐπιτέλους κατάλαβαν, καταλήφθηκαν ἀπὸ φονικὴ λύσσα, ἡ οἰκουμένη ὀλόκληρη διαισθάνθηκε ἀμέσως περὶ τίνος ἀκριβῶς ἐπρόκειτο. Γι' αὐτὸ συγκράτησε ἀπὸ ἀγωνία τὴν ἀναπνοή της καὶ στήλωσε τὰ μάτια της πάνω στὴν τραγωδία ποὺ ξετυλιγότανε στὴν πανάρχαιη πόλη τῆς λευτεριᾶς καὶ τῆς δημοκρατίας. Τὰ κινήματα Ἀντίστασης ὅλης τῆς Εὐρώπης, οἱ δημοκρατικὲς δυνάμεις ὅλου τοῦ κόσμου, οἱ ἄνθρωποι τῆς καρδιᾶς καὶ τοῦ φιλελεύθερου στοχασμοῦ κάθε ἐθνικότητας, χωρὶς νὰ κάνουν ἐξαίρεση οὔτε οἱ ἴδιοι οἱ συμπατριῶτες τοῦ κ. Τσῶρτσιλ, κατάλαβαν τὴ βαθύτερη σημασία αὐτῆς τῆς σύγκρουσης.

Διαγνώσανε ὅτι στὴ μάχη τῆς Ἀθήνας οἱ Τόρρις εἶχαν ρίξει τὰ χαρτιά τους καὶ ἀποκάλυπταν τοὺς ἀληθινοὺς σκοποὺς—τὸ περίφημο «ΣΧΕΔΙΟ» γιὰ τὸ ὁποῖο μιλοῦσε ὁ κ. Τσῶρτσιλ—ποὺ εἶχαν ὄχι μόνο γιὰ τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ γιὰ ὅλα τὰ κινήματα Ἀντίστασης, γιὰ ὅλη τὴ μεταπολεμικὴ τάξη στὸν κόσμο.

Γι' αὐτὸ καὶ ὑψώθηκε ἀπὸ παντοῦ κραυγὴ ἀνησυχίας, φωνὴ συμπάθειας καὶ θαυμασμοῦ πρὸς τὸν Ἑλληνικὸ Λαὸ ποὺ ὑψωνε ἀκόμη μιὰ φορὰ τὸ μικρὸ, καθημαγμένο κι' ἐξαντλημένο

του ανάστημα ἐναντία σ' ἓναν ἀκόμη—καὶ τόσο ἀναπάντεχο!—
ἐχθρὸ τῆς ἐλευθερίας του.

Γιὰ νὰ ἐκτιμήσει κανεὶς τὸ μέγεθος τῆς ἀνησυχίας καὶ τῆς συγκίνησης, πού συγκλόνησε τὴ συμμαχικὴ κοινὴ γνώμη, ἀρκεῖ νὰ λάβει ὑπ' ὄψη του, ὅτι ἡ ἐξέγερση κατὰ τῆς Τσῳρτσιλικῆς πολιτικῆς σημειώνεται τὴ στιγμή πού ὁ πόλεμος κατὰ τῆς Γερμανίας βρίσκεται σὲ πλήρη ἀκμὴ καὶ ἡ ἐνότητα τῆς συμμαχικῆς πολεμικῆς προσπάθειας εἶναι ἀπαραίτητη, περισσότερο παρὰ ποτέ.

Ἡ ἴδια ἐνότητα εἶναι ἀναγκαία καὶ στὸν πολιτικὸ κόσμον τῆς Ἀγγλίας καὶ ὅμως ἡ Κυβέρνηση Τσῳρτσιλ, κατὰ τὴ συζήτηση πού γίνεται στὴ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων πάνω στὰ γεγονότα τῆς Ἑλλάδας, πέρνει ψῆφο ἐμπιστοσύνης μὲ 279 ψήφους ἐπὶ συνόλου 600 βουλευτῶν!

Εἶναι τέτοια ἡ δοκιμασία τῆς τότε Ἀγγλικῆς πολιτικῆς, ὥστε ὁ ἴδιος ὁ Τσῳρτσιλ, ἐνῶ ἡ μάχη τῆς Γαλλίας βρίσκεται σὲ κρίσιμη καμπή, ἀναγκάζεται νὰ ἔλθει ἀεροπορικὰ στὴν Ἀθήνα, γιὰ νὰ δώσει ἓνα τέρμα στὴν ἐπικίνδυνη γιὰ τὴ συμμαχικὴ ἐνότητα περιπέτεια, πού ὁ ἴδιος δημιούργησε!

Τὰ κείμενα πού ἀκολουθοῦν εἶναι ἓνα ἐλάχιστο μέρος ἀπὸ ὅσα δημοσιεύτηκαν στὸν παγκόσμιον τύπον τὴν ἐποχὴ ἐκείνη καὶ ἀντιπροσωπεύουν κατὰ ἓνα μέρος τὶς ἐντυπώσεις αὐτοπτῶν μαρτύρων τῶν γεγονότων καὶ κατὰ ἓνα ἄλλο τὶς ἀντιδράσεις, μπροστὰ σ' αὐτὰ, τῆς διεθνοῦς κοινῆς γνώμης καὶ τῶν ἐγκυροτέρων ἐκπροσώπων της.

Οἱ συνθήκες πού ἐπικρατοῦσαν τότε καὶ ὁ διωγμὸς τοῦ ἀριστεροῦ τύπου πού ἐπακολούθησε τὴ συμφωνία τῆς Βάρκιζας, δὲν ἐπέτρεψαν νὰ πάρουν πλατεία δημοσιότητα τὰ κείμενα αὐτά. Γι' αὐτὸ καὶ τ' ἀναδημοσιεύουμε σήμερα, σὰν μιὰ συμβολὴ στὴν κατανόηση καὶ ἐκτίμηση τῆς Δεκεμβριανῆς τραγωδίας.

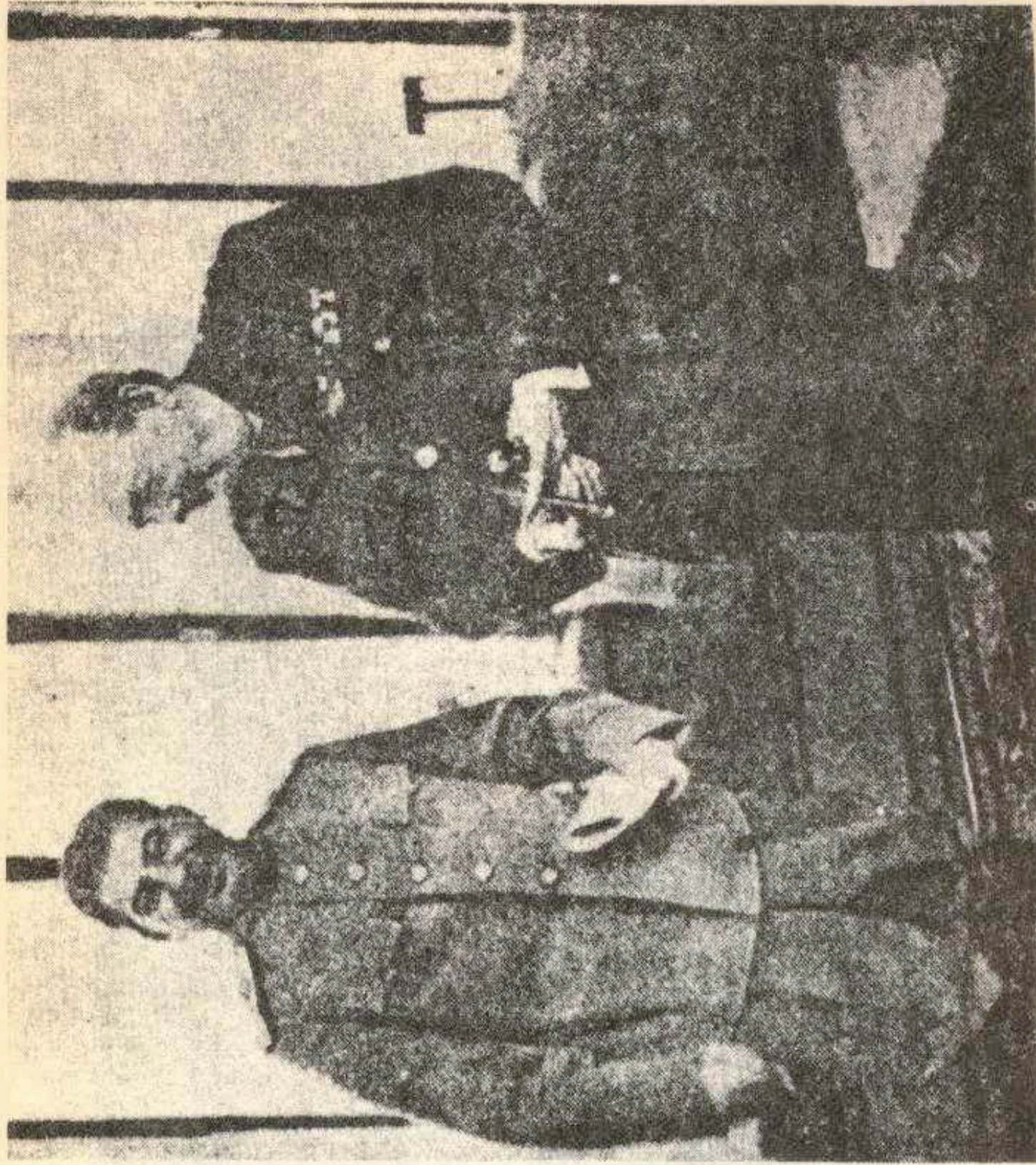
Ἡ κάθαρση τῆς τραγωδίας αὐτῆς δὲν ἐπῆλθεν ἀκόμη. Ὁ φασισμὸς, ὁ δοσιλογισμὸς καὶ ἡ φαύλη κερδοσκοπία κυβερνοῦν ἀκόμη οὐσιαστικὰ τὸν τόπον—αὐτὸν ἀκριβῶς πού πρῶτος ἔτριψε τὰ μοῦτρα τοῦ φασισμού! Ἔτσι σήμερα δικαιώνεται ἀπὸ τὴν ἴδια τὴ ζωὴ, ἀπὸ τὴν πικρότατη ἱστορικὴ πεῖρα, ὁ τραγικὸς καὶ μεγάλος Δεκέμβρης. Γιατὶ οἱ σκοτεινὲς δυνάμεις πού λυμαίνονται σήμερα τὸν τόπον, δὲ δημιουργήθηκαν ξαφνικὰ καὶ αὐτόματα τὴν ἐπομένην τοῦ Δεκέμβρη. Ὑπῆρχαν βέβαια συμμαζεμένες καὶ ἔτοιμες γιὰ νέα ἐξόρμηση καὶ πρὶν ἀπ' αὐτὸν. Καὶ ἀκριβῶς ἡ γνώση τῆς παρουσίας τους καὶ ἡ βαθύτατη συναίσθηση τοῦ κινδύνου πού ἀποτελοῦσαν γιὰ τὸ Ἔθνος, ὑπαγόρευαν τὴ στάση πού τηροῦσε ἀπέναντί τους τὸ Κίνημα

Ἀντίστασης. Ἡ ἐκμηδένιση τῶν σκοτεινῶν αὐτῶν δυνάμεων—δημιουργημάτων τῆς 4ης Αὐγούστου, τῆς Κατοχῆς καὶ τῶν Τόρρις—δὲν ἤμποροῦσε νὰ γίνει, οὔτε μὲ τις ἀναξιόπιστες ταχυδακτυλουργίες τοῦ Παπανδρέου, οὔτε μὲ τοὺς ἐξορκισμοὺς τῶν ἀπλοϊκῶν «ἠσυχαστῶν». Χρειαζόντανε τὸ σταθερὸ σφίξιμο τῆς λαϊκῆς γροθιάς. Χωρὶς τὴν ἐπέμβαση τῶν Βρετανικῶν ὄπλων οἱ δυνάμεις αὐτὲς τοῦ κακοῦ θὰ εἶχαν ἐκμηδενιστεῖ καὶ ἡ Ἑλλάδα θὰ ἦταν σήμερα, μαζί μὲ τ' ἄλλα δημοκρατικὰ ἔθνη, στὸ δρόμο τῆς ὀμαλότητος καὶ τῆς ἀναδημιουργίας. Ἀλλὰ οὔτε καὶ τώρα ὑπάρχει λόγος ἀπαισιοδοξίας. Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς δείχνει μιὰ ὀριμότητα καὶ σταθερότητα καταπληκτικὴ. Ἐνα χρόνον μετὰ τὴν τρομερὴ περιπέτεια, ὕστερα ἀπὸ δέκα μηνῶν λευκὴ τρομοκρατία χωρὶς προηγούμενον, βρίσκεται καὶ πάλι ἀλύγιστος καὶ συμπαγῆς στὶς δημοκρατικὰς ἐπάλξεις, ἔτοιμος ν' ἀντιμετωπίσει τὶς δυνάμεις τοῦ σκότους.

Ἔτσι, ἀπὸ τὰ αἵματα καὶ τοὺς καπνοὺς, ἀπὸ τὸ ἀθέλητο πένθος ποὺ ἄφισε πίσω του ὁ ἐπικὸς Δεκέμβρης, ποὺ ἐγένεν ἤδη θρύλος ζωοποιὸς στὴν ψυχὴ τοῦ Λαοῦ, θὰ ὑψωθεῖ ἀργὰ ἢ γρήγορα ἡ Λευτεριά καὶ ἡ Δημοκρατία—ἡ καινούργια ζωὴ!

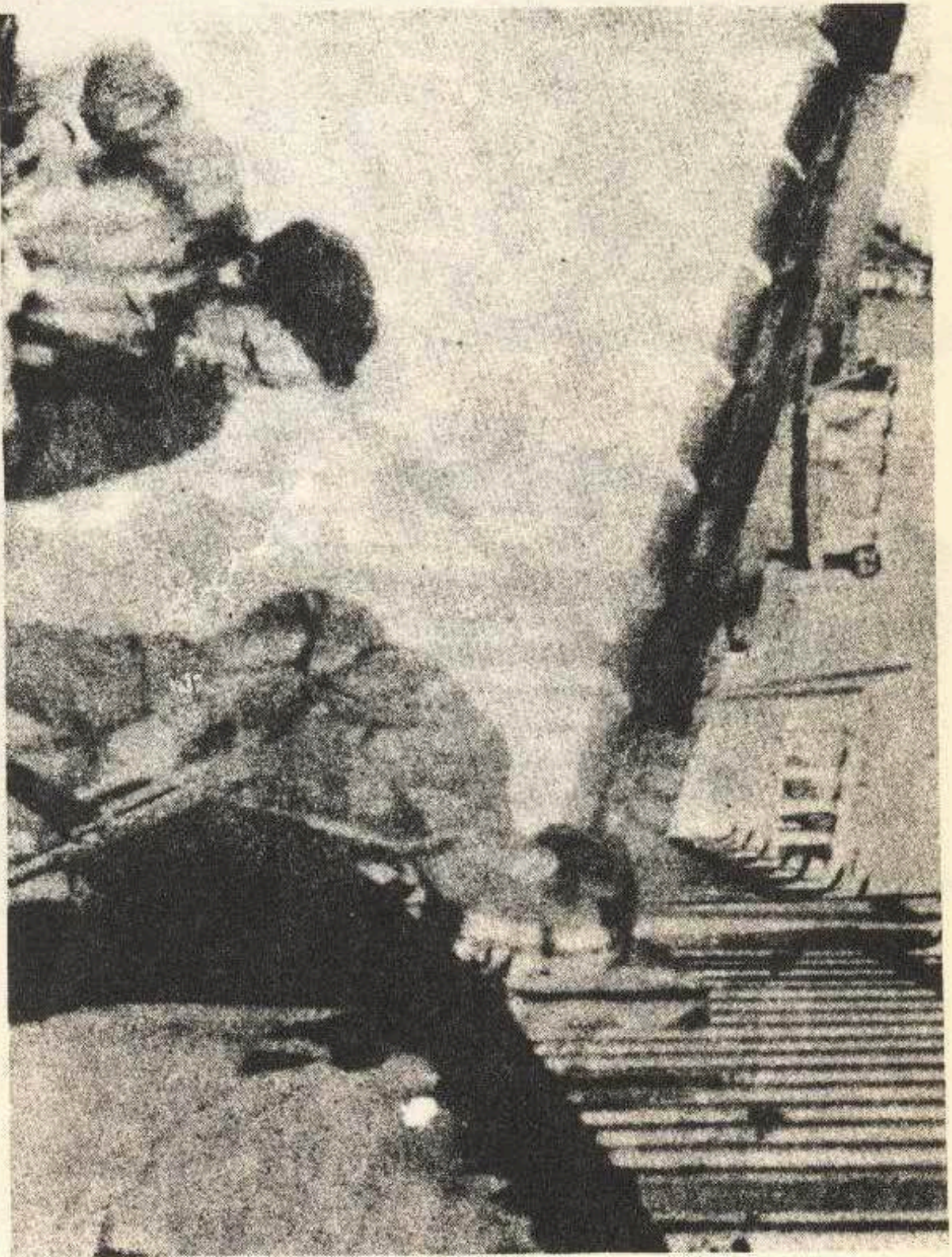
Δ.—

Δεκέμβρης 1945

Ο Στάλιν με τον Τσώρτσιλ κατά την συνάντησή τους στη Μόσχα, τον Οκτώβριο του 1944. Στη συνάντηση εκείνην — κατά τα όσα ξέγραψε ο Βρεταννός πρωθυπουργός — αποφασίσθηκε ή κατανομή τής Ειρώνης σέ ζώνες επιρροής. Καί κατά τά γραφόμενα τού Τσώρτσιλ πάντοτε, ή Έλλάς θά ύφίστατο 90% άγγλική και 10% σοβιετική έπιρροή.

"Αγγίους αντίμε-
τώπισε ό ΕΛΑΣ
κατά κήριον και ύ-
σιόδη λόγον σις
δεκεμήκιες μά-
χες. Μία άιχμή η
φωτογραφία Ερε-
τινών σιρρατιωτών
του μάχονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΓΙΑ ΤΟ ΔΕΚΕΜΒΡΗ

ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΠΑΙΖΕΤΑΙ Η ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

Οι Έργατικοί βουλευτές, αρκετοί Φιλελεύθεροι, ο ήγέτης του Αυτοκρατορικού Κόμματος τόνισαν ότι:

‘Η Βρετανική πολιτική στην Εύρώπη και ιδιαίτερα στην ‘Ελλάδα, είναι πολιτική ένεργου επέμβασης για τον άφοπλισμό των φίλων της Δημοκρατίας που έχυσαν το αίμα τους για το συμμαχικό άγώνα, επέμβασης για την κατάπιξη των λαϊκών κινημάτων. ‘Υποστηρίζει τα χρεωκοπημένα καθεστώτα, έναντίον των νέων λαϊκών ρευμάτων.

‘Ο κ. ΚΟΞ τόνισε ότι χρησιμοποιούνται Βρετανικά στρατεύματα έναντίον του ήρωϊκού ‘Ελληνικού λαού. ‘Απ’ την επέμβαση αυτή υπάρχουν νεκροί Βρεττανοί και ‘Ελληνες μαχηταί. «‘Εγώ θά προτιμοῦσα νά κόψω τὰ χέρια μου παρά νά ἐκδώσω τή διαταγή τοῦ κ. Σκόμπυ καί τῆς Βρετανικῆς Κυβέρνησης». ‘Η Βρετανική πολιτική, πρόσθεσε, ὑποστηρίζει τὸ Γλύξμπουργκ, πού μ’ αὐτὴ τὴν ὑποστήριξη ἐπέβαλε δικτατορία, βασάνισε τὸ λαὸ καί καταδίωξε τοὺς δημοκρατικοὺς ἡγέτες. «‘Ο μοναρχικός συνταγματάρχης Ζέρβας πήρε ὄπλα καί χρήματα περισσότερα ἀπὸ κάθε ἄλλη ὀργάνωση».

‘Ο ΓΚΡΗΝΓΚΟΥΝΤ εἶπε: «Στὴν ‘Αθήνα παίζεται ἡ τιμὴ τῆς ‘Αγγλίας. Στὸ ‘Ελληνικὸ ζήτημα θά δώσουμε τίς ἐξετάσεις μας....».

‘Ο κ. ΟΚΛΑΝΤ τόνισε ὅτι παραβιάστηκαν οἱ συμμαχικὲς συμφωνίες γιὰ τὴ μὴ ἀνάμιξη στὰ ἐσωτερικὰ τῶν κρατῶν.

Τελικὰ ὁ Τσῶρσιτλ ἔθεσε ζήτημα ἐμπιστοσύνης. Πῆρε ψήφους 279 ἐναντίον 30. Περί τοὺς 160 βουλευτὲς ἀπέσχον.

(Συνεδρίαση τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων στίς 8|12|44).

ΣΤΕΙΛΑΜΕ ΣΤΡΑΤΟ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΓΙΑ ΝΑ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΘΗ Η ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Σέρ ΠΕΡΣΥ ΧΑΡΡΙΣ (Φιλελεύθερος).— «Οἱ πληροφορίες μού εἶναι, πῶς, τούλάχιστον ὡς τὴν ἀπελευθέρωση, ὁ ΕΛΑΣ ἦτανε ἓνα λαϊκὸ

κίνημα, στο οποίο λάβαιναν μέρος άνθρωποι από όλα τα τμήματα της Ελλάδας κι' από όλα τα κόμματα και δεν είναι τίμιο να υποτιμούμε το έργο που έκανε, βοηθώντας μας να διώξουμε τους Γερμανούς απ' αυτή τη χώρα. "Αν δεν ήτανε παρά ένα σύνολο από ανεύθυνους τυχοδιώκτες, νομίζω πως πρέπει να μεμφθούμε την κυβέρνηση που τους έστειλε όπλα και πολεμοφόδια..."

Ο Χ. ΜΑΚ ΝΕ·Υ·, (Έργατικός), είπε πως δε θα γινότανε ταραχές στην Ελλάδα, αν η ελληνική κυβέρνηση θα μπορούσε να ονομασθεί Συνταγματική κυβέρνηση. Αναφερόμενος στην άχαρακτηριστη επίθεση του κ. Τσώρτσιλ έναντι του τύπου είπε, πως οι υπεύθυνες έφημερίδες και οι ανταποκριτές τους στην Αθήνα, προσπάθησαν να περιγράψουν με ακρίβεια ό,τι έγινε. (Με υπεύθυνες έφημερίδες έννοει τους «Τάϊμς», τον «Παρατηρητή» και το «Μαγχεστριαν Φύλακα»). Η ακρίβεια των εκθέσεων τους δεν άμφισβητήθηκε παρά μόνο μια φορά από την κυβέρνηση. Ο πρωθυπουργός μπορεί να έχει αντιρρήσεις πάνω στα σχόλια των έφημερίδων. Εύτυχως δεν είναι άκομη άδικημα να κάνει κανείς κριτική στον πρωθυπουργό και στην κυβέρνηση. "Αν ο τύπος ήτανε απ' αρχής ελεύθερος να περιγράψει υπό ποιές συνθήκες σχηματίσθηκε ή έθνική κυβέρνηση, δε θα γινότανε τόσες ταραχές στην Ελλάδα και ο λαός μας και η Βουλή θα είχανε μια καθαρότερη αντίληψη των πραγμάτων. Τόν προηγούμενο Μάϊο είκοσι τρεις ανταποκριτές στο Κάϊρο διαμαρτυρήθηκαν γιατί δεν τους επέτρεπονταν να σχολιάσουνε την κατάσταση, που ώδήγησε στο σχηματισμό αυτής της κυβέρνησης, εκτός μόνο σ' ό,τι συμφωνούσε με τις δικές μας πολιτικές απόψεις (άγγλικές). Ακόμη και σήμερα δεν είναι γνωστό αν οι ανταποκριτές στην Αθήνα είναι ελεύθεροι. Είναι σαφές πως η κυβέρνηση δεν είναι συνταγματική. Παραδέχεται πως πριν πέντε βδομάδες ή κυβέρνηση ήτανε όσο μπορούσε πλησιέστερα προς μια συνταγματική κυβέρνηση, χωρίς όμως και να είναι συνταγματική. Συνεχίζοντας είπε πως η πιερατήρηση του κ. Χόαρ Μπελίσσα, ότι ο ΕΛΑΣ είχε επαναστατική πολιτική, αλλά όχι επαναστατικά ιδεώδη, ούτε αληθινή είναι, ούτε φωτίζει διόλου την κατάσταση. Δε μπορεί, είπε, να έξηγησει ποιά είναι ακριβώς ή θέση του ΕΛΑΣ, αλλά ξέρει καλά πως ή θέση του είναι αντιφασιστική. "Όλοι, από δική του μεριά, νομίζουνε πως δε μπορεί καμμιά χώρα να έλπίζει να έχει κυβέρνηση, αν δε στηρίζεται πάνω στους ανθρώπους που είναι αποδείγμένοι αντιφασίστες. Οι άνθρωποι αυτοί κάνανε λάθη. Θάθελε να κακίσει την όμηρία. "Όμως ή πιο άξιωσημείωτη συνεισφορά από την κοινή συζήτηση, ήτανε ή επαναδήλωση του πρωθυπουργού, πως ή κυβέρνηση είναι υπέρ της παροχής άμνηστίας. Έλπίζανε πως ή κυβέρνηση θα επέβαλε αυτή της την άποψη στην έλληνική κυβέρνηση και πως κι' ο στρατηγός Πλαστήρας θάκανε μια ξεκάθαρη δήλωση πάνω στο ίδιο θέμα. Η κυβέρνηση θάκανε την κατάσταση ακόμα πιο δύσκολη, αν συνέχιζε να διατείνεται πως στο Ε. Α. Μ. κυριαρχούν

οι κομμουνιστές και πώς δέν πολεμήσανε. "Αν αυτό είναι αλήθεια ἄς τὸ ἀποδείξει ἡ κυβέρνηση. Ἀποκόμματα τῆς ἔφημερίδος «Τάϊμς» ἀπὸ τοὺς μῆνες Μάρτιο, Μάιο, Ἰούλιο καὶ Ὀκτώβρη, δίνουν ἓνα σωρὸ σπουδαίες περιγραφές ἀπὸ τις πράξεις αὐτῶν τῶν ἀνδρῶν. Γιατί, λοιπόν, αὐτὴ ἡ ξαφνικὴ ἀλλαγὴ; "Αν καὶ παραδέχεται πὼς κάνουν λάθη πὼς δέν εἶχαν πείρα τῆς δημοκρατικῆς ζωῆς, πὼς κάνανε πολὺ ἄσχημα πού πήρανε ὄμηρους, ὅμως ἦτανε ἀντιφασίστες καὶ ἀληθινὰ πολεμήσανε ἐνάντια στοὺς Γερμανοὺς καὶ ἂν ὁ στρατηγὸς Πλαστήρας δέν πεισθεῖ νὰ πάρει κι' αὐτοὺς στὴν κυβέρνησή του, καμμιά κυβέρνηση δέν θὰ μπορέσει νὰ ἐπιβιώσει.

Ὁ Σέρ ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΑΚΛΑΝΤ εἶπε πὼς ἦτανε εὐτελές ἀπὸ μέρους τοῦ πρωθυπουργοῦ, νὰ κατηγορήσει τὰ στρατιωτικὰ κατορθώματα τοῦ ΕΑΜ—ΕΛΑΣ. Τὸ Σεπτέμβρη τοῦ 1943 ὁ ταξίαρχος Ἔντυ μίλησε ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο στὸν Ἑλληνικὸ Λαὸ καὶ εἶπε πὼς ὁ κ. Τσῶρτσιλ τοῦ εἶχε πεῖ νὰ τοὺς μεταδώσει, ποιά σημασία ἔδινε στὶς προσπάθειές τους, στὴν αὐτοθυοῖα τους καὶ στὴ μεγάλη προσπάθεια πού κάνανε ὑπὲρ τῶν συμμάχων. Ὁ κ. Τσῶρτσιλ τότε τοὺς ἔστειλε τὴν εὐχὴ του καὶ συγχαρητήρια. Τὸν Μάιο τοῦ 1944 ἔστειλε ἓνα μήνυμα στὸ Β.Β.С. (βρετανικοὶ ραδιοσταθμοὶ) λέγοντας πὼς ἦτανε προσωπικὴ, ἐπιθυμία νὰ μὴ ἀναφέρεται τὸ ΕΑΜ καὶ ὁ ΕΛΑΣ ἀπὸ τὸ Β.Β.С. Ὑπῆρχε μιὰ ἐντολὴ ρητὴ στὴν Ντάουνινγκ Στρήτ πὼς κανένα κατόρθωμα τῶν Ἑλλήνων δέν ἔπρεπε νὰ ἀποδίδεται σ' αὐτοὺς. Πρὶν ὑπῆρχε μιὰ τάση ἀπὸ μέρους τους, νὰ κρατοῦν τις ἐφεδρεῖες τους καὶ νὰ μὴ ἀναλαμβάνουν ἐπιχειρήσεις. «Πρέπει νὰ θυμηθοῦμε πὼς κάθε ραδιοσταθμὸς ἐσυμβούλευε τοὺς Ἕλληνες, τὸν περισσότερο κοινὸ, νὰ μὴ πολεμήσουνε τότε, ἀλλὰ νὰ περιμένουνε διαταγές καὶ τὴν ἀπόβαση. Οἱ Ἕλληνες ἀναλάβανε δράση σὲ τρεῖς κρίσιμες περιόδους. Τινάξανε μιὰ γέφυρα γιὰ νὰ σταματήσουν τὸν ἀνεφοδιασμὸ τοῦ Ρόμμελ τὸ Νοέμβρη τοῦ 1942. Ἡ ἐπιχείρησις αὐτὴ ἦτο ἐντελῶς μέσα στὰ ἐδάφη τοῦ ΕΛΑΣ. Καὶ πάλι τὸ φθινόπωρο τοῦ 1943 ὅταν ζητήσαμε παραπλανητικὰς ἐπιχειρήσεις, πρὶν ἀποβιβασθοῦμε στὴ Σικελία. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν πὼς οἱ Γερμανοὶ μεταφέρανε 4 μεραρχίες στὴν Ἑλλάδα, πού θὰ τις εἶχανε χρησιμεύσει στὴν Ἰταλία ἢ Σικελία. Τρίτη κρίσιμη περίοδος ἦταν τὸ Γενάρη τοῦ 1944, ὅταν εἶχαμε μεγάλες δυσκολίες στὴν Ἰταλία καὶ ὁ Τίτο ἐπιέζετο σημαντικὰ. Τότε ὁ στρατηγὸς Μέτλαντ Οὐίλσον ἀπαίτησε νὰ ἀρθεῖ ἡ ἀπαγόρευσις ἀποστολῶν ὄπλων στὸν ΕΛΑΣ, ἀλλὰ αὐτὸ δέν ἔγινε δεκτό. Ὑπῆρχε μιὰ πολιτικὴ ἀπόφασις πού ὑπερίσχυσε πάνω ἀπὸ τις στρατιωτικὰς ἀπαιτήσεις τοῦ στρατηγοῦ Οὐίλσονος». Συνεχίζοντας εἶπε, πὼς οἱ θηριωδίες δέν εἶναι ποτέ καλές. «Ὁ πρωθυπουργὸς «θηρεύει» θηριωδίες. Μεταχειρίστηκε τὸ ὄλο ζήτημα σὰν νὰ μπορούσε κανεὶς νὰ κρίνει μὲ τὸ ποιὸς ἔκανε περισσότερες ὀμότητες. Σὲ ὅποιοδήποτε ἐμφύλιο πόλεμῳ ποιὸς θὰ μπορούσε νὰ δώσει ἀπάντησις ποιὸς ἔκανε τὰ περισσότερα καὶ τὰ χειρότερα ἐγκλήματα; Τὸ ζήτημα πάντα εἶναι ποιὸς ἔσπρωξε τὴν κατάστασις πάνω ἀπὸ τὴ

διαχωριστική γραμμή ανάμεσα στο δυνατό συζητήσεων και συνδιαλλαγής και στο μη δυνατό». Ο Σέρ Ρίτσαρντ διάβασε ένα γράμμα που είχε λάβει από την Έγγυς Ανατολή στο οποίο αναφέρονται, πώς όρισμένες έφημερίδες που κυκλοφορούσαν εκεί μεταχειρίζονταν τα κύρια άρθρα τους, για να προπαγανδίζουν ψεύδη στους στρατιώτες. Είπε πώς οι ιδιοκτήτες της έφημερίδος «Παλίνδρομος της Μ. Ανατολής» ήσαν δύο αδέρφια που είχανε σχέσεις με Κουϊσλιγκς, από τότε που οι Γερμανοί κατέλαβαν την Ελλάδα. Αυτούς τους ανθρώπους χρησιμοποίησε η κυβέρνηση, αυτοί οι άνθρωποι είναι υπεύθυνοι για τη διάδοση των ψευδών και συνεταιρικά με τον βασιλέα Γεώργιο της Ελλάδος, υποστηρίζανε το φασισμό. Δεύτερη κατηγορία ανθρώπων ήσαν εκείνοι που υποστήριζαν τον στρατηγό Ζέρβα. Έναν άνθρωπο που δέ, θάπρεπε κανείς πούχει σεβασμό για την δημοκρατία να τον άγγίξει ξοτω και με το μπαστούνι του, μήπως λερωθεί. Άλλοι άνθρωποι υπεύθυνοι, που έσπρωξαν την κατάσταση στο γκρεμνό, είναι εκείνοι που σπάσανε τη συμφωνία ανάμεσα στο στρατό και τους άντάρτες. Ο στρατηγός Ζέρβας ήταν ο πρώτος που έσπασε αυτή την συμφωνία. Έρριξε μια προκήρυξη πάνω από όλη την Ελλάδα και έβγαλε λόγο από το ραδιόφωνο και αυτή ήταν η πράξη που έφερε όλο τον εμφύλιο πόλεμο. Η τελευταία πράξη ήταν οι πυροβολισμοί της αστυνομίας πάνω στον άρπλολαό και οι βρετανικές δυνάμεις κάτω από τις διαταγές του Σκόμπυ ρίξανε το βάρος με το μέρος της αστυνομίας.

Ο ΑΝΙΟΥΡΙΝ ΜΠΗΒΑΝ, (Έργατικός), έδήλωσε πώς «έξεπλάγη» από το χθεσινό λόγο του πρωθυπουργού. Είχε υποθέσει πώς ο πρωθυπουργός θά έκανε δηλώσεις που θά διευκόλυναν την κατάσταση στην Ελλάδα και θά βοηθούσανε να σωθούνε από το θάνατο Έλληνες και Άγγλοι. «Αντί όμως γι' αυτό άκούσαμε ένα λόγο που γι' αποτέλεσμα δέ θάχει, παρά να έπιδεινώσει την κατάσταση στην Ελλάδα και να όδηγήσει ίσως και στην άπώλεια κι' άλλων Άγγλων».

Μια από τις αιτίες που επέφεραν την έλληνική τραγωδία ήτανε οι μυστικές υποχρεώσεις, που είχε αναλάβει ο πρωθυπουργός και που μόνο τα γεγονότα φανερώνανε στη Βουλή. Ήταν ξεκάθαρο πώς ανάμεσα στις Ένωμένες Πολιτείες, στη Σοβιετική Ένωση και την Άγγλία έγινε συμφωνία, που μās υπεχρέωνε να αναλάβουμε μονομερώς υποχρεώσεις τις όποιες θά έπρεπε να έκτελέσουν όλα τα Ένωμένα Έθνη μαζί. Και 2000 άγγλικές άπώλειες ήτανε το αποτέλεσμα της έλλειψης πολιτικής από μέρους της Βρετανικής κυβέρνησης και των ύπολοιπων κεφαλών των συμμάχων έθνων. Γιατί έπολέμησε ο έλληνικός λαός ένάντια στον άγγλικό στρατό άφου άποβιβάστηκε στην Ελλάδα; Η εικόνα που έδωσε ο πρωθυπουργός, για δηθεν δυνάμεις που προχώρησανε στην Αθήνα, με το σκοπό να σφάξουνε ένα τμήμα, είναι χαρακτηριστική.

ριστικές Τσώρτσιλικές φλυαρίες. Ποτέ δέν υπήρξε πολιτικός πιδό Ικανός νά διαστρεβλώνει τήν ἀλήθεια ἀπό τόν πρωθυπουργό. (Φωνές: "Ααα). Τά εἶπε αὐτά ἐσκεμμένα. "Αν μπορούσαμε νά πείσουμε τόν Ἑλληνικό Λαό, πάνω στήν καλή πίστη τῆς Βρεττανικῆς Κυβέρνησης, θά ξεπερνούταν οἱ δυσκολίες, ἀλλά τίποτε δέν ὑπάρχει, εἴτε στήν σημερινή εἴτε στήν παλαιά ἱστορία τοῦ Συντηρητικοῦ κόμματος, ποῦ νά πείθει τοὺς Ἕλληνες, ὅτι ἐπιθυμοῦμε μιὰ δημοκρατική κυβέρνηση στήν Ἑλλάδα. "Ὅσον ἀφορᾷ τῇ συμβολῇ ποῦ ἔγινε γιά τήν ἐπίλυση τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος, μέ τήν παραμέριση τοῦ βασιληᾶ καί τήν ἐπιβολή ἀντιβασιλείας, αὐτό ἔγινε, ὄχι μέ τῇ θέληση τῆς κυβέρνησης, ἀλλά κάτω ἀπό τήν πίεση τῶν ἐπικριτῶν της. Τόν περασμένο Αὐγουστο ὁ πρωθυπουργός ἔστειλε μιὰ ἐγκύκλιο στό Β.Β.С. ὅπου τοὺς ἔλεγε νά μὴ μεταδώσουν εἰδήσεις εὐνοϊκές γιά τὸ ΕΑΜ ἢ τόν ΕΛΑΣ. Ἡ ἐγκύκλιος ἔλεγε τὰ ἑξῆς: "Ὁ πρωθυπουργός καθορίζει πῶς δέν πρέπει νά ἀπονέμεται ἔπαινος ἀπὸ οἰαδήποτε ἀφορμὴ ὅτὸ ΕΑΜ καί τόν ΕΛΑΣ ἀπὸ τὸ Β.Β.С. (Φωνές: Αἶσχος). "Ὅπου ὁμως εἶναι ἐπιθυμητό νά γίνει ἐξαίρεση, θάπρεπε νά παρθεῖ ἡ ἀδειά του:!! Ἡ ἐγκύκλιος αὐτὴ ἔχει δοθεῖ καί στό Κάιρο καί θά ἐφαρμόζεται καί στὰ Βρεττανικὰ ἀνακοινωθέντα. Μὲ ἄλλα λόγια, εἶπε ὁ κ. Μπῆβαν, ὁ Βρετανὸς πρωθυπουργός δημιούργησε στοὺς Ἕλληνες μιὰ τέτοια ἔλλειψη ἐμπιστοσύνης, ὥστε ὁ λόγος τῆς Βρεττανικῆς κυβέρνησης νά μὴ γίνεται δεκτός». Ὑστερα ἀπὸ μιὰ διακοπὴ ὁ κ. Μπῆβαν συνέχισε: «Δὲ μπορεῖ νά τονίζει πῶς τὰ βρεττανικὰ στρατεύματα ἔμεναν στήν Ἑλλάδα μέ τὸ σκοπὸ νά ὑποστηρίξουν τοὺς πόθους τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅταν ὁ ἄνθρωπος ποῦ δίνει αὐτὴ τῇ διαβεβαίωση, ἔχει τὸ χειρότερο παρελθὸν στοὺς ζήτημα τῆς ἐπέμβασης (ἐννοεῖ τὴν ἐπέμβαση στὴ Ρωσία τὸ 19 καί 20) στίς ὑποθέσεις ἄλλων λαῶν—καί γι' αὐτὸ ἐννοεῖ τὸν κ. Τσώρτσιλ—. "Αν ὁ Βρεττανικὸς λαὸς καί οἱ Βρεττανοὶ ἐργάτες δέν τὸν ἐμπόδιζαν νά κάνει αὐτὸ ποῦ σκόπευε, δὲ θά ὑπῆρχε Κόκκινος Στρατὸς νά μᾶς διασώσει. "Ἦτανε βέβαιο πῶς ὅταν οἱ Γερμανοὶ θά φεύγανε, τὰ κινήματα ἀντίστασης θά προσπαθοῦσαν νά ἐπιτύχουν κάθε δυνατὸ ὄφελος ἀπὸ τὴν κατάσταση. Οἱ λαοὶ τῆς Ἑλλάδας καί τῆς Ἰταλίας ἦτανε φυσικὸ νά θέλουν νά ἐκμεταλλεθοῦν τὴν περίσταση, γιά νά ἐμποδίσουν τοὺς ἐχθροὺς νά ξανακαταλάβουν τὴν ἐξουσία. "Αν αὐτὸ γινότανε μέ μεγαλύτερη ἐπιτυχία στὴ Γερμανία τὸ 1919, δέν θάχαμε αὐτὸν τὸν πόλεμο. Τώρα θερίζουμε τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀποτυχίας τῆς γερμανικῆς ἀντίστασης καί τὰ ἀξιότιμα μέλη ἀπέναντί μου προσπαθοῦν νά σφάζουν τὰ κινήματα ἀντίστασης καί τώρα καί νά κάνουν ἀναπόφευκτο κι' ἄλλον ἓνα πόλεμο.

... Δέν ἐπήγαμε στήν Ἑλλάδα μέ τὸ σκοπὸ νά πολεμήσουμε τοὺς Γερμανοὺς. Δέν ὑπῆρχαν ἐκεῖ Γερμανοὶ, εἶχανε φύγει. Στεί-

λαμε στρατό στην Ελλάδα, για να ικανοποιηθεί η φιλοσοφία του Συντηρητικού κόμματος. Πάνω στο ζήτημα των όμηρων, είπε ο κ. Μπήβαν, ο πρωθυπουργός δήλωσε πως είχε κι' αυτός όμηρους κι' ότι δε θα άπελευθέρωνε τους όμηρους του ΕΑΜ, αν το ΕΑΜ δεν άπελευθέρωνε κι' αυτό τους όμηρους. Είπε πως ή άμνηστία θα ήταν υπό όρους. Δώσαμε δπλα στην άστυνομία της Αθήνας και αυτοί συνέλαβαν πολλές χιλιάδες ύποστηριχτές του ΕΑΜ.

Αυτοί είνε οί όμηροι του Πρωθυπουργού. Δέ θα τους άφήσει, είν αν δεν άφήσει και το ΕΑΜ τους δικούς του.

Μέ άλλα λόγια ο Βρετανός Πρωθυπουργός ύποστηρίζει την ίδια άποψη, που χαρακτήρισε σαν άποτροπιαστική 'Ο Στρατηγός Πλαστήρας δεν είνε μονάχα ύποπτος στην Ελλάδα, αλλά είνε και έχθρός της Αγγλίας. Ζούσε στη Γαλλία τον καιρό της κατοχής, χωρίς να συλληφθεί από τους Γερμανούς και μόλις τό 1944 σταμάτησε τις συνεννοήσεις μαζί τους. 'Ως τότε έτοιμαζότανε να μαχαιρώσει τή χώρα στην πλάτη. Τί άηδιαστική κατάσταση που είνε, να βλέπει κανείς τον Πρωθυπουργό να χλευάζει και να έπιτίθεται πάντοτε σε γεγναίους άνδρες και γυναίκες που έχουν διακινδυνεύσει τή ζωή τους, όταν τήν ίδια στιγμή κάνει Πρωθυπουργό της Ελλάδας, έναν άνδρα που έκαμε παρέα με τους έχθρούς μας.

'Η Έλληνική Κυβέρνηση δε θα βαστούσε ούτε μία βδομάδα, χωρίς τήν ύποστήριξη της Βρετανικής Κυβέρνησης. 'Ο Έλληνικός Λαός δε μπορεί να πιστέψει, πως τά στρατεύματά μας βρίσκονται στην Ελλάδα μονάχα για να έπιβάλλουν δημοκρατική κυβέρνηση. Χρησιμοποιούνται τά βρετανικά αίσθήματα για να έγκραθιδρυθούν στην άρχή οί φίλοι των Συντηρητικών στις άλλες χώρες.»

'Ο ΤΖΑΙΗΜΣ ΓΚΡΙΦΙΘΣ; ('Εργατικός) είνε πως τις τελευταίες έβδομάδες ύπήρχε περισσότερο φόβος, περισσότερη απέχθεια και περισσότερη αντίδραση στην Κυβέρνηση, από όποτεδήποτε άλλοτε, σ' αυτό τό πόλεμο.

Τά εργατικά συνδικάτα της χώρας «θυμούνται ολοζώντανα τήν επέμβαση' τό 1920 'στη Ρωσία και αυτή τή φορά είνε άποφασισμένα πως στο τέλος του πολέμου δε θα γίνουν επέμβάσεις ούτε στην Εύρώπη, ούτε πουθενά άλλο. Αυτό που έπρεπε να γίνει είνε να πάρουν τά κινήματα αυτά τή διακυβέρνηση της χώρας τους.

'Ο κ. Γκρίφιθς συνέχισε προτείνοντας τήν πολιτική που άποφάσισε τό συνέδριο του 'Εργατικού Κόμματος. 1) Πραγματική ανακωχή. 2) 'Επανάληψη των διαπραγματεύσεων. 3) Σχηματισμός αντιπροσωπευτικής κυβέρνησης άπ' όλους εκείνους, που στον άγώνα ένάντια στους Γερμανούς έδειξαν ότι τους άνήκε δικαιωματικά ή συμμετοχή στην Κυβέρνηση

καί ὕστερα ἀπ' αὐτὸ ἐκλογές, ποὺ θὰ ἐπιτρέψουνε στὸ Λαὸ νὰ καθορίσει τὴν τύχη του. «Ἄν αὐτὸ δὲ γίνῃ, θᾶχουμε συνεχῆ πόλεμο».

(Ἀπὸ τὴ συζήτηση στὴ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων πᾶνω στὸ Ἑλληνικὸ ζήτημα στίς 19)1)45).

ΟΙ ΑΓΓΛΙΚΕΣ ΑΠΩΛΕΙΣ ΤΟ ΔΕΚΕΜΒΡΙ

Σὲ ἐπερώτηση τοῦ κ. Μπόουλς, ἐργατικοῦ, ὁ κ. Τσῶρτσιλ δήλωσε ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν Βρετανικῶν ἀπωλειῶν στὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ τίς 3 τοῦ Δεκέμβρη ὡς τίς 7 τοῦ Γενάρη, ἔφθασε σὲ 2.101 ἀξιωματικούς καὶ στρατιῶτες, ἀπὸ τοὺς ὁποίους 237 σκητωμένοι.

«Ὁ κ. Τσῶρτσιλ ἀντιλαμβάνεται, εἶπε ὁ κ. Μπόουλς, ὅτι αὐτὲς οἱ ἀπώλειες εἶναι ἕξη φορές μεγαλύτερες, ἀπὸ αὐτὲς ποὺ εἶχαμε ὑποστῆι στὴν Ἑλλάδα, πολεμῶντας ἐναντία στοὺς Γερμανούς;»

(Ἀπὸ ἀνταπόκριση ποὺ δημοσιεύτηκε στὴν Παρισινὴ ἑφημερίδα «Μόντ» τῆς 18)1)45).

ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ ΤΗΝ ΕΠΕΜΒΑΣΗ

Ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ Ρῶυτερ, στὸ συνέδριο τοῦ Ἀγγλικοῦ Ἐργατικοῦ Κόμματος γράφει, ὅτι στὴν ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Συνεδρίου προτάθηκε ψήφισμα, ποὺ ἐκφράζει σοβαρὴ ἀνησυχία γιὰ τὰ μέτρα τῆς Ἀγγλίας στὴν Ἑλλάδα. Ζητᾷ τὸ σταμάτημα τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τὴ μὴ ἀνάμιξη τῆς Ἀγγλίας στὰ ἐσωτερικὰ τῆς Ἑλλάδας. Ἡ πρόταση ψηφίσματος ὑποβλήθηκε ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸ τῆς Συγκοινωνίας καὶ ἔγινε δεκτὴ ἀπὸ τὸ Συνέδριο ποὺ ἀντιπροσωπεύει 2.800.000 ψήφους, πλεόν 2.800.000 ψήφους τῶν ἐργατικῶν συνδικάτων.

(Λονδίνο 13)12)44)

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠ' ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

—Στὴν Πλατεία Τράφαλγκαρ Σκουέρ ἔγινε τὴν Κυριακὴ τὸ ἀπόγευμα μεγάλη λαϊκὴ συγκέντρωση διαμαρτυρίας, γιὰ τὴν ἐπέμβαση τοῦ Τσῶρτσιλ στὴν Ἑλλάδα. Τὸ σύνθημα ποὺ κυριάρχησε ἦταν «κ ἄ τ ω τ ἄ χ ἔ ρ ι α ἀ π' τ ἴ ν Ἑ λ λ ἄ δ α». Πάνω ἀπὸ 10.000 Λονδρέζοι ἄκουσαν ὁμιλητές, ποὺ ἦταν ἡγέτες τοῦ Κομμουνιστικοῦ καὶ Ἐργατικοῦ Κόμματος, οἱ βουλευτὲς Πάουερ, Πόλιτ, Κόνταν, ὁ διάσημος συγγραφέας Μάκενζυ, ὁ λόρδος Στραμπόλιτς, Ἐγκρίθηκαν ψηφίσματα καὶ

υποβλήθηκαν στην Κυβέρνηση. "Όμοια σύγκέντρωση έγινε και στο Μάτχεστερ.

(Πρακτ. Ρώυτερ 14)12)44)

Ο Κ. ΤΣΩΡΤΙΛ ΚΙ' Η ΕΛΛΑΔΑ

"Άρθρο του καθηγητή Λάσκου, Προέδρου τής Έκτελεστικής Επιτροπής του Έργ. Κόμματος τής Άγγλίας που δημοσιεύτηκε στον Τύπο του Λονδίνου στις 23)1)45.

«'Ο Δρ. Τζόνσον είπε, πώς «ό καθένας, με τις πράξεις του, αποδείχνει τὸ τί εἶναι». 'Ο Τσώρτσιλ φαίνεται αποφασισμένος νά αποδείξει τὴν ἀλήθεια τοῦ λόγου αὐτοῦ. Εἶναι ἀξιοθρήνητο νά βλέπει κανεὶς ἕναν ἄνθρωπο, ποῦ εἶναι φτιαγμένος ἀπὸ τὴ φύση νά εἶναι μεγάλος, ποῦ τόσο πολύτιμες ὑπηρεσίες πρόσφερε στὸν πολιτισμό, ν' ἀποδείχνει τώρα, πὼς πολὺ λίγοὶ εἶναι οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι, ποῦ μποροῦν γιὰ πολὺ διάστημα νά κρατοῦν στὰ χέρια τους μιά μεγάλη ἐξουσία.

'Ο Τσώρτσιλ δὲ βγήκε μὲ ἀύξημένο κύρος ἀπ' τὴ συζήτηση γιὰ τὴν Ἑλλάδα, τὴν περασμένη βδομάδα. Ἐφώνησε κι' ἀπέληξε, κόμπασε κι' εἰρωνεύτηκε τοὺς ἀντιπάλους του. Ἀνάπτυξε μίαν ἀποψη ποῦ δὲν ἔπεισε ποτέ ἕναν ἄνθρωπο, ποῦ δὲν ἦταν ἀπὸ πρὶν μὲ τὴν παράταξή του Ξαναζωντάνεψε σὲ κάθε τίμιο μέλος τοῦ Ἑργατικοῦ Κόμματος τὴν ὑπόψια, πὼς ὁ Τσώρτσιλ τοῦ 1919, ποῦ ἀγωνίστηκε μὲ τόσο πάθος νά καταστρέψει τὸ κόμμα τῶν Μπολσεβίκων στὴ Ρωσσία, παραγκωνίζει ἀπ' τὸ προσκήνιο τὴ γενναία, ρωμαντικὴ καὶ ἐθνικὴ προσωπικότητα, ποῦ στίς σκοτεινὲς μέρες τοῦ 1940 - 41 συμβόλιζε τόσο ὑπέροχα τὴν ἐθνικὴ θέληση γιὰ ζωὴ. Εἶναι ἀδύνατο νά συμβιβάσει κανεὶς τὰ πράγματα ποῦ λέει τώρα γιὰ τὸ Ε.Α.Μ, μὲ τὴν πολιτικὴ, ποῦ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἑξωτερικῶν Ἄντονυ Ἦντεν παρουσίασε μόλις στίς 20 τοῦ Δεκέμβρη, σὰν πολιτικὴ τῆς Βρετανικῆς κυβέρνησης. 'Ο Τσώρτσιλ μᾶς εἶπε, πὼς ἀποδέχτηκε τίς ἀρχές ποῦ ἐτέθηκαν στὴν ἀπόφαση, ποῦ ἔλαβε ἡ συνέλευση τοῦ Ἑργατικοῦ κόμματος, στίς 13 τοῦ Δεκέμβρη.

"Ἄν εἶναι ἔτσι, τότε ἀκολουθεῖ πολὺ περίεργο δρόμο γιὰ τὴν πραγματοποίησή τους. Ξέρουμε τώρα, πὼς ἔχει δώσει διαταγὴ στοὺς Βρετανικοὺς ραδιοσταθμοὺς οὔτε γιὰ τὸ Ε.Α.Μ. οὔτε γιὰ τὸν Ε.Λ.Α.Σ. νά μιλοῦν στίς ἐκπομπές τους. Ἀκούσαμε τὸ θερμὸ τοῦ ἐνδιαφέρον γιὰ τοὺς ὁμήρους ποῦ πῆρε ὁ Ε.Λ.Α.Σ. Ὅμως δὲν ἀκούσαμε τίποτε ποῦ νά δείχνει ἕνα ἐνδιαφέρον γιὰ τοὺς ὁμήρους τῆς ἀριστερῆς παράταξης ποῦ συνέλαβε ἡ Ἑλληνικὴ Ἀστυνομία—ἡ ἀστυνομία τοῦ Μεταξᾶ.

Μᾶς μίλησε γιὰ τὴ θερμὴ ἐπιθυμία του νά γίνουν δίκαιες ἐκλογές στὴν Ἑλλάδα, ὅσο τὸ δυνατὸ πρὸ γρήγορα. Ἐνας ἄνθρωπος τῆς ἱκανότητάς του δὲ μπορεῖ παρά νά ξέρει, ὅτι δὲν ὑπάρχουν πιθανότητες νά γίνουν ἐλεύθερες ἐκλογές κάτω ἀπὸ μιά κυβέρνησις ἑνὸς πρωθυπουργοῦ

πού όχι μόνον ἔχει τὶς ἀπόψεις, ἀλλὰ καὶ τὶς ἐκδηλωμένες διαθέσεις τοῦ Στρατηγοῦ Νικολάου Πλαστήρα. Ἕναι ἱκανοποιημένος γιὰ τὶς ἐπισκέψεις πού θὰ κάνουν στὴν Ἑλλάδα ἀντιπροσωπεῖες τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων καὶ τῶν ἐργατικῶν σωματείων. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ξέρει, ὅπως ὁ καθένας, ὅτι οὔτε τὸ ἓνα οὔτε τὸ ἄλλο δίνουν καμμιά ἐγγύηση, πῶς μιὰ διοίκηση μὲ ἐπικεφαλῆς ἓναν ἐπαγγελματία δικτάτορα, ἔστω καὶ δημοκράτη, θὰ ἐπιτρέψει νὰ διεξαχθοῦν ἐκλογές μέσα σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα, ὅπου θὰ λείπει ὁ φόβος.

Φθάνει ἀκόμα στὸ σημεῖο νὰ τονίζει τὶς ἀριστερές τάσεις τῆς κυβέρνησης τοῦ Πλαστήρα. Αὐτὸ σημαίνει μόνον, πῶς γιὰ τὸν Τσῶρτσιλ δημοκρατία καὶ ἀριστερισμὸς εἶναι τὸ ἴδιο πρᾶγμα. Κανένα ἀπὸ τὰ μέλη τῆς κυβέρνησης Πλαστήρα, δὲν ἔχει νὰ παρουσιάσει σπουδαίους τίτλους στὴν ὑποστήριξη τοῦ λαοῦ. Ἀντιπροσωπεύουν τόσο τὴν ἀριστερὴ γνώμη στὴν Ἑλλάδα, ὅσο περίπου καὶ ὁ Τσῶρτσιλ τὴν ἀριστερὴ παράταξη στὴν Ἀγγλία.

Τόλμησε ἀκόμα νὰ παρεμβάλει στὸ λόγο του ἓνα ἐμπαθὲς ὕβρεολόγιο, ἐναντίον βρετανικῶν ἐφημερίδων σὰν τοὺς «Τάϊμς» καὶ τὸν «Μαγχεστριαδὸν Φύλακα», πού κατακρίνουν φανερά τὴν πολιτικὴ του στὴν Ἑλλάδα. Θᾶπρεπε νὰ εἶχε μάθει ὅμως, πῶς καμμιά ἀπ' αὐτὲς τὶς ἐφημερίδες δὲν εἶναι ἐχθρική στὴν κυβέρνησή του—ἐκτός ἂν εἶναι ἀναγκασμένες, ἀπὸ κάποιον σέβας τῆς παγκόσμιας κοινῆς γνώμης, νὰ κρατήσουν διαφορετικὴ στάση.

Γιὰ ἐντελῶς πρακτικοὺς λόγους, ὁ Βρεταννὸς Πρωθυπουργὸς παίρνει μιὰ θέση, πού τοῦ ἐξασφαλίζει τὴν ὑποστήριξη τῆς Βουλῆς, μ' ἓναν τρόπο πού δὲν μπορεῖ εὐκόλα νὰ ξεχωριστεῖ ἀπὸ τὴν πολιτικὴ τοῦ ἐκβιασμοῦ. Γιατί εἶναι οὐσιώδες νὰ διατηρηθεῖ ἡ ἐθνικὴ ἐνότητα τῆς Ἀγγλίας, ὥσπου νὰ συντριβεῖ ὁ χιτλερισμὸς στὴν Εὐρώπη. Κάτω ἀπ' τὸ πρόσχημα αὐτῆς τῆς ἀνάγκης, ἐκβιάζει τὴν ὑποστήριξη τοῦ Ἐργατικοῦ Κόμματος τῆς Ἀγγλίας, ξέροντας πολὺ καλά πῶς δὲ θὰ τὴν ἐπαιρνε κάτω ἀπὸ ἄλλες συνθήκες. Ἄς μιλήσουμε καθαρά. Ὁ Τσῶρτσιλ, ἔχοντας γιὰ ἀσπίδα του τὸ μεγάλο ἀγῶνα, ξεφεύγει ἀπὸ τὸ πνεῦμα, μὲ τὸ ὁποῖο ἓνας ἐθνικὸς ἡγέτης θᾶπρεπε νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν ὑποστήριξη πού τοῦ δίνεται, γιὰ νὰ πραγματοποιήσῃ ἓνα μεγάλο σκοπὸ.

Ξαίρει πολὺ καλά, ὅτι οἱ λόγοι πού ἔβγαλε σὲ δύο περιπτώσεις πάνω στὴν Ἑλλάδα, ὅχι μόνον θὰ ἐνθαρρύνουν ἐκεῖ ὄλους ὅσοι μισοῦν τὴ Δημοκρατία καὶ ὄλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς, ἀλλὰ θὰ ἔχουν καὶ παρόμοιο ἀντίχτυπο καὶ στὴν Ἰταλία. Καὶ εἶναι πολὺ πιθανό, ὅτι ὁ Τσῶρτσιλ ἐπιζητεῖ νὰ ἔχουν ἓνα τέτοιο ἀντίχτυπο. Γιατί ξέρει ὅτι τ' ἀπελευθερωτικὰ κινήματα ἀτοβλέπουν στὴ δημιουργία ἐνὸς καινούργιου κόσμου καὶ κάνει παντοῦ (ἐκτός ἀπὸ τὴ Γιουγκοσλαβία) ὅ,τι μπορεῖ γιὰ νὰ τ' ἀποθαρρύνει. Κι' ἀναρωτιέται ὁ καθένας ποιά θὰ ἦταν ἡ στάση του ἀπεναντι στὴ Γιουγκοσλαβία, ἂν ὁ στρατάρχης Στάλιν δὲν

είχε ξεκαθαρίσει τις απόψεις του, έτσι, ώστε να μη μπορούν να γίνουν λάθη πάνω σ' αυτό το ζήτημα.

Θέλω να τελειώσω δηλώνοντας πως η γνώμη εκείνων που στέκονται στο πλευρό της ελεύθερης δημοκρατίας στην Εύρωπη, είναι πως έφτασε η στιγμή ν' ακούσουμε ξεκάθαρα και χωρίς καμμιά πιθανότητα παρεξήγησης, ποιά είναι η στάση του Ρουζβελτ απέναντι στα ζητήματα αυτά. 'Ο 'Αμερικανικός λαός τουδωσε την εξουσία να οικοδομήσει μια διαρκή ειρήνη και μάς έχει δηλώσει πως είναι αποφασισμένος να την πετύχει. Δέ θα μπορούσε να κάνει καλύτερη αρχή από τ' να έξηγησει στον Τσώρτσιλ τις συνθήκες, κάτω από τις οποίες η διαρκής ειρήνη είναι δυνατό να επιτευχθεί».

Ο ΤΣΩΡΤΣΙΛ ΚΑΤΑΠΝΙΓΕΙ ΤΟ ΛΑΪΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

'Από άρθρο του κ. Χάρολντ Λάσκυ σε 'Αμερικάνικη έφημερίδα

«'Ο Τσώρτσιλ μίλησε στη σύσκεψη των 'Ελλήνων πολιτικών ηγετών, περισσότερο σαν μπράβος της 'Αναγέννησης, παρά σαν πολιτικός άνδρας του 20 αιώνα. 'Η συνέντευξή του αποκάλυψε, ότι το κύριο αποτέλεσμα της ρωμαντικής επέμβασής του ήταν να ενισχύσει όλα τα αντιδραστικά στοιχεία στην 'Ελλάδα και να τα στηρίξει δίνοντάς τους την υπόσχεση, ότι θα τους διαθέσει στρατό και όπλα—και τα δύο τόσο χρήσιμα άλλοι—έκτός αν ο ΕΛΑΣ ύποτασσόταν στους όρους του στρατηγού Σκόμπυ.

Καλύτερα να είχε κανείς ειλικρινής σε τέτοια ζητήματα. 'Ο Ουίνστον Τσώρτσιλ, όπως έμφανίστηκε στο έλληικό επεισόδιο, δεν είναι ο άνθρωπος των εύγενών λέξεων και των ήρωικών πράξεων του 1940. Είναι ένας συντηρητικός Ιμπεριαλιστής, που για να καταπνίξει το λαϊκό κίνημα της αντίστασης στην 'Ελλάδα,—ένα από τα πιο ήρωικά κινήματα που είδαμε στον πόλεμο αυτό—και για να το παραδώσει στους παλιούς τυράννους της 'Ελλάδας, παρουσιάστηκε σήμερα με την ίδια μορφή που τον είδαμε κατά τα επεισόδια της όδοϋ Σίτνεϋ, πριν από μια γενεά.

('Ο Τσώρτσιλ τότε, ως ύπουργός των 'Εσωτερικών, μπλοκάρησε μια συνοικία του Λονδίνου, την όδο Σίτνεϋ, έφερε στρατό και εξανάγκασε τον πληθυσμό να την έκκενώσει). Κάθε φράση του στη συνέντευξή του με τους δημοσιογράφους, ήταν σαν να άνοιγε και μια πυρακτωμένη πληγή στο Χάρτη του 'Ατλαντικού.

'Ο Τσώρτσιλ δέ διαθέτει πιά τη φαντασία και την κατανόηση που τρία χρόνια πριν, τον έκανε κεντρικόν ήρωα του πολιτισμένου κόσμου.

Ὅποιοσδήποτε ἐξετάσει τίς μεθόδους πού χρησιμοποίησε, θά νοιώσει καθορά δύο πράγματα:

Πρῶτο, προσπαθεῖ ἐσκεμμένα νά ρίξει τὸ βάρος τῆς ζυγαριᾶς ἐναντίον τοῦ λαϊκοῦ κινήματος στήν Ἑλλάδα. Αὐτὴ εἶνε ἡ φωνὴ τοῦ συντηρητικοῦ στοιχείου, πού περικλείνει ὁ Τσῶρτσιλ μέσα του. Αὐτὸ τὸ στοιχεῖο τὸν ἔκανε νά μιλάει μὲ τόση θερμὴ ὑπὲρ τοῦ Μουσσολίνι τὸ 1927 καὶ ὑπὲρ τοῦ Φράνκο πρὶν λίγους μῆνες. Δεύτερο, ὑποπτεύουμαι ὅτι δὲ θά τὸν εὔρισκε ἀπροετοίμαστο παραίτηση τῶν ἐργατικῶν συναδέλφων του ἀπὸ τὴν κυβέρνησι, ἐξ αἰτίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος. Γιατί ἤθελε αἰφνιδιαστικὴς γενικὴς ἐκλογές καὶ ἤλπιζε νά ἐξασφαλίσαι μιὰ μεγάλη νίκη τοῦ συντηρητικοῦ κόμματος, τονίζοντας πόσο ἀνεύθυνα πολιτεύθηκε τὸ ἐργατικὸ κόμμα, τονίζοντας τὴν ἐθνικὴ ἐνότητα, πρὶν πραγματοποιηθεῖ ἡ ἥττα τοῦ Χίτλερ.

Κανεὶς δὲν πρέπει νά ξεχνάει ὅτι ὁ Τσῶρτσιλ εἶνε ταυτόχρονα πρωθυπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Κυβέρνησι καὶ ἡγέτης τοῦ συντηρητικοῦ κόμματος καὶ ὅτι ἔχει τὴν περίεργη συνήθεια νά συγχέει τὸ ἓνα ἀξίωμα μὲ τὸ ἄλλο.

Εἶνε ὀλοφάνερο ὅτι ἂν κατὰ τὸ τελευταῖο ἐργατικὸ συνέδριον, εἶχε τεθεῖ ζήτημα ἐμπιστοσύνης γιὰ τὴν ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τοῦ Τσῶρτσιλ, ἡ πολιτικὴ αὐτὴ θά εἶχε καταψηφισθεῖ μὲ συντριπτικὴ πλειοψηφία. Καὶ αὐτὸ ὄχι γιὰτί ὁ λαὸς θάχε ξεχάσει τίς μεγάλες ὑπηρεσίαι τοῦ Τσῶρτσιλ πρὸς τὸ Ἔθνος, ἀλλὰ ἐπειδὴ ὁ κόσμος νομίζει, πρῶτον ὅτι δὲ θά πρεπε Βρετανοὶ καὶ Ἕλληνες στρατιῶται νά βομβαρδίζονται καὶ νά σκοτώνονται γιὰ χάρη μιᾶς ἀντιδραστικῆς μοναρχίας καὶ μιᾶς εἰδικῆς στρατηγικῆς στὴ Μεσόγειο. Δεύτερον, τὸ Ἑλληνικὸ ἐπεισόδιον ὑπενθύμισε σ' ἑκατομμύρια Ἀγγλοὺς, ὅτι ὁ Τσῶρτσιλ εἶναι πολὺ περίπλοκος χαρακτηῖρας. Ἔχει εἰς βάρος του τὴν τρέλλα τῆς ὁδοῦ Σίτνεϋ, τὴν κακὴ ἐκτίμησι τοῦ Τονυπένου (ἀνθρακοφόρα περιοχὴ στὴ Νότιο Οὐαλλία, ὅπου ὁ Τσῶρτσιλ κατάπνιξε μιὰν ἐξέγερσι ἀνθρακωρῶν), τίς μακρόχρονες συγκρούσεις ὅταν νόμιζε ὅτι θά τσάκιζε τὴ Σοβιετικὴ Ἐνωσι, τὴν ἐχθρότητά του ἀπέναντι στὰ ἀγγλικὰ συνδικάτα, ἰδίως κατὰ τὴ διάρκειαι τῆς γενικῆς ἀπεργίας, τὴν ἀποστροφὴ του ἀπέναντι στοῖν Ἰνδικῶν ἐθνικῶν κινήματι καὶ τίς παλιῆς φιλίαι του πρὸς τὴν φασιστικὴ Ἰταλία καὶ τὴν Ἰσπανία τοῦ Φράνκο.

Ὁ Τσῶρτσιλ ἐξακολουθεῖ νά εἶνε πάντα ὁ ἀριστοκράτης, γιὰ τὸν ὁποῖο τὰ λαϊκὰ δίκαια τότε μόνον ἔχουν ἔννοια, ὅταν εἶνε προϊόν τῆς φεουδαρχικῆς γενναιοδωρίας. Ἔτσι, ὅταν οἱ κοινοὶ πολῖται ζητοῦν τὸ δίκαιόν τους, ὁ Τσῶρτσιλ τὸ βρίσκει δύσκολον νά συγκρατήσαι τὴν ψυχραιμίαι του. Ἀριστοκράτης, ὅπως εἶνε, ἔχει πάντα στοῖν βάθος τῆς ψυχῆς του τὸ φόβον ὅτι ἡ πάστα στὴν ὁποῖαι ἀνήκει, μπορεῖ νά χάσαι τὰ ξεχωριστὰ προνόμια πού τόσο λίγο τὰ ἀξίζει.

Κατά τή δική μου κρίση, ὁ Πρόεδρος τῶν Ἐνωμένων Πολιτειῶν ἔχει πιά καθήκον νά ἐπέμβει ὑπέρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Δέ μπορεῖ παρά νά θυμᾶται, ὅτι ἡ Ἀμερική δημιουργήθηκε σάν ἀνεξάρτητη δύναμη μέσα ἀπό τίς ἴδιες περίπου συνθήκες, πού ἀντιμετωπίζει σήμερα ὁ ΕΛΑΣ. Δέ μπορεῖ παρά νά θυμᾶται, ὅτι ὁ πόλεμος αὐτός δέν διεξάγεται γιά νά παραδοθεῖ ὁ κόσμος στήν ἀπηρχαιωμένη ἀριστοκρατία, πού ἕνα σύμβολό της εἶνε ὁ βασιλιάς τῶν Ἑλλήνων.

Ἄλλο Πρόεδρος Ροῦσβελτ εἶνε τὸ μόνο πρόσωπο, πού μπορεῖ νά μιλήσει στὸν Τσῶρτσιλ σάν ἴσος πρὸς ἴσο. Ἐἶνε τὸ μόνο πρόσωπο, πού ἡ Ἀγγλία, ἀκούγοντας τή φωνή του, θά μπορούσε νά ξαναφέρει τὸν Τσῶρτσιλ στὰ λογικά του. Καί αὐτὴ εἶναι μιὰ ἀπὸ τίς περιπτώσεις ἐκαίνες πού ὑποχρεώνουν τὸν κ. Ροῦσβελτ νά μιλήσει, πρὶν εἶνε πολὺ ἄργά. Ἡ ζωὴ ἑνὸς ὀλοκλήρου λαοῦ κινδυνεύει. Αὐτός μπορεῖ νά τὸν σώσει...»

ΝΑ ΦΥΓΕΙ Ο ΤΣΩΡΤΣΙΑ

Περικοπὲς ἀπὸ τὸ πολὺκροτο ἄρθρο τοῦ μεγάλου Ἀγγλοσυγγραφέα ΟΥΑΛΙ, πού δημοσιεύτηκε στὸ περιοδικὸ «Βῆμα» τοῦ Λονδίνου.

...«Ἡ πολιτικὴ κρίση ἔκαμε τὸν κ. Τσῶρτσιλ νά χάσει ὀλότελα τὰ λογικά του. Ἡ ἐπέμβαση του στήν Ἑλλάδα ἐξευτελίζει τὸ ἔθνος καί εἶνε συνέπεια τοῦ φιλοβασιλισμοῦ του, τοῦ σνομπισμοῦ του καί τῶν περιορισμένων του ἰδεῶν.

»Ὁ κ. Τσῶρτσιλ ἐξυπηρέτησε τὴν Ἀγγλία σάν πολεμικὸ σύμβολο. Ἀλλὰ τὸ ρόλο τὸν ξεπέρασε πιά. Ἄν δέν τελειώσουμε μὲ τὸν Οὐίστων, θά μᾶς τελειώσει αὐτός. Τὰ διεθνή γεγονότα κινοῦνται μὲ ταχύτητα τέτοια, πού ποτέ ὡς τώρα δὲ γνώρισε ὁ πλανήτης μας. Οἱ ἰδέες ὅμως τοῦ κ. Τσῶρτσιλ, πού τίς ἔχει σταχυολογίσει στοὺς στρατώνες τῶν Ἰνδιῶν ὅταν ὑπηρετοῦσε ἐκεῖ, στὴ Νότιο Ἀφρική, καί στὸ δικό του πλουσιόσπιτο, εἶνε ἕνα ἀξιοθρήνητο συνονθύλευμα ἀπὸ ἀσυνάρτητες ἀνοησίες. Ἐνας πρόσκοπος σήμερα εἶναι πιά κατατοπισμένος.

»Θέλουμε ὁ κί Τσῶρτσιλ νά φύγει τώρα ἀπὸ τὴν ἀρχή, πρὶν μᾶς ἐξευτελίσει περισσότερο. Κι' αὐτὸ ὄχι μόνο γιά τὸ δικό μας, ἀλλὰ καί γιά τὸ δικό του καλό. Νά φύγει. Κι' ἂν πῆρε μαζί του ὄλους τοὺς βασιληάδες τῆς γῆς, τόσο τὸ καλύτερο γιά τὴν ἀνθρωπότητα.

»Τὸ πρόβλημα εἶναι ἐπεῖγον. Τὸ ἠθικὸ τοῦ ἔθνους μας ὑπέστη μεγάλο πλήγμα. Εἶναι γνωστὰ τὰ αἰσθήματα τοῦ λαοῦ καί τοῦ στρατοῦ μας γιά τὰ ζητήματα τῆς Ἑλλάδας καί ἄλλων χωρῶν, πού τὰ ποδοπατεῖ ἡ μπότα τοῦ βρετανικοῦ συντηρητισμοῦ.

»Ἐνῶ ἐξακολουθεῖ ὁ πόλεμος, ὁ Οὐίνστον Τσῶρτσιλ μᾶς ἐρριξε

σέ νέο πόλεμο, στὸν ταξικό πόλεμο καί μάλιστα μᾶς τοποθέτησε ἀπὸ τῆ μεριά πού θά χάσει.»

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΩΤΙΑ

**Ἄρθρο τοῦ Ἄϊβ ο ρ Μό ν τ α γ κ ι ο υ στὸ περιοδικὸ
«Λείμπορ Μάνθλυ»**

Οἱ ἐνέργειες τῆς Βρετανικῆς κυβέρνησης στὴν Ἑλλάδα ἐπιδοκιμάζονται : ἀπὸ τὴν πλειοψηφία τῶν συντηρητικῶν στὴ βουλή τῶν Κοινοτήτων, ἀπὸ τὸν κ. Μπίβιν καί (κατὰ τὸν Μπέβιν) ἀπ' τοὺς ἄλλους Ὑπουργοὺς τοῦ Ἐργατικοῦ Κόμματος, ἀπὸ τὶς ἐφημερίδες τοῦ λόρδου Μπήβεμπρουκ, ἀπὸ «τὸν Ἡμερήσιο Τηλέγραφο», ἀπὸ τὸ Φράνκο καί τὸ Σαλαζάρ.

Ἀποδοκιμάζονται : ἀπὸ τὴ συνέλευση τοῦ Ἐργατικοῦ κόμματος, τὶς κοινοβουλευτικὲς ἐπιτροπὲς τοῦ Ἐργατικοῦ Κόμματος, ἀπὸ τὸ Κομμουνιστικὸ κόμμα, ἀπὸ τὸ κόμμα τῆς Συμπολιτείας, ἀπὸ τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς Ἀγγλικῆς κοινῆς γνώμης, πού ἐκφράζεται μέσῳ τῶν συνδικάτων, τῶν ἐργοστασίων καί κυρίως μέσῳ τοῦ Τύπου τῆς Ἀγγλίας (ἐκτὸς ἀπ' τὶς παραπάνω ἐξαιρέσεις), ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς «Τάϊμς», πού κατακρίνουν τὴν πολιτικὴ τοῦ κ. Τσῳρτσιλ δριμύτερα κι' ἀπ' τὸ «Νταίηλυ Γουῶκερ», ἀπ' τὶς περισσότερες ἐφημερίδες τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, ἀπ' ὄλο τὸν Τύπο κι' ὄλες τὶς λαϊκὲς ὀργανώσεις τῶν ἀπελευθερωμένων συμμαχικῶν κρατῶν, Γαλλίας, Βελγίου, Γιουγκοσλαβίας κλπ.

Μόνο ἡ ἀναίσχυντη κλίκα τοῦ Καίρου, εἶχε τὴν ἀναίδεια καί τὸ θράσος νὰ ὑποστηρίξει, ὅτι μποροῦσε ποτέ ἡ Σοβιετικὴ Ἐνωση νὰ ἐγκρίνει τὴ Βρετανικὴ πολιτικὴ στὸ Ἑλληνικὸ ζήτημα.

Οἱ δυὸ αὐτοὶ κατάλογοι εἶνε ἀρκετοὶ γιὰ νὰ δείξουν, τί σοβαρὴ διαίρεση ἀνάμεσα στὸ λαὸ προκαλοῦν ἡ πολιτικὴ κι' οἱ ἐνέργειες τοῦ κ. Τσῳρτσιλ στὴν Ἑλλάδα. Ὅσο ἐξακολουθεῖ, ἀύξάνει ἡ διχόνοια στὸν τόπο μας κι' ἡ δυσπιστία τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν πρὸς τὴ Μεγάλῃ Βρετανία.

Ἄν ἡ ἔκταση τοῦ κινδύνου δὲν καταφαίνεται ἀμέσως μὲ τὰ στοιχεῖα πού ἀναφέρονται στὸν κάθε κατάλογο, ἀποκαλύπτεται ὀλοφάνερα ἀπ' τὴν ἐνθουσιώδη ἔγκριση τοῦ Σαλαζάρ, πού γιὰ πρώτη φορὰ ἀπ' τὸ 1941 ἐπιδοκιμάζει τὸν κ. Τσῳρτσιλ. Κυρίως δὲ φαίνεται ἀπ' τὰ ἐπιχειρήματα πού προβάλλει γιὰ νὰ ὑποστηρίξει τὴν ἔγκρισή του αὐτῆ.

Ἔτσι, ἡ «Νοβιντάντες» ἐπίσημη ἐφημερίδα τῶν καθολικῶν στὴν Πορτογαλία, ἐπιδοκιμάζει τὶς Βρετανικὲς ἐνέργειες στὴν Ἀθήνα καί τὶς χαρακτηρίζει «ἀναμφισβήτητη νίκη τοῦ ὑποστηρικτῆ τῆς τάξης Τσῳρτσιλ, κατὰ τοῦ Τσῳρτσιλ τοῦ συμμάχου τοῦ Στάλιν» καί μιλάει γιὰ ἠθικὸ μεγαλεῖο τῆς στάσης του, σχετικὰ μὲ τὸ «θάρρος μὲ τὸ ὁποῖο ἀντιμετωπίζει ἐκείνους ἀπ' τοὺς συμπολίτες του, πού προτιμοῦν τὴ συμ-

μαχία με τή Ρωσσία από τὰ πολυτιμότερα συμφέροντα τῆς Μεγάλης Βρετανίας καί τοῦ πολιτισμοῦ».

Οἱ βρωμεροὶ αὐτοὶ ὑποστηρικτὲς τοῦ κ. Τσῶρτσιλ δὲ μποροῦν νὰ κρύψουν τὴ χαρὰ τους γιὰ ἓνα γεγονός, ποῦ μπορεῖ νὰ προκαλέσει ρήξη ἀνάμεσα στοὺς μεγάλους συμμάχους καί νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ πιὸ ἀγαπημένο τους ὄνειρο, τὴ σωτηρία τοῦ φασισμού.

Γιὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν πολιτικὴ του στὴν Ἑλλάδα ὁ κ. Τσῶρτσιλ, προσπάθησε νὰ τὴν παρουσιάσῃ σάν ἀναγκαία γιὰ τὴν τήρηση τοῦ «νόμου καί τῆς τάξης», μπρὸς στὸν κίνδυνο μιᾶς «κομμουνιστικῆς δικτατορίας», γιὰ τὴν κατοχύρωση τῆς «συνταγματικῆς κυβέρνησης», ἀπέναντι στὴ «μειοψηφία» τῆς «Ἄκρας Ἀριστερᾶς», γιὰ νὰ ἐμποδίσῃ «τοὺς ληστοσυμμορίτες τῶν βουνῶν», τοὺς «κακούργους», νὰ πάρουν τὴν ἀρχὴ στὰ χέρια τους με «πραξικοπήματα» καί νὰ ἐγκαθιδρῦσουν ἓνα «καθεστῶς βίας» με ὅπλα ποῦ τοὺς προμήθευε ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις, τὴν ὁποία θὰ πρεπε νὰ εὐγνωμονοῦν ! Ἄς ἀναφέρουμε τώρα καί μερικὰ γεγονότα ποῦ ἀντικρούουν τὰ παραπάνω :

Δὲν ὑπάρχει καί δὲν ἔμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ συνταγματικὴ κυβέρνησις στὴν Ἑλλάδα κάτω ἀπ' τὶς σημερινὲς συνθήκες. Στὴ χώρα αὐτὴ ἔγινε τὸ 1935, κάτω ἀπὸ ἄγρια τρομοκρατία, ἓνα δημοψήφισμα, ποῦ δὲν ἦταν ἄλλο ἀπὸ καλπονόθεψι.

Πῶς μπορεῖ ἓνας βασιλεὺς, ποῦ ἐπέστρεψε στὴ χώρα του ἔπειτα ἀπὸ ἓνα πλαστὸ δημοψήφισμα, νὰ χαρακτηρισθῇ σάν «συνταγματικὴ ἐξουσία»; Σύμφωνα με ποιοὺ Σύνταγμα ἀποκαλεῖται «συνταγματικὴ» ἡ σημερινὴ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις; Μήπως σύμφωνα με τὸ στρατιωτικὸ νόμο ποῦ κήρυξε, ἀντισυνταγματικὰ καί αὐθαίρετα, ὁ βασιλεὺς καί διέλυσε τὴ Βουλὴ τὸ 1936;

Ὁ Τσῶρτσιλ μεταχειρίζεται τὸ λαὸ σάν ἀνίδεο παιδί, με τὴν προσπάθεια ποῦ κάνει νὰ κρύψῃ ἀπ' τὸν κόσμον τὸ γεγονός, ὅτι ἡ πρωθυπουργία τοῦ Παπανδρέου δὲ βασίζεται πουθενὰ ἄλλου, παρὰ στὴ δικὴ του προτίμησιν καὶ ἐκλογὴν.

Τὸ Ἐθνικο-Ἀπελευθερωτικὸ Κίνημα, ποῦ τὶς πολιτικὲς του ὁργανώσεις (Ε.Α.Μ.) καί τὴ στρατιωτικὴ του ὁργάνωσις (Ε.Λ.Α.Σ.) ὁ κ. Τσῶρτσιλ καταδικάζει καί ὑποστηρίζει ὅτι ἀποτελεῖται μόνο ἀπὸ κομμουνιστὲς, ἀγκαλιάζει ὅλες τὶς λαϊκὰς δυνάμεις τῆς χώρας. Περικλείει ὄχι μόνο κομμουνιστὲς, ἀλλὰ καί σοσιαλιστὲς, ἀγροτικούς, φιλελεύθερους ἀριστεροὺς καί διάφορα ἄλλα μικρότερα κόμματα, δημοκρατικὰ καί φιλελεύθερα. Ἐκτὸς ἀπ' τὴν ὁμάδα τοῦ Ζέρβα στὴ Δυτικὴ Ἡπειρο—γι' αὐτὸν θὰ μιλήσουμε παρακάτω—τὸ Ἐθνικὸ Ἀπελευθερωτικὸ Κίνημα ἀγκαλιάζει ὄλους ἐκείνους, ποῦ πολέμησαν τὸν ἐχθρὸ σ' ὄλο τὸ διάστημα τῆς κατοχῆς, ὄχι μόνον ἐργάτες καὶ ἀγρότες, ἀλλὰ καί στρατηγούς καί διανοούμεενους καὶ ἀρχιεπισκόπους. Εἶνε δὲ τόσο πλαταιὰ ἔθνικὸ καὶ ἀνπροσωπευτικὸ ὄλων τῶν στρωμάτων τοῦ λαοῦ, ὥστε καί οἱ μονάδες τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ καί Στόλου ποῦ ὁργανώθηκαν στὸ ἐξωτερικὸ

καί πού πολέμησαν πλάι, πλάι μέ τούς Βρετανούς, τό ὑποστήριζον ὀλόψυχα, μέχρι τή στιγμή βέβαια πού ὁ κ. Τσώρτσιλ, μή ἐγκρίνοντας τή συμπάθειά τους γιά τό Ε.Α.Μ., ἄλλες «ἐξεκαθ' ἑαυτοῦ» κι' ἄλλες διέλυσε μέ Βρετανικές μεραρχίες.

*
*
*

Εἶναι ἀλήθεια πώς οἱ Βρετανοί προμήθεψαν μερικά ὄπλα στόν ΕΛΑΣ. Αὐτό ὅμως ἔγινε πρῖν ἀπό πολύ καιρό, ὅταν οἱ Ἄγγλοι ἀξιωματικοί πού δουλεύαν στήν Ἑλλάδα καί δέν ἤξεραν τίς πραγματικές προθέσεις τοῦ κ. Τσώρτσιλ, σύστησαν στήν Βρετανική Κυβέρνηση νά ἐνισχύσει τόν ΕΛΑΣ, πού ἦταν μιᾶ σοβαρή δύναμη ἀντίστασης κατά τῶν Γερμανῶν. Ἀλλά τώρα καί πολλούς μήνες, ὅπως τό παραδέχεται κι' ὁ κ. Ἦντεν, δέ δόθηκε πιά καμμιά ἐνίσχυση.

Ἄλλα του σχεδόν τὰ ὄπλα ὁ ΕΛΑΣ, ὅπως ἄλλωστε κι' ὄλοι οἱ ἄλλοι ἀντάρτικοι στρατοί, τὰ πῆρε ἀπ' τόν ἐχθρό, τούς Γερμανούς καί τούς Ἰταλοὺς καί τὰ χρησιμοποίησε τόσο καλά πού, ὅταν τὰ Βρετανικά στρατεύματα μπῆκαν στήν Ἑλλάδα, βρῆκαν τή χώρα ὀλότελα ἀπελευθερωμένη. Ἐπομένως ὄχι μονάχα δέν ἦταν οἱ Βρετανοί πού τήν ἀπελευθέρωσαν, ἀλλά καί σπάνια κατάφεραν νά ἔρθουν σέ ἐπαφή μέ τόν ἐχθρό, ὅταν ἀποβιβάστηκαν στήν Ἑλλάδα.

Ὅλες-ὄλες οἱ ἀπώλειες τοῦ Βρετανικοῦ στρατοῦ στήν Ἑλλάδα, τό 1944, ὅπως τό ἀνέφερε κι' ὁ κ. Τσώρτσιλ στίς 14 τοῦ Δεκέμβρη, δέν ἦταν πάρα πάνω ἀπό 300 ἄνδρες σέ νεκρούς, τραυματίες κι' ἀγνοούμενους, πράγμα πού δείχνει ὀλοφάνερα πώς οἱ Γερμανοί ἀποχώρησαν ἀπ' τήν Ἑλλάδα, ἀπ' τή μιᾶ μεριά, χάρη στή Σοβιετική ἐπίθεση στά Βαλκάνια ἀπ' τό Βορρά, κι' ἀπ' τήν ἄλλη, χάρη στίς ἀλλεπάλληλες ἐπιδρομές τοῦ ΕΛΑΣ.

Τό ΕΑΜ καί ὁ ΕΛΑΣ, ὄχι μονάχα δέν ἐπεδίωξαν νά ἐπιβάλουν δικτατορία, ἀλλά ἀντίθετα πῆραν πολλές φορές τήν πρωτοβουλία, παρ' ὄλη τους τήν πλεονεκτική θέση, νά σχηματισθεῖ Κυβέρνηση Ἐθνικῆς Ἐνότητος μέ πλατύτερες βάσεις (ἢ στάση τῶν Ἑλληνικῶν δυνάμεων στή Μέση Ἀνατολή, ὀφείλεται στήν ἄρνηση τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ κ. Τσουδεροῦ, πού εὐνοοῦσε ὁ κ. Τσώρτσιλ, νά σχηματίσει Ἀντιπροσωπευτική Κυβέρνηση). Ἀκόμα κι' ὕστερα ἀπ' τίς ἐχθροπραξίες πού ἄρχισαν στήν Ἀθήνα, τό ΕΑΜ καί ΕΛΑΣ ἐξακολουθοῦν νά προβάλλουν τό ἴδιο αἶτημα.

Τό ΕΑΜ, ὄχι μονάχα δέν ἐπιζήτησε νά παραμείνει ὀπλισμένος ὁ ΕΛΑΣ, ἀλλά ἀπεναντίας ζήτησε τό γενικό ἀφοπλισμό. Δέν εἶναι ἀλήθεια ὅτι τὰ Βρετανικά στρατεύματα εἶχαν λόγους νά «ἀποκαταστήσουν τήν τάξη», γιὰτί οὔτε μιᾶ πιστολιά δέ ρίχτηκε πρῖν ἀπ' τήν ἀνακοίνωση τοῦ στρατηγοῦ Σκόμπυ τήν 1η τοῦ Δεκέμβρη.

Παρ' ὄλο πού ὁ Τσώρτσιλ παρουσιάζει τό ΕΑΜ, σά μιᾶ «μικρή μειοψηφία», τό Ἑλληνικό Ἀπελευθερωτικό Κίνημα, κυριαρχοῦσε σχεδόν

σ' ὄλη τὴν Ἑλλάδα καὶ τὰ Βρετανικὰ στρατεύματα, μέσα σὲ 15 μέρες δὲν κατόρθωσαν, παρ' ὅλες τὶς μεγάλες προσπάθειες ποὺ κατέβαλαν, παρ' ὅλα τὰ τάνκς, τὰ ἀεροπλάνα καὶ τὶς πολυάριθμες ἐνισχύσεις, νὰ ἐπικρατήσουν οὔτε στὸ 1)5 τῶν Ἀθηνῶν.

* *

Σὲ μερικοὺς κύκλους λέγεται ὅτι ὁ κ. Τσῶρτσιλ εἶχε κακὲς πληροφορίες ἢ ὅτι τὸν «ξεγέλασαν». Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι, ὅταν ἓνας ἄνθρωπος στὴ θέση τοῦ Τσῶρτσιλ ἔχει ἀποφασίσει μέσα του τί θέλει ν' ἀκούσει πάνω σ' ἓνα ὀρισμένο ζήτημα, δὲν ἀκούει παρὰ ἐκεῖνα ποὺ θέλει ν' ἀκούσει. Κάθε ἀντίθετη ἄποψη ἀποκρούεται. Ἐκεῖνοι δὲ ποὺ τὴν ἐκφράζουν, κατηγοροῦνται ἀμέσως ὅτι εἶναι «κάτω ἀπὸ κομμουνιστικὴ ἐπιρροή». Τὸ ἴδιο ἀκριβῶς συνέβη καὶ τὸν παλιὸ καλὸ καιρὸ ἐπὶ Τσάμπερλαιν, σὲ κείνους ποὺ θέλησαν νὰ τοῦ δώσουν ὀρισμένες πληροφορίες γιὰ τὸν πραγματικὸ χαρακτήρα τοῦ Χίτλερ καὶ τὶς προετοιμασίες του. Αὐτὸ γίνεται τώρα καὶ ἐπὶ Τσῶρτσιλ σχετικὰ μὲ τὸ Ἑλληνικὸ ζήτημα.

* *

Στὸ Κάιρο μαζεύονται ὅλων τῶν εἰδῶν οἱ ραδιοῦργοι—ἀντισοβιετικοὶ συνταγματάρχες, ὑστερικοὶ ἀξιωματικοὶ ποὺ τοὺς κατατρομάζει τὸ στρατιωτικὸ κοινοβούλιο, Γιουγκοσλάβοι προδότες κι' ἐγκληματίες πολέμου, Ἕλληνες φασίστες, Βούλγαροι καὶ Ρουμᾶνοι, ποὺ πᾶνε νὰ πετύχουν ἐδαφικὲς παραχωρήσεις, Πολωνοὶ μισότρελλοι, Τοῦρκοι πράκτορες τοῦ ἐχθροῦ.

Τώρα τὰ ἀκριβοπληρώνουμε ὅλα. Στὸ Κάιρο ξεκαθαρίζονται οἱ προοδευτικοί. Γίνονται διαλέξεις στὰ στρατεύματα, ποὺ ἔχουν σκοπὸ νὰ δυσφημίσουν τοὺς ἀντάρτικους στρατοὺς καὶ νὰ διαθέσουν τοὺς Βρετανοὺς στρατιῶτες ἐναντίον τους. Στὴ σχολὴ ἀξιωματικῶν οἱ αἰχμάλωτοι Γερμανοὶ στρατηγοὶ θεωροῦνται «ἄξιοι συνδαιτυμόνες» καὶ ὅλοι χιρνοῦνται γιὰ τὸν καινούργιο πόλεμο κατὰ τοῦ «ὄχλου», ποὺ δὲν εἶναι σὲ θέση ν' ἀντιμετωπίσει τάνκς καὶ βομβαρδιστικὰ ἀεροπλάνα. Ὁ πόλεμος κατὰ τοῦ Χίτλερ ἔχει ξεσχιστεῖ.

* *

Καταλαβαίνουμε τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κ. Τσῶρτσιλ νὰ ἐξασφαλίσει τὸν ἔλεγχο στὴ Μεσόγειο, ποὺ ἀπαιτοῦν τὰ συμφέροντα κι' οἱ ἀνάγκες τῆς Βρετανικῆς Αὐτοκρατορίας.

Δυστυχῶς ὅμως ἡ ἰδιάζουσα ἰδιοσυγκρασίᾳ του κι' ὁ τρόπος ποὺ χρησιμοποιεῖ, εἶναι ἐμπόδια γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ.

Ὁ κ. Τσῶρτσιλ δὲ μπορεῖ νὰ διανοηθεῖ σταθερὲς σχέσεις ἀνάμεσα σὲ μιὰ μεγάλη καὶ μιὰ μικρὴ χώρα, ἐκτός ἂν μπορεῖ νὰ βασιστεῖ σὲ μιὰ προνομιούχο κλίκα ἀπὸ μιὰ τάξη ἀνθρώπων, ποὺ θὰ εἶναι τοῦ χεριοῦ του καὶ θὰ ἐξαρτῶνται ἀπ' αὐτὸν γιὰ δάνεια καὶ διάφορες ἄλλες οἰκο-

νομικές άρωγές. Ἡ ἰδέα μιᾶς φιλίας, στηριγμένης σέ ἀμοιβαῖα ὀφέλη μεταξύ λαῶν, εἶναι πάνω ἀπ' τῆς δυνάμεις του. Γιατί σι' ἀλήθεια, σύμφωνα μέ τούς ὑπολογισμούς του, ὅσο λιγότερο ἀντιπροσωπευτική εἶναι ἡ ἄρχουσα αὐτή κλίκα, τόσο τό καλλίτερο, γιατί θά ἐξαρτᾶται ἀκόμη περισσότερο ἀπό τή Βρετανική ἐνίσχυση.

* *

Ὁ κ. Τσῶρτσιλ προφασίζεται, ὅτι ἀντικειμενικός του σκοπός εἶναι ἡ ἐγκαθίδρυση στήν Ἑλλάδα μιᾶς κυβέρνησης, πού νά ἔχει ἐκλεγεί ἀπ' εὐθείας ἀπ' τὸ λαό. Αὐτό, ἴσως νά ἱκανοποιεῖ τὰ ἀπλοϊκά αὐτιά τῶν Βρετανῶν, οἱ Ἕλληνες ὅμως τ' ἀκοῦν μέ κάποια δικαιολογημένη δυσπιστία, γιατί ἔχουν πικρὴ πείρα καὶ ξέρουν τί θά πεῖ ἐκλογές κάτω ἀπό συνθήκες τρομοκρατίας κι' ἀπάτης. Ἄλλωστε βλέπουν ὅλους αὐτούς τούς τρομοκράτες καὶ τούς κερδοσκόπους νά ἠλιάζονται τόσο εὐχαρι, στημένοι στίς θερμές ἀχτιδες τῆς εὐνοίας τοῦ κ. Τσῶρτσιλ. . . Γιατί, ρωτᾶνε, ὁ Τσῶρτσιλ, ὁ μέγας αὐτός δημοκράτης, ὑποστηρίζει τόσο πολὺ ἓνα βασιλῆ καὶ μιὰ κυβέρνηση, πού συνεργάστηκαν τόσο στενά μέ τή διχτατορία καὶ τὴν τρομοκρατία; Γιατί, ἀντί νά βοηθήσει τὸν Ε.Λ.Α.Σ. σύμφωνα μέ τὴ διακήρυξή του στίς 22 τοῦ Ἰούνη 1941 («θά βοηθήσουμε κάθε ἄτομο ἢ κράτος πού πολεμάει τὸν χιτλερισμό») δημιούργησε τὸ Ζέρβα καὶ τούς μισθοφόρους του; Ὁ Ζέρβας, πού τὸν λέν μερικές φορές «δεξιό» ἢ «βασιλικό», εἶναι τόσο λίγο βασιλικός, ὅσο τὸ παλῆδ καπούτσι τοῦ βασιλῆ. Ὅλη ἡ Ἑλλάδα τὸν ξέρει σάν ἓνα ἄνθρωπο χωρὶς πολιτικές πεποιθήσεις, πού «ὑπηρετήσε» τοῦλάχιστο μισή ντουζίνα διχτάτορες ἢ παρ' ὀλίγο διχτάτορες, φιλελεύθερους ἢ βασιλικούς. Πάει μ' ὅποιονδῆποτε τὸν πληρώνει. Τώρα ὑπηρετεῖ τὴν Βρετανική Κυβέρνηση, πού τὸν κάλεσε γιὰ νά τὸν χρησιμοποιήσει κατὰ τέτοιο τρόπο ὥστε νά δημιουργηθεῖ ἡ ἐντύπωση, ὅτι τὸ κίνημα τῆς Ἀντίστασης εἶναι διαιρεμένο καὶ περικλείει τόσο τούς «δεξιούς» ὅσο καὶ τούς «ἀριστερούς», κι' ἔτσι νά κηλιδώσει τὸν ἐθνικὸ χαρακτήρα τοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ κινήματος. Γιατί ἐπέτρεψε στὸ βασιλῆ ν' ἀποφύγει νά δεῖ καὶ ν' ἀπαντήσῃ στοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Ε.Λ.Μ., πού πῆγαν στὸ Κάϊρο, μέ τὴν ἔγκριση καὶ τὴ βοήθεια Βρετανῶν ἀξιωματικῶν, γιὰ νά ζητήσουν ἐθνικὴ ἐνότητα; Γιατί ὁ κ. Τσῶρτσιλ δικαιολογεῖ τὰ «Τάγματα Ἀσφαλείας», πού ὀργάνωσαν οἱ Γερμανοὶ γιὰ νά χτυπήσουν τὸ ἀπελευθερωτικὸ κίνημα καὶ ἐνθαρρύνει τῆς κωλυσιεργίες γιὰ τὴ δίκη τῶν δοσιλόγων; (Κι' ἐδῶ πέφτει σ' ἀντίθεση μέ τὸ λόγο του στίς 22 τοῦ Ἰούνη 1941: «Κάθε ἄτομο ἢ κράτος πού συνεργάζεται μέ τὸ Χίτλερ εἶναι ἐχθρός μας. Αὐτὸ ἰσχύει ὄχι μονάχα γιὰ ὀργανωμένα κράτη, ἀλλὰ καὶ γιὰ ὅλους ἐκείνους πού ἐκπροσωποῦν τὴ βρωμερὴ ράτσα τῶν κουϊσλιγκς, πού ἔγιναν τὰ ὄργανα καὶ οἱ πράχτορες τοῦ χιτλερικοῦ συστήματος κατὰ τῶν συμπατριωτῶν τους. . . Οἱ κουϊσλιγκς αὐτοὶ ἂν δὲν τιμωρηθοῦν ἀπ' τοὺς συμπατριῶτες τους—πρᾶγμα πού θά μᾶς ἔβγαζε ἀπὸ μέγας κόπο—θά παραδο-

θοῦν ἀπὸ μᾶς ἀμέσως, τὴν ἐπαύριο τῆς νίκης, στὰ συμμαχικά δικαστήρια».

Γιατί, ἐνῶ ὑπάρχουν ἀκόμα στὸ Αἰγαῖο καὶ στὴν Κρήτη γερμανικὲς φρουρὲς, ἐπιμένει ἡ Βρετανικὴ Κυβέρνηση νὰ διαλυθοῦν ἀμέσως οἱ ἀπελευθερωτικὲς δυνάμεις, ποὺ θὰ μπορούσαν νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἀπὸ τοὺς Βρετανούς, τόσο ἀποδοτικά, γιὰ τὸ διώξιμο τοῦ ἐχθροῦ ἀπ' τὰ νησιά:

Γιατί, ὅταν κι' αὐτὸς ὁ Παπανδρέου εἶχε ἀποδεχτεῖ τὸ κοινὸ αἴτημα, δηλαδὴ τὸν ἀφοπλισμὸ τῶν ὁμάδων ἀντίστασης χωρὶς ἐξαίρεση, ξαφνικά ἡ Βρετανικὴ διοίκηση ἐπενέβη κι' ἀπαγόρευσε, μὲ τὸ πρόσχημα ὅτι εἶναι τακτικὸς στρατός, τὸν ἀφοπλισμὸ τῆς Ὀρεινῆς Ταξιαρχίας καὶ τοῦ Ἱεροῦ Λόχου—ποὺ στελεχώθηκε ἀπὸ κείνους ἀκριβῶς τοὺς ἀξιωματικούς καὶ τοὺς ἀντιδραστικούς, ποὺ εἶχαν προπολεμικά ἐπιβάλλει τὴν διχτατορία; Γιατί, τὴν 1η τοῦ Δεκέμβρη, ὅταν τὰ κόμματα συζητοῦσαν τὶς συνέπειες αὐτῆς ἐπέμβασης, στὶς 7 μ. μ. ἐπενέβη πάλι ὁ Σκόμπυ μ' ἓνα διάγγελμα (δημοσιεύτηκε σὲ χιλιάδες ἀντίτυπα), ποὺ καταφέρονταν ἐναντίον τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. κι' ἀπειλοῦσε νὰ σταματήσει τὶς διανομὲς τροφίμων, ἂν δὲν ὑποστηρίζονταν ἡ κυβέρνησις;

Γιατί ὁ Σκόμπυ συμβούλεψε τὸν Παπανδρέου νὰ καλέσει στὶς 8 μ.μ. ἕκτακτο ὑπουργικὸ συμβούλιο, χωρὶς τὴ συμμετοχὴ τοῦ Ε.Α.Μ., ἔβγαλε μιὰ ἀπόφαση γιὰ τὸν ἀφοπλισμὸ τοῦ Ε.Λ.Α.Σ., ὄχι ὅμως καὶ τῆς Ὀρεινῆς Ταξιαρχίας καὶ τοῦ Ἱεροῦ Λόχου, καὶ ζήτησε ἀπ' τοὺς Ἑαμικοὺς ὑπουργοὺς νὰ ὑπογράψουν τὴν ἀπόφαση αὐτή, ποὺ ἐκδόθηκε χωρὶς νὰ εἶναι κι' αὐτοὶ παρόντες, ἐξαναγκάζοντάς τους ἔτσι νὰ παραιτηθοῦν; Γιατί ὁ Παπανδρέου ἐπέτρεψε στὴν ἀρχὴ τὸ συλλογητῆριο τῆς 3ης τοῦ Δεκέμβρη, μετὰ ὅμως τ' ἀπαγόρευσε τὴν τελευταία στιγμὴ καὶ κρύφτηκε, σὲ τρόπο ποὺ νὰ μὴ μπορεῖ κανένας νὰ τὸν βρεῖ, κι' ἡ ἀστυνομία πυροβόλησε πάνω στὸ ἄμαχο πλῆθος; Γιατί δὲν ἐπενέβησαν τότε οἱ βρετανικὲς ἀρχὲς νὰ σταματήσουν τὸ μακελειό, ἀλλὰ τῶκαμαν μόνο ὅταν, δυὸ μέρες ἀργότερα, δοκίμασε ὁ Ε.Λ.Α.Σ. ν' ἀφοπλίσει τὴ δολοφονικὴ ἀστυνομία; Γιατί ὁ Σκόμπυ βιάστηκε νὰ δώσει «πλήρη ἐξουσιοδότηση» στὶς «πολιτικὲς ἀρχές», ποὺ ἀποτελοῦνταν τότε μόνο ἀπ' τὸν Παπανδρέου, τοὺς ὑπουργοὺς τῆς Δεξιᾶς κι' ἀπ' τὰ ἴδια ἐκεῖνα ἀστυνομικὰ ὄργανα ποὺ καταβασάνισαν καὶ καταπίεσαν τὸν Ἑλληνικὸ λαό, ὄχι μονάχα στὴν περίοδο τῆς κατοχῆς, μαζί μὲ τὴν γκεσταπό, ἀλλὰ κι' ὅλα ἐκεῖνα τὰ χρόνια τῆς διχτατορίας τοῦ Βασιληᾶ; Γιατί ὁ κ. Τσῶρτσιλ ἀπαγόρευσε στὸν Παπανδρέου νὰ παραιτηθεῖ καὶ νὰ βρεθεῖ μέση λύση στὶς διαπραγματεύσεις; Γιατί ὁ Σκόμπυ διέταξε τὰ Βρετανικὰ στρατεύματα νὰ χτυπήσουν τὸν Ε.Λ.Α.Σ., ἐνῶ οἱ Ἑλασίτες δὲν ἐπέτέθησαν ἐναντίον τους; Γιατί ὁ Σκόμπυ, ὅταν τὸ Ε.Α.Μ. ζήτησε ν' ἀρχίσουν διαπραγματεύσεις ἀρνήθηκε, ζητώντας τὴν «χωρὶς ὄρους παράδοση»; Γιατί σταμάτησε τὶς διανομὲς τροφίμων στὴ Θεσσαλονίκη κι' ἄλλοῦ, ὅταν ἐπικρατοῦσε ἀπόλυτὴ ἡσυχία σ' αὐτὰ τὰ μέρη; Γιατί οἱ Ἑλασίτες ποὺ πιάστηκαν ἀπ' τὶς Βρετανικὲς δυνάμεις παραδόθηκαν μὲ

τὸ πρόσχημα ὅτι δὲν εἶναι αἰχμάλωτοι πολέμου, στὸ ἔλεος τῆς φασιστικῆς ἀστυνομίας;

Οἱ Ἕλληνες δημοκράτες βλέπουν στὸ πρόσωπο τοῦ κ. Τσῶρτσιλ ἕναν ἄνθρωπο, ποὺ δὲν ἔβγαλε ἀπὸ τὸ στόμα του μιὰ λέξη ἀποδοκιμασίας, γιὰ τὸ παλιὸ δικτατορικὸ καθεστῶς στὴν Ἑλλάδα ἢ γιὰ τὶς ἐκλογικὲς ἀπάτες ποὺ γίνονται, ἕναν ἄνθρωπο, ποὺ δείχνει ὀλοφάνερα τὴν προτίμησή του γιὰ κείνους ποὺ δημιούργησαν μιὰ τέτοια κατάσταση, καὶ ποὺ ζητάει ν' ἀφοπλίσει τοὺς δημοκράτες, ἐνῶ ἀφήνει ἀκέραιη τὴν ἀστυνομία καὶ τὰ τσιράκια τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ τῆς κατοχῆς. Γι' αὐτὸ εἶναι φυσικὸ νὰ δυσπιστοῦν, νὰ μὴ βασιζονται στὶς ὑποσχέσεις του καὶ νὰ ζητοῦν ὀρισμένες ἐγγυήσεις.

Ἄλλωστε ἔχουν πικρὴ πείρα ἀπ' τὶς ὄχι καὶ πολὺ τίμιες «μανοῦβρες» τῶν Βρετανῶν. Πῆγαν στὴν Ἑλλάδα μὲ τὸ πρόσχημα ὅτι θὰ πολεμήσουν τοὺς Γερμανοὺς, καὶ τώρα πολεμᾶν ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων. Κατηγοροῦν τοὺς Ἑλασίτες γιὰ «στασιαστές» κι' «ἐπαναστάτες» μὲ ποταπά κι' ἀνόητα ἐπιχειρήματα, ποὺ βασιζονται στὸ ὅτι, ἐνῶ ὑποτάχτηκαν στὸ Σκόμπυ γιὰ τὸν κοινὸ ἀγῶνα ἐνάντια στοὺς Γερμανοὺς, δὲν τὸν ὑπακούουν τώρα ποὺ τοὺς διατάζει ν' ἀφοπλιστοῦν, τῆ στιγμῆ ποὺ οἱ Γερμανοὶ βρίσκονται ἀκόμη στὴν Ἑλλάδα.

Καὶ τώρα τί πρέπει νὰ γίνει; Τὴν ἀπάντηση τὴ δῶσαν οἱ «Τάϊμς» στὶς 14 τοῦ Δεκεμβρίου.

«Ἡ προσωρινὴ ἐθνικὴ κυβέρνησις κάθε ἀπελευθερούμενης χώρας πρέπει δίκαια καὶ σωστὰ νὰ συγκροτηθεῖ γύρω ἀπ' τὸ ἐνεργὸ καὶ τὸ πιὸ δραστήριον κίνημα τῆς Ἀντίστασης, ποὺ κράτησε ἀναμένη τὴ φλόγα τοῦ πατριωτισμοῦ κάτω ἀπ' τὴν ξένη κατοχή, παρ' ὅλη τὴν τρομοκρατία καὶ τὶς στερήσεις. Ἐπὶ κεφαλῆς πρέπει νὰ εἶναι ἕνας ἄνδρας, ποὺ νὰ τὸν θέλουν οἱ πατριῶτες καὶ ποὺ πῆρε ἐνεργὸ μέρος στὸν ἀγῶνα. Τὰ μέλη τῆς κυβέρνησις πρέπει ν' ἀποτελοῦνται στὴν πλειοψηφία τους ἀπὸ ἀγωνιστὲς τοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Κινήματος. Οἱ ἀρχές τῆς καὶ τὸ πρόγραμμά της πρέπει νὰ εἶναι ἐκεῖνες, ποὺ δημιουργήθηκαν μέσα στὴν πραγματικότητα τοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Κινήματος».

Στὸ ἐργατικὸ κίνημα καὶ στὸ λαὸ μας πέφτει ἡ εὐθύνη νὰ σταματήσουν τὸ γρηγορότερον αὐτὴ τὴν πολιτικὴ. Πρέπει νὰ πάψει πιά ὁ Τσῶρτσιλ νὰ παίξει μὲ τὴν Ἑλληνικὴ φωτιά».

ΝΤΡΙΠΟΜΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΡΟΛΟ ΤΗΣ Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ

Γράμμα ἄγγλου στρατιώτη, ποὺ δημοσιεύτηκε στὸ «Νταίηλ-Γουόκερ» τῆς 23/12/44.

«...Βρίσκομαι ἐδῶ καὶ ἔχω μιὰ πολὺ σαφὴ ἀντίληψη τῆς κατάστασης—γράφει ἀπ' τὴν Ἀθήνα, πάνω στὴν κρίσιμη φάση τῶν δεκεμβρια-

νών γεγονότων ό "Αγγλος στρατιώτης. "Η δεξιά διεξάγει έδω έναν άγώνα χωρίς οίκτο έναντίον τής άριστεράς. "Ολο όμως τό βάρος τής βρετανικής δύναμης ρίχτηκε στον άγώνα πρὸς όφελος τής δεξιάς και εις βάρος τής άριστεράς...

"Εκτός από τις πολλές τρομοκρατικές σκηνές, άκουσα τά τάνκς νά χτυπάνε τά γραφεία του ΕΑΜ και τους προασπιστές τους και είδα τό ένα Σπιτφάϊρ πίσω άπ' τό άλλο νά σκορπάνε χιλιάδες όβίδες με τά κανόνια τους σε χαμηλές πτήσεις επάνω στα σπίτια του λαου! Ποιά αξία είχε λοιπόν ή βεβαίωσή μας πρὸς τόν "Ελληνικό Λαό; "Ολο τό αίμα μου κοχλάζει γι' αυτά που γίνονται στ' όνομά μας. Τόσο πολύ υπέφερα γι' αυτή την κατάσταση, ώστε παρουσιάστηκα στο Διοικητή μου και του έθεσα υπ' όψη του τις απόψεις μου. Θάθελα νάμouνα στη Βουλή τῶν Κοινοτήτων ν' άκούσω και νά πάρω μέρος στη συζήτηση πού, όπως μαθαίνω, θα γίνει. Θάθελα νά πετάξω κατάμουτρα στην κυβέρνηση, πού ναι υπεύθυνη γι' αυτά τά εγκλήματα, τή ντροπή τής πράξης μας. "Η δημοκρατία μας (μιά ελληνική λέξη) έξευτελίζεται με τό μολύβι που ρίχνουμε κατά του ελληνικού λαου.

Ν τρέπομαι, άληθινά ντρέπομαι, για τό ρόλο που παίζει έδω ή Μ. Βρετανία. Για ποιό λόγο χωριστήκαμε ό ένας άπ' τόν άλλο, όπως έγω άπ' τά παιδιά μου; Για ποιό λόγο ή χώρα μας ματοκυλίστηκε, χτυπήθηκε, άφανίστηκε; Είλικρινά είμαι πολύ ταραγμένος με την τροπή που πήρανε τά πράγματα—και δέν είμαι ό μόνος. Παίρνοντας υπ' όψη ό,τι γίνεται αυτή τή στιγμή, βρίσκω πως ό Χάρτης του "Ατλαντικού και ή Συνδιάσκεψη τής Τεχεράνης δέν έχουν πιά την αξία ουτε ένός ξεγάνωτου παληοτενεκέ. "Η έλευθερία του "Ελληνικού Λαου έξαφανίζεται και μαζί με αυτή και ή δική μας, αν δέ συνέλθουμε. Και για συμπέρασμα: άλλη μιá φορά ντρέπομαι, γιατί αυτό που συμβαίνει έδω είναι κτηνώδες και άποκρουστικό. Είναι ένα πλήγμα για όλους μας».

ΑΝΗΛΥΧΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΗ ΒΡΕΤΑΝΙΚΗ ΕΠΕΜΒΑΣΗ

«"Ο Βρετανικός λαός είναι ζωηρά ανήσυχος, γιατί Βρετανικά στρατεύματα χρησιμοποιήθηκαν έναντίον ένός έθνους άνδρείων πολεμιστών, που επροκάλεσαν τό θαυμασμό όλόκληρης τής ανθρωπότητας».

("Εφημ. Σάντεϋ—"Εξπρές).

Η ΑΓΓΛΙΑ ΠΑΙΖΕΙ ΡΟΛΟ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΑ

«"Επικρίνουμε την πολιτική που ακολουθεί ή Κυβέρνηση Τσώρτσιλ. "Η "Αγγλία παίζει στην "Ελλάδα ρόλο χωροφύ-

λακα. Δεν παίζει ούτε καν ρόλο πόλισμαν, χωρίς εϋνοια πρὸς τὴ μιὰ μερίδα μόνο».

(Ἐφημ. «Ρένολτ—Νιούς τῆς 16)12)44)

ΤΟ ΕΑΜ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΤΑΙ ΑΠ' ΟΛΟ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΑΟ

«Τὴν ἐπείγουσα ἀνάγκη νὰ τερματισθοῦν οἱ σημερινές ἐχθροπραξίες στὴν Ἑλλάδα, κάνει πῖο ἐπιτακτικὴ ἢ ἐπίθεση τοῦ Ροϋνσταντ στοῦ Δ. Μέτωπο. Ἡ δυνατότητα γιὰ διακανονισμό ἐγίνε πῖο ξεκάθαρη τὶς τελευταῖες μέρες καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ΕΛΑΣ ἔδειξαν ὅτι εἶναι διατεθειμένοι νὰ συζητήσουν καὶ νὰ διαπραγματευθοῦν. Κανένας διακανονισμὸς δὲν εἶναι νοητὸς ὅταν δὲ στηρίζεται στὴ βοήθεια καὶ στὴ συγκατάθεση τοῦ πολύπλευρου Ἐθνικοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Μετώπου, ποὺ διαθέτει τὴ θετικὴ καὶ ἐνεργὸ ὑποστήριξη τῶν κατοίκων τῶν πόλεων καὶ τῶν προσφύγων, καθὼς καὶ τὴν ἀνοχὴ τῶν Ἑλλήνων ὄλων τῶν τάξεων σ' ὅλες τὶς ἐπαρχίες. Ἡ σύσταση ἀντιβασιλείας εἶναι τὸ πρῶτο βῆμα, ὅπως καὶ ἡ ἀπομάκρυνση τῶν δυνάμεων τῆς δεξιᾶς καὶ τῆς ἀριστερᾶς. Τὸ δεύτερο βῆμα εἶναι νὰ σχηματιστεῖ Κυβέρνηση, ποὺ ν' ἀποτελεστεῖ γύρω ἀπὸ τὸν πυρήνα τῆς ἐνεργοῦ ἀντιστάσεως, ὅπως ἔγινε μὲ τὴν κυβέρνηση ντὲ Γκὼλ στὴ Γαλλία. Ἡ Κυβέρνηση αὐτὴ πρέπει νὰ ἐμπνέεται καὶ νὰ ἐκδηλώνει τὶς βλέψεις τοῦ λαοῦ, ποὺ ἀνελέητη κατοχὴ τὸν ἔκαμε νὰ ἔχει καινούργιες—ἔστω καὶ ἰδιότυπες—ἀντιλήψεις γιὰ τὴν ἐλευθερία. Ἡ Κυβέρνηση αὐτὴ νὰ ἐνεργήσῃ τίμιες καὶ ἐλεύθερες ἐκλογές».

(Ἐφημερίδα «Τάϊμς» 23-12-44)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΓΙΑ ΤΟ ΔΕΚΕΜΒΡΗ

ΟΚ. ΜΠΕΡΝΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

«Ἡ δήλωση σχετικὰ μὲ τὶς ἀπελευθερούμενες χώρες τῆς Εὐρώπης, ποὺ περιελήφθη στοῦ ἀνακοινωθέν τῆς Διάσκεψης, ἔγινε ἀπὸ πρόταση τοῦ Προέδρου Ροϋζβελτ.

Ὁ Πρόεδρος ὑπενθύμισε ὅτι στὴν Ἑλλάδα καὶ στὴν Ἰταλία δημιουργήθηκαν συνθήκες πού προκάλεσαν στὸν Ἀμερικανικὸ Δαὸ τὴν ἐντύπωση, ὅτι ἄρχισαν ν' ἀναπτύσσονται σφαῖρες ἐπιρροῆς καὶ νὰ παίρνονται μονομερεῖς ἀποφάσεις, πού κατόπι, θὰ ἐζητεῖτο ἀπὸ τοὺς Ἀμερικανούς νὰ τὰς προσυπογράψουν. Ὁ Πρόεδρος Ροῦζβελτ ἐπέτυχε μὲ τὴ δήλωση αὐτὴ νὰ ἐξασφαλιστεῖ ἐνότητα ἐνεργείας τῶν τριῶν συμμάχων. Ἡ Μεγάλη Βρετανία θὰ ἦταν πολὺ εὐχαριστημένη ἂν οἱ Ἐνωμένες Πολιτεῖες συμμετέχουν στὴν εὐθύνη των ἀπέναντι στὴν Ἑλλάδα».

(Δηλώσεις πού ἔγιναν στίς 19-2-45. Ὁ κ. Μπέρνς — σήμερα ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν Ἐνωμένων Πολιτειῶν — ἦτανε τότε μέλος τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀντιπροσωπείας στὴ διάσκεψη τῆς Κριμαίας).

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Ε.Π.Ο.Ν.

«Σεῖς, ἡ Ἑλληνικὴ νεολαία, πολεμάτε σὰν πολῖτες ὀλόκληρης τῆς ἀνθρωπότητας.

Ἑλληνες πατριῶτες κερδίζετε τὸ δικό μας ἀγῶνα. Βρισκόμαστε στὸ πλευρό σας. Ἡ ἀνθρωπότητα ὀλόκληρη θὰ θυμᾶται τὴν ἡρωϊκὴ σας πάλη.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗΣ»

(Στάλθηκε τὸ Δεκέμβρη τοῦ 1944)

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΑΟΣ ΕΙΝΑΙ ΩΡΙΜΟΣ

«Δὲν ὑποτιμοῦμε τὴ σοβαρότητα πού ἔχει τὸ Ἑλληνικὸ ζήτημα γιὰ τὴ διεθνή κατάσταση. Δὲν πρέπει νὰ παραγνωρίζεται ἡ ὠριμότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, πού εἶναι ἄξιος ν' αὐτοκυβερνηθεῖ»,

(Βάσιγκτων—Ραδιοφωνικὴ ἐκπομπὴ τῆς 14-12-44)

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ 5^ο ΕΠΙΦΑΝΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

«Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς θέλει μόνον Δημοκρατίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν. Ἐνα τοιοῦτον λαὸν ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις δὲν ἔμπορεῖ νὰ νικήσει διὰ τῶν ὀπλῶν».

«Οἱ ἄνδρες καὶ οἱ γυναῖκες τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Μετώπου (ΕΑΜ), οἱ ὅποιοι μόνον μὲ λιανοτούφεκα, συνήθως χωρὶς τροφή, χωρὶς ὑποδήματα, ἐξεκαθάρισαν τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὸν ἐχθρὸ, οὕτως

ὥστε δταν τὰ βρετανικά στρατεύματα ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα δέν ἀντιμετώπισαν καμμίαν σχεδὸν ἀντίσταση καὶ ἔτσι εἶχαν ἐλάχιστες ἀπώλειες».

«Τὸ Ἑλληνικὸ Ἀπελευθερωτικὸ Μέτωπο (ΕΑΜ), κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειον—πᾶν ὅ,τι ἐξηρτᾶτο ἀπὸ αὐτό—διὰ νὰ προλάβει τὴν παροῦσαν αἱματοχυσίαν. Ἀπεκατέστησε τὴν ἐσωτερικὴ ἐνότητα ἐπὶ βάσεων τόσον σταθερῶν, ὥστε νὰ μὴ εἶνε δυνατόν αὐτὴ νὰ διασπασθεῖ ἐκ τῶν ἔσω ἀπὸ καμμία μειονοψηφία γηγενῶν φασιστῶν ἢ ἀντιδραστικῶν ἢ ὑπὸ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι συνειργάσθησαν μὲ τὸν ἐχθρὸ. Μόνον τὰ ξένα ὄπλα ἠδύναντο νὰ προκαλέσουν τὴν παροῦσα καταστροφὴ».

«Ὑποστηρίζομε ὀλοψύχως τὴν πολιτικὴ τὴν ἐξαγγελθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου μας τῶν Ἐξωτερικῶν, διὰ τῆς ὁποίας ὑποστηρίζονται οἱ ἀπελευθερωθέντες λαοί, εἰς τὴν ἐπιμονὴν των νὰ αὐτοκυβερνηθοῦν δημοκρατικῶς».

Τῇ διακήρυξῃ ὑπογράφουν ὁ Βουλευτὴς Κόφφου, ὁ Φ. Τζερβάζι ἀνταποκριτὴς τοῦ περιοδικοῦ «Κόλλιεργς», ὁ Νικόλα Μαρτίνι δήμαρχος τοῦ Πάσσαϊκ, ἡ Κατίνα Παξινοῦ πρωταγωνίστρια τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου, ὁ βουλευτὴς Ἐμμανουὲλ Σέλλερ, ὁ Βίτο Μαρκατόνιο, ὁ αἰδ. Χάρολδ Φ. Χόλυ, ἡ κυρία Φράνκ Τζέρβαζι, ὁ Γουίλλιαμ Λ. Σίλλερ, ἡ κυρίρ Μάρσαλ Φίλντ, ὁ Ὁμαρ Π. Γκόσλιν (Ρέιλιν), ὁ Ἰγκνάτιους Ντ. Τάουμπενεκ καὶ οἱ σχολιασταὶ τοῦ ραδιοφώνου Ἔστελ Μ. Στέρνμπεργκερ, ὁ Στάνλεϋ Ντίξον, ὁ Γιοχάνες Στήλ καὶ ὁ Κλάιφφορντ Ἡβανς, οἱ Τζῶν Γκρήν πρόεδρος τῶν ἐργατῶν τῆς Ἐνώσεως ναυτεργατῶν καὶ ναυπηγῶν, ὁ Ἐμιλ Ρήβ πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως ἐργατῶν Ἐνδυματοποιίας, ὁ Ρέϊντ Ρόμπινσον πρόεδρος τῶν ἀνθρακωρῶν καὶ τῶν ἐργατῶν σιδηρουργίας, ὁ Μίχαελ Ζ. Γκουίλ πρόεδρος τῶν ἐργατῶν μεταφορῶν, ὁ Ζόζεφ Σέλλυ πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως ἐργατῶν τῆς συγκοινωνίας, ὁ Ἀμπραὰμ Φλέϊξε πρόεδρος τῶν Πολιτειακῶν, Κομητειακῶν καὶ Δημοτικῶν ἐργατῶν, ὁ Μόρρις Μάστερ πρόεδρος τῶν ἠνωμένων ἐργατῶν ἐπιπλοποιίας, ὁ Μάξ Πέριον γραμματεὺς-ταμίας τῆς ΥΦΒ, ὁ Ἀρόν Ο. Σνάϊντερ ἐκτελεστικὸς διευθυντὴς τῶν ἐργατῶν ἠνωμένων γραφείων καὶ ἐπαγγελματιῶν ὑπαλλήλων τοῦ τμήματος ὑπ' ἀριθ. 1, ὁ Μάϊκ Ὁμπερμέμπερ πρόεδρος τοῦ τμήματος ὑπ' ἀριθ. 6 τῶν ἐργατῶν ξενοδοχείων καὶ λεσχῶν ΑΦΛ, ὁ Ἴρβιγκ Πότεῖς διευθυντὴς τοῦ ἠν. συμβουλίου γουναροεργατῶν. Οἱ κ. κ. Ντίρκ Ζ. Σρούϊκ, ὁ Ζ. Τζούλιαν, Βασίλειος Βλαβιανός, Κέρμιτ Μπλούμγκαρντεν, Μ. Μπέκερ, Ρ. Μείνιου, Γ. Μ. Μαλίσοβ, Τζ. Ἄντονου, Ἴρβιγκ Τσέζαρ, Λαϊμπυ Χόλμαν καὶ Κεκίλια Ἐϊτζερ.

Οἱ συγγραφεῖς Λάγκστον, Χίους, Λ. Τζάγκσμιθ, Λ. Ἄνταμικ, Χ. Φεῖστ, Τζ. Γκάσσερ Ντόροθυ Βριοῦστερ, Ντόροθυ Πάρκερ, Προντιούσερ Χ. Σοῦμιν, ὁ φωτογράφος Ρ. Στράουντ, οἱ καλλιτέχνες Ρ. Κέντ, Α. Γουώλκοβιτς καὶ ὁ Μ. Ἰοράχ.

(Ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα «Ἐθνικὸς Κήρυξ» τῆς Ν. Ὑόρκης τῆς 1)1)45)

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΣΚΟΤΩΝΟΥΝ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ

Ἀπὸ ἄρθρο τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ΑΧΕΠΑ κ. Γ. Βουρνᾶ, ποῦ δημοσιεύτηκε στὸ «Θύσσιγκτων Πόστ» τῆς 8)12)44

«Ὁλος ὁ κόσμος βλέπει πιά ὅτι τῆ θέσῃ τοῦ Χάρτη τοῦ Ἀτλαντικοῦ πῆρε ἡ πολιτικὴ τῆς βίας. Τὸ Λονδίνο μάλιστα ἔκρινε ὅτι στὸ Χάρτη τοῦ Ἀτλαντικοῦ δὲν ἀξίζει οὔτε μιὰ ἀξιοπρεπῆς κηδεία. Ὁ κ. Ἦντεν δήλωσε καθαρὰ, ὅτι ἡ Μ. Βρετανία ἐπιφυλάσσει νὰ ἐπεμβαίνει στὶς εὐρωπαϊκὲς κυβερνήσεις.

Αὐτὸ ὅμως σημαίνει ὅτι τὸ πολεμικὸ ὕλικό, ποῦ ἡ Ἀμερικὴ στέλνει στὴν Ἀγγλία, θὰ χρησιμοποιεῖται γιὰ νὰ κρατοῦνται ὑπόδουλοι οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης.

Αὐτὸς εἶναι ὁ μεταπολεμικὸς κόσμος γιὰ τὸν ὁποῖο πολεμάμε ; Αὐτές εἶναι οἱ ὑποσχέσεις ποῦ δώσαμε μὲ ὄρκο στοὺς λαοὺς τῆς Εὐρώπης ; Πρόκειται γιὰ κρίση πολὺ πιὸ βαθειὰ ἀπὸ τὴν κρίση τῶν Βερσαλλιών.

Τὸ Βέλγο πρωθυπουργὸ κ. Πιερλό τὸν στήριξαν τὰ βρεττανικὰ τάνκς. Τὸ Λονδίνο ἀπαγόρευσε στὴν κυβέρνηση Μπονόμε νὰ ὀρκίσει τὸ Σφόρτσα ὑπουργό, καὶ ὁ Ἀγγλος πρωθυπουργὸς δίνει διαταγὲς καὶ σκοτώνονται καθημερινὰ στὴν Ἀθήνα, ἀπὸ ἀποικιακὰ βρεττανικὰ στρατεύματα, Ἑλληνας πατριῶτες. Αὐτοὺς ποῦ τοὺς ὕμνούσαμε τόσα χρόνια σὰ δοξασμένους συμμάχους μας. Αὐτοὺς ποῦ τέσσερα χρόνια πολεμοῦσαν τὸ Χίτλερ.

Τὰ κανόνια, ποῦ σήμερα οἱ Βρετανοὶ στρέφουν κατὰ τῶν ἀμάχων πληθυσμῶν τῆς Εὐρώπης, φέρουν ἀπάνω τὸ σῆμα : «Ἀμερικανικῆς κατασκευῆς». Ἀλλὰ ἡ πολιτικὴ γιὰ τὴν ὁποία χρησιμοποιοῦνται δὲν εἶνε Ἀμερικανικὸ προϊόν. Τὴν πολιτικὴ αὐτὴ τὴν ἐγκαινίασαν μερικοί, λίγοι ἀντιδραστικοί, παρὰ τὸ Χάρτη τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ ὅπως πιστεύουμε, παρὰ τὴ θέληση τοῦ Βρετανικοῦ λαοῦ....».

ΟΙ ΒΡΕΤΑΝΟΙ ΑΓΝΟΟΥΝ ΤΗΝ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Τὸ λιθόστρωτο τῶν Ἀθηναϊκῶν δρόμων βάφτηκε μὲ αἷμα. Εἴκοσι ἕνας ἄοπλοι διαδηλωτὲς σκοτώθηκαν τὴν Κυριακὴ στὴν Ἀθήνα. Ἀκολούθησε γενικὴ ἀπεργία. Εἶναι ὥρα πιά νὰ δοῦμε τί συμβαίνει στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ Βέλγιο. Καὶ ἀλήθεια εἶναι ὅτι καὶ στὶς δυὸ αὐτὲς χώρες ἔχουμε κυβερνήσεις, ποῦ δὲν εἶνε καθόλου ἀντιπροσωπευτικὲς. Οἱ Βρετανοὶ ὑποστηρίζουν ὅτι τίς κρατοῦν στὴν ἐξουσία, γιὰ νὰ διατηρηθεῖ ἡ τάξη, ἀπαραίτητη γιὰ τὴν ἀπρόσκοπτη συνέχιση τοῦ πολέμου.

Πολὺ ὠραία. Ποῦ εἶναι ὅμως ἡ τάξη σας κ. Παπανδρέου καὶ κ. Πιερλό;

Τὸ γεγονός ὅτι καὶ οἱ δύο ἐξακολουθοῦν νὰ ἔχουν τὴν Ἀγγλικὴ ὑποστήριξη, ἀποδείχνει ὅτι τοὺς Βρετανοὺς δὲν τοὺς πειράζει καθόλου ἡ ἀταξία. Οὔτε θέλουν τὴν τάξη. Θέλουν τοὺς κ. κ. Παπανδρέου καὶ Πιερλό.

Ὑπενθυμίζουμε ὅτι στὴν περίπτωση τῆς Γαλλίας καὶ οἱ Ἀγγλοὶ καὶ ἡ δική μας Κυβέρνηση, δίσταζαν ἐπὶ πολὺν καιρὸ ν' ἀναγνωρίσουν τὴν Κυβέρνηση ντε Γκώλ, γιατί, ἔλεγαν, ὑπῆρχε τὸ ἐνδεχόμενο ἕνας ὀρισμένος ἀριθμὸς Γάλλων, νὰ εἶνε ἐναντίον του. Δηλαδή ὄχι μόνο ἐσεβόμεθα τὴ μειοψηφία σὲ μιὰ κατεχόμενη χώρα, ἀλλὰ ἐφευρίσκαμε τὴ μειοψηφία αὐτὴ ποὺ στὴν πραγματικότητα δὲν ὑπῆρχε.

Στὴν Ἑλλάδα, ὅπως καὶ στὸ Βέλγιο, ἀκολουθήθηκε ἡ ἐντελῶς ἀντίθετη πολιτικὴ. Καὶ στίς δύο αὐτὲς χώρες οἱ Βρετανοὶ ὄχι μόνο ἀγνοοῦν μιὰ μεγάλη μειοψηφία ἢ μᾶλλον τὴν πλειοψηφία, ἀλλὰ ζητοῦν κ' ἐπαίνους γι' αὐτὸ.

Νὰ ποῦμε τώρα, ἔστω καὶ ψιθυριστά, τὴν ἀλήθεια; Κυριαρχεῖ ἕνας μεγάλος φόβος γιὰ τὰ λαϊκὰ κινήματα σὲ ὀρισμένους γνωστοὺς κύκλους. Ἐκεῖ ὅπου τὸ φόβο αὐτὸ τὸν ξεπεράσαμε, ὅπως στὴ Γαλλία, ἐπικρατεῖ τάξη καὶ ἡσυχία. Ἐκεῖ ὅμως ὅπου δὲν κατανικήσαμε τοὺς φόβους μας, ὅπως στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ Βέλγιο, καὶ ὅπου βασιζόμαστε στὸν Παπανδρέου καὶ Πιερλό, ἀντηχοῦν πυροβολισμοὶ στοὺς δρόμους. Καὶ βρισκόμαστε στὴν περίεργη θέση, νὰ ἐπιταχύνουμε μετὰ οἱ ἴδιοι ἐπαναστατικὲς ἐξελίξεις, ποὺ κανεὶς δὲν τις θέλει, οὔτε οἱ ἴδιοι οἱ ἐπαναστάτες καὶ δίνουμε τὴν ἐντύπωση σὰ νὰ μᾶς παρέχει παράξενη ἀπόλαυση, τὸ νὰ ὑποδαυλίζουμε τίς κοινωνικὲς ἀναταραχές, ποὺ μισοῦμε.

(Δημοσιεύτηκε στὴν ἐφημερίδα «Ταχυδρόμος τῆς Ν. Ὑόρκης» τῆς 6/12/44).

Ο ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΔΟΛΟΦΟΝΗΣΕ ΤΟ ΛΑΟ

«...Μετὰ τὴν ἐγκατάσταση τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως στὴν Ἀθήνα καὶ τὴν ἀπόφαση τῶν Ἀγγλων, ἄρχισαν σ' ὅλη τὴ χώρα κ' ἰδιαιτέρα στὴν Ἑλληνικὴ πρωτεύουσα, ὁμαδικὲς συλλήψεις καὶ διωγμοὶ πατριωτῶν. Ἡ τρομοκρατία ποὺ ἐξαπολύθηκε καὶ ποὺ κορυφώθηκε μετὰ τὴ δολοφονικὴ ἐπίθεση κατὰ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ λαοῦ, ἀνάγκασε τοὺς Ἑαμικοὺς ὑπουργοὺς νὰ παραιτηθοῦν, ὅταν εἶδαν ὅτι οἱ διαμαρτυρίες τους δὲν εὔρισκαν καμιάν ἀπήχηση. ».

(Ἀπὸ ἄρθρο τοῦ πολεμικοῦ ἀνταποκριτῆ κ. ΠΟΥΛΟΥ, ποὺ δημοσιεύτηκε στὸ «Ὁβερσελ Νιούς» τὸ Μάρτη 1945).

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΟΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

Ἄρθρο τοῦ Ἀμερικανοῦ δημοσιογράφου Φράνκ Τζέρβαζ, ποὺ δημοσιεύτηκε στὴν ἐπιθεώρηση «Κόλιερς»

«Ἐνα κρύο πρωῖνό, στίς 3 τοῦ Δεκεμβρῆ, Ἑλληνες χωροφύλακες

πού επί τέσσερα χρόνια επέβαλαν «τὸ νόμο καὶ τὴν τάξη» γιὰ τοὺς Γερμανοὺς ἀφέντες τους, ὀπλισμένοι μὲ ντουφέκια, πολυβόλα καὶ χειροβουβίδες, ξεχύθηκαν στὴν ἀναστατωμένη Ἀθήνα. Κατέλαβαν τὶς θέσεις τους μὲ σκοπὸ νὰ ἐμποδίσουν τὸ λαὸ νὰ φτάσει στὴν πλατεία Συντάγματος καὶ στὰ ἀνάκτορα. Ἡ Ἀστυνομία εἶχε πάρει τὴν ἐντολὴ νὰ διαλύσει τὴ διαδήλωση, πού ἐπρόκειτο νὰ κάμουν τὰ μέλη καὶ οἱ ὄπαδοὶ τοῦ Ε.Α.Μ. Ἡ μέρα ἐκείνη ὑπῆρξε μιὰ μέρα αἱματηρή, μιὰ μέρα ἱστορική γιὰ τὴν Ἑλλάδα... Ἡ διαδήλωση θὰ γίνονταν σὰν ἔνδειξη διαμαρτυρίας, γιὰ τὴν προσπάθεια τῆς Προσωρινῆς Κυβέρνησης ν' ἀφοπλίσει τὸ δημοκρατικὸ ἀντάρτικο στρατὸ τοῦ Ε.Λ.Α.Σ., χωρὶς ἀντίστοιχα νὰ ἀφοπλίζονται κι' οἱ ἀντίπαλες βασιλόφρονες, ἐθνικιστικὲς ὀμάδες, πού οἱ περισσότερες στρατολογήθηκαν, ἐκπαιδεύτηκαν, ὀπλίστηκαν, καὶ μεταφέρθηκαν στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοὺς Βρετανοὺς. Οἱ Κυβερνητικὲς ἀρχές εἶχαν χορηγήσει ἄδεια γιὰ τὴ διαδήλωση, μὲ τὴν ὑπόσχεση πὼς οἱ διαδηλωτὲς δὲ θὰ ἔφεραν ὄπλα, κι' ἀφοῦ προηγούμενα λογοκρίναν τὰ διάφορα συνθήματα. Μερικὰ ἀπ' αὐτὰ ἦταν : «Ζήτω ὁ Ροῦζβελτ !» ἢ «Ἀμερική γιὰτὶ μᾶς ἐγκατέλειψε ;».

Ὁ σὺννεφιασμένος οὐρανὸς κι' ὁ παγωμένος ἀέρας πού φυσοῦσε ἀπ' τὶς βουνοκορφές, σίγουρα θὰ τρόμαζε ἄλλους ἀνατολίτικους λαοὺς. Αὐτοὶ ὅμως ἦταν Ἕλληνες... Συγκεντρώθηκαν μὲ πολλὴ τάξη στὴν πλατεία τοῦ Συντάγματος, σηκῶσαν τὶς σημαῖες τους κι' ἄρχισαν νὰ τραγουδοῦν τὰ τραγούδια τῆς λευτεριάς, πού τόσο ἐμψύχωσαν στὸν ἀγῶνα τους ἐναντίον τῶν χιτλεροφασιστῶν.

Οἱ περισσότεροι ἦταν νέοι καὶ γυναῖκες. Ὑπῆρχαν καὶ πολλὰ παιδιά. Κρατοῦσαν πολλὲς Ἀμερικανικὲς, ἀρκετὲς Ἀγγλικὲς καὶ Σοβιετικὲς σημαῖες. Ἦταν φανερό πὼς ἡ διαδήλωση αὐτὴ ἦταν μιὰ ἐκκλήση πρὸς τὴν Ἀμερική, γιὰ νὰ ὑποστηρίξει τὴν πραγματοποίησιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ε.Α.Μ., δηλαδή δημοκρατικὸ πολίτευμα κι' ἐκκαθάριση τῆς χώρας, μὲ νόμιμα μέσα, ἀπ' τοὺς φασίστες, ἀπ' τὰ ὄργανα τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ τοὺς δοσιλόγους.

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἀφοπλισμοῦ

Στὰ μέσα τοῦ Νοῦμβρη ὁ στρατηγὸς Ρόναλντ Μάκενζυ Σκόμπυ Γενικὸς Διοικητὴς τῶν Βρετανικῶν δυνάμεων στὴν Ἑλλάδα, διέταξε τὸν Ε.Λ.Α.Σ. νὰ καταθέσει τὰ ὄπλα καὶ νὰ διαλυθεῖ. Εἶδα ὁ ἴδιος τὶς διαταγές. Οὔτε μιὰ λέξη δὲν ἀναφέρονταν γι' ἀντίστοιχη διάλυση τῶν μοναρχικῶν ὀμάδων τοῦ Ε.Δ.Ε.Σ., πού εἶχαν ἐπὶ κεφαλῆς τους τὸ στρατηγὸ Ναπολέοντα Ζέρβα. Ὁ Ζέρβας ἔφερε τὸ παράσημο τῆς Βρετανικῆς Αὐτοκρατορίας, παρ' ὅλο πού ἦταν γνωστὸ πὼς βοήθησε τοὺς Γερμανοὺς.

Σὰ στρατὸς τοῦ Κινήματος τῆς Ἀντίστασης ὁ Ε.Λ.Α.Σ., πίστευε καὶ πολὺ δικαιολογημένα, πὼς αὐτὸς ἀπελευθέρωσε τὴν Ἑλλάδα καὶ πὼς θὰ ἔπρεπε ἡ πολιτικὴ του ὀργάνωση, τὸ Ε.Α.Μ., νὰ ἀντιπροσωπεύεται ἀνάλογα στὴν Κυβέρνηση. Τὸ Ε.Α.Μ. ἀντιπροσωπεύει τὴν πλειονότητα

του Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ἔχει 1.500.000 μέλη πληθυσμοῦ σ' ἀναλογία 6.300.000 (7.300.000 πρὶν τὴ Γερμανικὴ φασιστικὴ κατοχὴ) καὶ τὸ λιγώτερο ἄλλους τόσους συμπαθοῦντες. Τὸ ΕΑΜ ἤξαιρε πῶς ἂν ἀφοπλιζόνταν ὁ ΕΛΑΣ, δὲ θὰ ὑπῆρχαν πιά πιθανότητες νὰ γίνουν ἐλεύθερες καὶ τίμιες ἐκλογές. Ἡ ἀντίδραση εἶχε τὸ στρατὸ τοῦ ΕΔΕΣ, ποῦ οἱ ἄντρες του πληρώνονταν μὲ χρυσό. Στηρίζονταν ἀκόμη στὴν Ὀρεινὴ Ταξιαρχία ποῦ ἀποτελοῦνταν κυρίως ἀπὸ ἐθελοντὲς ἄντρες τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, ἐνθερμούς ὑποστηρικτὲς τοῦ Βασιλεῆ καὶ τοῦ Γ. Παπανδρέου. Ἐκτὸς ἀπ' αὐτὸ ἡ ἀντίδραση ὑποστηρίζονταν ἀπ' τὰ προδοτικὰ Τάγματα Ἀσφαλείας, ποῦ ὠργανώσαν οἱ Γερμανοὶ τὸν καιρὸ τῆς κατοχῆς.

Οἱ ὁπαδοὶ τοῦ ΕΑΜ πίστευαν, ὅτι ἡ Μ. Βρετανία, ἡ Ἀμερικὴ κι' ἡ Σοβιετικὴ Ἐνωση θὰ τοὺς βοηθοῦσαν νὰ πραγματοποιήσουν τὸ δημοκρατικὸ τους πρόγραμμα. Ἡ Μ. Βρετανία ἔκανε ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετο. Γι' αὐτὸ στρέφονταν τώρα πρὸς τὶς Ἑνωμένες Πολιτεῖες.

Ἀρχίζει ἡ ἐπίθεση

Στὶς δέκα ἡ ὥρα, τὸ μοιραῖο ἐκεῖνο πρωῒνό, ἡ πλατεία τοῦ Συντάγματος κατακλύστηκε ἀπ' τὸ πλῆθος τῶν διαδηλωτῶν. Ἀνάμεσά τους ἦταν κι' οἱ κομμουνιστὲς. Αὐτοί, σύμφωνα μ' ἐπίσημη Βρετανικὴ ἐξακρίβωση, ἀποτελοῦν μιὰ μειοψηφία στὸ σύνολο τῶν μελῶν τοῦ Ε.Α.Μ. Ἀπὸ κεῖ τὸ πλῆθος ἐξεκίνησε γιὰ τοὺς κυριώτερους δρόμους, γιὰ τὸ ξενοδοχεῖο τῆς «Μεγάλης Βρετανίας», τὰ Ἀνάκτορα, γιὰ τὶς πρεσβεῖες τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ἀμερικῆς. Ἡ ἀστυνομία δοκίμασε νὰ τοὺς ἐμποδίσαι νὰ προχωρήσουν, ἀλλὰ ἡ διαδήλωση συνέχισε τὴν πορεία της, ὅταν ξαφνικὰ στὶς 10.45' πιστολιές ἀντήχησαν καὶ τουφεκιές ἀκούστηκαν. Μιὰ ομάδα ἀστυνομικῶν πυροβολοῦσε τὸ ἄοπλο πλῆθος. Μὲ μιὰ κίνηση, λές καὶ τὴν φύσηξε ἄγριος βορρῆς, ἡ συμπαγὴς μᾶζα τοῦ λαοῦ ἔπεσε μπρούμυτα. Τὸ ντουφεκίδι σταμάτησε. Ὁ Λαὸς ξανασηκώθηκε πάλι σύσσωμος, τὰ τουφεκία ἀρχίσαν πάλι νὰ πυροβολοῦν κι' οἱ χειροβομβίδες νὰ πέφτουν σὰ βροχὴ. Δέκα ἄντρες, γυναῖκες καὶ παιδιὰ κυλίσαν σκοτωμένοι κι' ἄλλοι 15 κείτονταν χάρω πληγωμένοι. Ἡ ἀστυνομία ἔρριξε στοὺς τραυματισμένους. Ὁ κ. Ποῦλος, ἓνας γενναῖος Ἀμερικανὸς ἀνταποκριτὴς, χύμηξε μὲ τεντωμένα χέρια ἀνάμεσα στὴν ἀστυνομία καὶ τὸ πλῆθος, ζητώντας νὰ σταματήσαι τὸ τουφεκίδι. Τίποτε ὅμως. Οἱ σφαῖρες ἐξακολουθοῦσαν νὰ πέφτουν σὰ βροχὴ. Ἀνάμεσα στ' ἄλλα πτώματα ἦταν ἓνα ἀγοράκι ἕξι χρόνων καὶ δίπλα του ἓνα κατάξανθο κοριτσάκι... Ἔτσι χύθηκε τὸ πρῶτο αἷμα. Ἔτσι ἄρχισε ὁ ἐμφύλιος πόλεμος... Εἶναι ἀπόλυτα ἐξακριβωμένο, ὅτι ὁ στρατηγὸς Σκόμπου πίστευε πῶς θὰ ἐξόντωνε τὸν ΕΛΑΣ μέσα σὲ δυὸ μέρες τὸ πολὺ. (τὸ εἶπε ὁ ἴδιος σ' ἓναν Ἑλληνα πολιτικὸ). Ἐνα μῆνα ἀργότερα πολεμοῦσε ἀκόμη. Ἀναγκάστηκε νὰ χρησιμοποιήσαι στρατεύματα, γάνκς,

δπλα καὶ δυνάμεις ποὺ προορίζονταν γιὰ τὸ Δυτικὸ Μέτωπο, γιὰ τὸν πόλεμο ἐναντίον τῆς Γερμανίας.

Κι' ὅλα σὺτὰ γιὰτὶ δὲν εἶχε ἀντιμέτωπο μόνο μιὰ «μικρὴ ἀσήμαντη κομμουνιστικὴ μειοψηφία», ἀλλὰ κάτι τὸ μεγαλύτερο, κάτι τὸ δυνατώτερο. Τὸν Ἑλληνικὸ Λαό».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΕΑΜ—ΕΛΑΣ

Πέντε ἄρθρα τοῦ διακεκριμένου ἀμερικανοῦ δημοσιογράφου Λήλαντ Στόου.

10

ΠΩΣ ΠΟΛΕΜΗΣΕ Ο ΕΛΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

«Ὁ πρῶθυπουργὸς Τσῶρτσιλ εἶπε: «Οἱ ἔνοπλες δυνάμεις τοῦ ΕΛΑΣ πήραν ἓνα πολὺ μικρὸ μέρος στὸν Ἄγωνα ἐνάντια στοὺς Γερμανοὺς, στὰ δύο τελευταῖα χρόνια». Μιὰ τέτοια δήλωση προκαλεῖ τὸ παρακάτω ἐρώτημα: «Ποιοὶ Ἑλληνες πραγματικὰ ἀντιστάθηκαν στοὺς ναζιστὲς;»

Ἄς πάρουμε πρῶτα τὴ δράση τοῦ ΕΛΑΣ. Ὑπάρχουν Βρετανοὶ Ἀξιωματικοί, ποὺ θὰ ὑποστηρίξουν τὴ γνώμη αὐτῆ τοῦ Τσῶρτσιλ. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ἄλλοι Βρετανοὶ καὶ Ἀμερικανοὶ ἀξιωματικοί, ποὺ ὑπηρέτησαν σὰ σύνδεσμοι σὲ μονάδες τοῦ ΕΛΑΣ καὶ ποὺ ἔχουν ἐκφράσει δημοσίᾳ μιὰ ἐντελῶς ἀντίθετη γνώμη. Οἱ Βρετανοὶ ἀξιωματικοὶ ἀνέφεραν τὴ γνώμη τους, πρὶν ἀρχίσει ὁ Ἑλληνικὸς ἐμφύλιος πόλεμος στὶς 3 τοῦ Δεκέμβρη. Πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς μετεφέρθηκαν ἔξω ἀπ' τὴν Ἑλλάδα πρὶν ἀρχίσουν τὰ γεγονότα. Ἐνας Βρετανὸς ταξίαρχος, ποὺ διηύθυνε τὴ Βρετανικὴ ὑπηρεσία συνδέσμων μὲ τὶς ἀνταρτικὲς ομάδες μέσα στὴν Ἑλλάδα γιὰ 18 μῆνες, εἶπε σὲ 30 Ἀμερικανοὺς καὶ Βρετανοὺς ἀνταποκριτὲς, στὶς 18 τοῦ Ὀκτώβρη, τὰ παρακάτω: «Ποτὲ δὲ θὰ μπορούσαμε νὰ μποῦμε στὴν Ἑλλάδα ἂν δὲν προηγούνταν οἱ λαμπρὲς προσπάθειες τοῦ κινήματος ἀντίστασης τοῦ ΕΑΜ—ΕΛΑΣ».

Σαράντα ὀχτῶ ὥρες ἀργότερα ὁ ἀξιωματικὸς αὐτὸς ἔφευγε ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Οἱ ἀνταποκριτὲς λένε ὅτι τὸν ἐδιώξαν ἔπειτα ἀπὸ ἐπίμονη ἀπαίτηση τοῦ Βρετανοῦ πρεσβευτῆ Ρέξ Λήπερ. Ἄλλοι σύμμαχοι ἀξιωματικοὶ ποὺ ὑπηρέτησαν μὲ τὸν ΕΛΑΣ, πρὶν ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωση ἐπαίνεσαν τὴν ἀντιναζιστικὴ δράση τῶν ἀνταρτῶν τοῦ ΕΛΑΣ.

Ἐνας εἶπε ὅτι οἱ ἀντάρτες τοῦ ΕΛΑΣ ἦταν οἱ μόνοι ἀπὸ τοὺς Ἑλληνες, ποὺ πραγματικὰ ἀντιστάθηκαν στὸν ἐχθρό. Ἐνας ἄλλος μοῦ εἶπε ὅτι οἱ μόνοι Ἑλληνικὲς ὀργανώσεις ποὺ ποτὲ δὲ συνεργάστηκαν μὲ τοὺς Γερμανοὺς ἦταν οἱ ὀργανώσεις τοῦ Ε. Α. Μ. — Ε. Λ. Α. Σ.

‘Ο ΕΔΕΣ συνεργάστηκε

Βέβαια υπήρχε κι' ο ΕΔΕΣ κάτω απ' τή διοίκηση του στρατηγού Ζέρβα. Μου είπε πώς οι δυνάμεις του αύξήθηκαν από 5.000 σε 10.000 τό περασμένο καλοκαίρι, όταν ή συμμαχική βοήθεια αύξήθηκε. ‘Η Συμμαχική βοήθεια πλήρωνε σε κάθε στρατιώτη του ΕΔΕΣ 9 έως 36 δολάρια κατά μήνα. ‘Ο Ε.Δ.Ε.Σ. στή διάρκεια δύο χρόνων, μέχρι τόν ‘Ιούννη του 1944, συνεργαζόταν με τούς Γερμανούς και πολεμοῦσε έναντιον του Ε.Λ.Α.Σ. Οί άνταποκριτές έχουν δεϊ Γερμανικά έγγραφα, που αποδείχνουν ότι ο Ε. Δ. Ε. Σ. βρισκόταν σ' έξαρετικά φιλικές σχέσεις με τούς Ναζήδες μέχρι τό περασμένο καλοκαίρι. Στις 10 Αύγούστου, ο Γερμανός έπιτελάρχης στα Γιάννενα έγγραφε σ' έμπιστευτική του αναφορά στο Βερολίνο : «... Κατά τό τέλος τών επιχειρήσεων του, ο Ζέρβας επέστρεψε στή νομιμόφρονα άπέναντί μας θέση του και γίνεται εύμενως δεκτός στους έθνικιστικούς κύκλους. Οί βρετανικές προμήθειες βοήθησαν τό Ζέρβα νά διεξαγάγει γενική επιστράτευση κι' έτσι νά δημιουργήσει νέα συντάγματα. ‘Ο Ζέρβας άρχισε τώρα καινούργιες επιθέσεις έναντιον τών κομμουνιστικων συμμοριων...».

Τά στοιχεία αυτά έναντιον του στρατηγού Ζέρβα και του ΕΔΕΣ είναι έξω από κάθε άμφιβολία. Αυτό είναι γνωστό κι' έχει γίνει παραδεκτό σ' ολόκληρη τήν ‘Ελλάδα. ‘Όσο για τό ΕΛΑΣ, αν δέν ήταν τό κίνημα εκείνο, που καθοδηγοῦσε μιá μάζα ολόκληρη οπαδών, πώς θά μπορούσε ν' άντισταθει στα Βρετανικά στρατεύματα, τά τάνκς και τά άεροπλάνα για 33 μέρες στήν ‘Αθήνα ; Γιατί τά τρία τέταρτα τής ‘Αθήνας ύποστήριξαν τούς πολεμιστές του ΕΛΑΣ μέχρι τήν τελευταία στιγμή;

Τό ΕΑΜ καθοδήγησε τούς αγωνιστές

‘Απόμενε ή άνώτερη τάξη τών ‘Αθηναίων του «Κολωνακιου» κι' ένα μεγάλο μέρος τής μεσαιας τάξης του κεφαλαίου. Πόσοι απ' αυτούς άντιστάθηκαν στους Γερμανούς; ‘Αποτάνθηκα σ' έναν ‘Ελληνα φίλο μου που είναι πολύ άντικομμουνιστής, αλλά επίσης και άδιαμφισβήτητης τιμιότητας. ‘Ο φίλος μου δίσταζε, σχεδόν με πικρία. ‘Επειτα με κοίταξε κατάματα και άπάντησε : «Ναί, ήταν άρκετοί». ‘Ο άνθρωπος αυτός διαίρεσε τή δράση τών άνώτερων ‘Ελληνικων τάξεων με τόν άκόλουθο τρόπο : 1) Αύτοί που δέν έκαναν τιποτα, είτε ύπερ είτε κατά τών Γερμανων. 2) Οί συνεργασθέντες. 3) Μια μειοψηφία που άντιστάθηκε είτε παθητικά είτε άνοιχτά. Νόμιζε στι πολλοί λίγοι ‘Ελληνες ήταν με τήν καρδιά τους Γερμανόφιλοι. Δέ μπορούσε όμως νά πει ότι πολλοί από τήν προνομιούχο τάξη τής ‘Αθήνας πήραν μέρος στο Κίνημα ‘Αντίστασης. Τότε, ποιόι απ' τούς ‘Ελληνες πραγματικά άντιστάθηκαν στους Γερμανούς; ‘Η μεγάλη μάζα τών ταπεινων ‘Ελλήνων έργατων και άγρο-

τών, ο Λαός, αντιστάθηκε έναργητικά στους Ναζήδες. Ήταν υποστηρικτές του ΕΑΜ, και δεκάδες χιλιάδες τών πατέρων τους, αδελφών και ανδρών τους πολέμησαν μέσα άπ' τις γραμμές του ΕΛΑΣ.

“Αν υπήρξε καμιά πραγματική αντίσταση στην ‘Ελλάδα, αυτή συγκεντρώνονταν κυρίως στο ΕΑΜ και τόν ΕΛΑΣ. Στοιχηματίζω πάνω σ' όλοκληρή μου τή δράση 19 χρόνων σαν ξένος ανταποκριτής για τήν αλήθεια αυτή. Κανένα άλλο συμπέρασμα δέ μπορεί νά σταθεί έπειτα από μια όλόπλευρη και συνειδητή έρευνα μέσα στην ‘Ελλάδα.

2ο

ΠΟΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕ ΤΑ ΤΑΓΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΓΙΑ ΝΑ ΠΟΛΕΜΗΣΟΥΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΑΜ—ΕΛΑΣ

Είκοσι τέσσερες ώρες μετά τή Βρετανική επέμβαση στον ‘Ελληνικό εμφύλιο πόλεμο, στις 5 του Δεκέμβρη, ο αντιστράτηγος Σκόμπυ διέταξε ή επέτρεπε πολλές χιλιάδες μέλη τών Ταγμάτων ‘Ασφαλείας, που έως τότε ήταν περιορισμένα, νά έξοπλιστούν και νά πάρουν μέρος στη μάχη κατά τών δυνάμεων του ΕΑΜ—ΕΛΑΣ.

Τήν εποχή εκείνη οι Βρετανικές δυνάμεις ήταν επικίνδυνα μικρές. Το σύνολο τών έμπειροπόλεμων ‘Ελλήνων στρατιωτών, που οι Βρετανοί είχαν μέσα στη βασιλόφρονα ‘Ελλ. ‘Ορεινή Ταξιαρχία—και τó μικρότερο της ιδεολογικό αδελφό, τόν ‘Ιερό Λόχο—δέν ξεπερνούσε τις 6.000. Μιά φανατική συμμορία χιτών, επίσης βασιλικών, πολεμούσε τόν ΕΛΑΣ για δυό μέρες και κρατούσε ακόμα τήν περιοχή γύρω άπ' τó Ναό του Θεσέα. Αύτές ήταν, μαζί με τμήματα τής ‘Αστυνομίας και τής Χωροφυλακής οι μόνες δυνάμεις που στηρίζονταν ό Σκόμπυ.

“Όταν μπήκαν οι Βρετανοί στην ‘Αθήνα, στις 15 του ‘Οκτώβρη άφόπλισαν και περιόρισαν τά Τάγματα ‘Ασφαλείας. Ήταν αναγκασμένοι νά τó κάνουν αυτό γιατί 75 ο/ο άπό 1.250.000 κατοίκους τής ‘Αθήνας και του Πειραιά, άπαιτούσαν τήν έκτέλεσή τους, θεωρώντας τους προδότες. Τά Τάγματα αυτά είχαν συλλάβει χιλιάδες ‘Ελληνες πατριώτες και τούς παρέδωσαν στα βασανιστήρια και τις έκτελέσεις τών Ναζήδων. Χιλιάδες μάρτυρες του προδοτικού τους ρόλου μπορούν νά βρεθούν σήμερα στην ‘Αθήνα.

Είτε με διαταγή του Παπανδρέου, είτε τών Βρεττανών, 5000 άπ' αυτούς που έξυπηρέτησαν τόσο δουλικά και προδοτικά τή Γκεσταπό-έλευθερώθηκαν για νά πολεμήσουν κατά του ΕΛΑΣ. Αυτό έκανε πολλούς ‘Ελληνες πατριώτες νά γίνουν Κομμουνιστές, γιατί χιλιάδες άπ' αυτούς είχαν μέλη τών οικογενειών τους σκοτωμένα άπό τά Τάγματα ‘Ασφαλείας.

‘Επαινούνται άπό Βρετανούς άξιωματικούς

Τά Τάγματα ‘Ασφαλείας βοήθησαν ύλικά τó στρατηγό Σκόμπυ

έως δτου φέρει Βρετανούς και Ίνδους στρατιώτες έσπευσμένα, μέ 100 Άμερικανικά όπλαταγωγά, που όδηγοϋσαν Άμερικανοί πιλότοι. Ένας Βρετανός αξιωματικός βεβαίωνε άργότερα τούς Σύμμαχους άνταποκριτές, πως οι άνδρες τών Ταγμάτων Άσφαλείας «πολέμησαν πολύ καλά». Οι Έλληνες πατριώτες λένε, ότι έξ ίσου άποτελεσματικά έξυπηρέτησαν και τούς χιτλερικούς. Έκατοντάδες, πιθανόν χιλιάδες, άπ' αυτούς τούς ίδιους τούς «Άσφαλίτες» είναι καταταγμένοι σήμερα στο νέο Έλληνικό Έθνικό Στρατό, που σχηματίζεται άπ' τόν Πρωθυπουργό Πλαστήρα. Τά Τάγματα Άσφαλείας δημιουργήθηκαν άπό έναν άπό τούς Έλληνες Λαβάλ—τόν Κουΐσολιγκ πρωθυπουργό Γιάννη Ράλλη, που οι Γερμανοί τόν διάλεξαν για τή δουλειά αυτή. Οι ύποστηρικτές τους Ισχυρίζονται ότι ό Ράλλης συχνά τούς έλεγε, πως δέν θά πρέπει ν' άνησχοϋν για ό,τι έκαναν, «γιατί μιá μεγάλη δύναμη είναι άπό πίσω μας». Κι' όταν ήρθαν οι Βρετανοί και οι πατριώτες άπαιτοϋσαν τή σκληρή τιμωρία τών προδοτών άσφαλιτών, οι Βρετανοί τούς περιώρισαν μόνο σε στρατώνες. Άν φοροϋσαν πολιτικά ρούχα, έλεγαν, τούς έπετρέπετο νά περιφέρονται στην πόλη.

Ό κ. Πλαστήρας για τὰ Τάγματα

Ύπάρχει κι' ένα άλλο ζήτημα που θάπρεπε νά έρευνηθει, όταν αυτό θάναι δυνατό νά γίνει στην Ελλάδα. Κατά τή διάρκεια τής μάχης τής Άθήνας, άνδρες τών ταγμάτων Άσφαλείας είπαν σ' ένα έπίσημο, ότι άρχικά είχαν καταταγει σε μιá ομάδα άντι-εαμικών, στην Πελοπόννησο, που είχε σχηματισθεί εκεί, όπως δήλωσαν, άπό Βρετανούς αξιωματικούς, που διείσδυσαν στην περιοχή αυτή. Άργότερα είπαν, ό συνταγματάρχης τους πήγε στην Άθήνα, που βοήθησε στη δημιουργία ενός άπό τὰ πρώτα τάγματα Άσφαλείας του Ράλλη,

Όταν συνωμίλησά μέ τόν Πλαστήρα για μιá ώρα, του έθιξα αυτό τó ζήτημα. Είπε: «Τότε δέν ήμουνα στην Ελλάδα, αλλά δέν πιστεύω πως ή πλειοψηφία τών Ταγμάτων Άσφαλείας ήταν Γερμανόφιλοι ή συνεργάτες τους».

Αυτό ΔΕΝ είναι εκείνο που ή πλειοψηφία του Έλληνικού λαού πιστεύει. Και τυχαίνει ΑΥΤΟΙ νά ήταν στην Ελλάδα σ' όλη τή διάρκεια που γινόνταν αυτά».

30

ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΒΑΣΙΛΕΥΕΙ Ο ΘΟΒΟΣ

«Άν ή Κυβέρνηση Πλαστήρα δέν αλλάξει τήν πολιτική της, οι «έλευθερες έκλογές» στην Ελλάδα θά είναι κάτι σαν άπάτη και στάχτη στα μάτια τής παγκόσμιας κοινής γνώμης. Δέν είναι άνάγκη νά διαμφισβητήσai κανένας τήν είλικρινή διάθεση του πρωθυπουργού Τσώρτσιλ, όταν

υπόσχεται ελεύθερη ψήφο, κάτω από συνθήκες τῆς πιδ αὐστηρῆς καὶ ἀμερόληπτης ἐπιτήρησης. Θᾶταν ὅμως ἀναγκαῖο νὰ παρατηρήσει κανεὶς σχετικά, ὅτι αὐτὸ πού γίνεται τώρα στὴν Ἑλλάδα, προετοιμάζει βέβαια τὸ δρόμο γιὰ τὶς ἐκλογές, ἀλλὰ δὲν τὶς προετοιμάζει «αὐστηρά» χωρὶς ὁποιαδήποτε «ἀμερόληπτη ἐπιτήρηση». Τὰ δπλα τῆς πείνας καὶ τῆς ἀπειλητικῆς ἀνεργίας, χρησιμοποιοῦνται ἀλύπητα ἐναντίον τῆς Ἑλληνικῆς πλειοψηφίας. Γιατὶ ἡ Ἀθήνα ζεῖ τώρα κάτω ἀπ' τὸ βασιλεῖο τοῦ φόβου.

«Ἄν θέλεις νὰ φᾶς . . .»

Γιὰ ὄλους τοὺς πολῖτες τῆς ἀριστερῆς παράταξης, τὸ ζήτημα τοῦ βασιλείου τοῦ φόβου, πού ἐπιβάλλεται ἀπ' τὸν Πλαστήρα καὶ ἐπιδοκιμάζεται ἀπ' τοὺς Βρετανούς, εἶναι ἀπλὸ: «Ἄν θέλεις νὰ φᾶς, θὰ πρέπει νᾶσαι φρόνιμος ἀπὸ τώρα καὶ ἔπειτα». Ἔτσι στὸ παρελθὸν πολλές κυβερνήσεις μὲ δύναμη, εἶχαν κερδίσει ὁμορφες πλειοψηφίες στὶς ἐκλογές. Καὶ ἀρκετὰ «νόμιμα». Μετὰ τὶς μάχες τῆς Ἀθήνας, οἱ ἐργοδότες ἀρνήθηκαν νὰ πάρουν πίσω δεκάδες χιλιάδες ἐργάτες, θέλοντας ἔτσι ν' ἀντεκδικηθοῦν τὴν ἀντίδραση τοῦ ΕΛΑΣ. Καθημερινὰ μακρυές οὐρές ἀπὸ καταδιωκόμενους ὑπαλλήλους στέκονται μπρὸς ἀπὸ μαγαζιά, γραφεῖα ἢ ξενοδοχεῖα. Πολλῶν οἱ οἰκογένειες πεθαίνουν τῆς πείνας. Ὑπάρχει δουλειά, ἀλλὰ οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ γυρίζουν κάθε βράδυ σπίτι τους πεινασμένοι καὶ συντριμμένοι. Μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἔχουν συγγενεῖς ἐαμίτες καὶ ἐλασίτες. Κι' οἱ ἐργοδότες καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση εἶναι σὰν νὰ τοὺς λένε: «Ἄς τοὺς γίνεῖ μάθημα».

Ἡ ἀστυνομία τῆς Ἀθήνας—ἡ ἴδια αὐτὴ πού ἐξυπηρέτησε τοὺς Γερμανούς—ἐλέγχει τὶς πολιτικὲς πεποιθήσεις καὶ προσωπικὲς σχέσεις τοῦ λαοῦ τῆς μεσαίας καὶ ἐργατικῆς τάξης. Ἐνα γιγαντιαῖο «κόκκινο κυνήγι» συνεχίζεται, μὲ τὴν ἀνοιχτὴ ἐνθάρρυνση τῶν ἐπίσημων Βρετανῶν παρατηρητῶν καὶ μὲ τὴ Βρετανικὴ προπαγάνδα. Οἱ φυλακές εἶναι ἀσφυκτικὰ γεμάτες μὲ «ὑποπτους».

Ἡ πάλη κατὰ τῶν Χιτλερικῶν ἀγνοεῖται

Ποτὲ ἡ ἀστυνομία δὲ ρώτησε αὐτὸν τὸ λαὸ «Ἀντιστάθηκες στοὺς Γερμανούς;» Τὸ μόνο πού ἐπιδιώκουν ν' ἀποδείξουν εἶναι, ὅτι ἦταν «κόκκινοι», γιατί εἶχαν κάποια σχέση μὲ τὸν ΕΛΑΣ—πού ἀντιστάθηκε στοὺς χιτλερικοὺς πολὺ περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη ἀνταρτικὴ ὀργάνωση. Γιὰ δουλειὰ μιᾶς μέρας στὴν Ἀθήνα ἕνας ἄνθρωπος κερδίζει δυὸ δολλάρια—τὴν ἀξία μιᾶς λίμπρας ψωμιοῦ. Ἄν ἕνας ἐργάτης ἔχει γυναῖκα καὶ δυὸ παιδιὰ, τότε καὶ οἱ τέσσερις τους πρέπει νὰ μοιραστοῦν μιὰ λίμπρα ψωμί τῆς μέρας. Καὶ τί κάνουν ἂν τ' ἀφεντικὸ νομίσει πὼς ὁ ἐργάτης αὐτὸς εἶναι ἀριστερὸς καὶ θᾶπρεπε καλύτερα νὰ πάρει ἕνα μάθημα;

Ρώτησα τὸν Πρωθυπουργὸ Πλαστήρα ἂν ἡ ἐνότητα δὲν ἦταν ἡ

μεγαλύτερη ανάγκη της Ελλάδας. Ἀπάντησε; «Θὰ κάνω ἐνότητα. Αὐτὴ εἶναι ἡ δουλειά μου. Καὶ ξέρω πὼς γίνεται». Ὁ Πλαστήρας δὲν κρατᾷ καθόλου μυστικὸ τὸ γεγονός διὸ θέλει νὰ τσακίσει τὸν κομμουνισμό ἢ ὅ,τιδήποτε ἄλλο, ποὺ ἀντιλαμβάνεται σὰν κομμουνιστικὸ. Πολλοὶ ἐπιμένουν πὼς τὸ Λονδίνο τὸν διάλεξε ἀκριβῶς γι' αὐτὴ τὴ δουλειά.

Ἡ Ἀστυνομία δὲν ἐκκαθαρίστηκε

Δὲ φαίνεται νὰ γίνουν οἱ ἐκλογές πρὶν περάσει τοῦλάχιστον ἓνας χρόνος. Προφανῶς τὰ Βρετανικὰ στρατεύματα θὰ παραμείνουν, ἕως οὗ ὁ Πλαστήρας ἀποκτήσει ἓνα μεγάλο καὶ καλὰ ἐφοδιασμένο στρατό. Ὁ στρατὸς αὐτὸς στελεχώνεται μὲ βασιλικούς φασίστες καὶ προδότες. Ἔτσι ἓνας στρατὸς, ποὺ στὴ πλειοψηφία του θὰ εἶναι ἀντιδραστικός, θὰ ἐλέγχει τὴν Ἑλλάδα γιὰ ἀρκετοὺς μῆνες, πρὶν γίνουν οἱ ἐκλογές. Καὶ ἡ Ἀστυνομία Πόλεων καὶ ἡ Χωρική θὰ κρατοῦν τὴν τάξη κατὰ τὴ διάρκεια τῶν ἐκλογῶν. Τὰ σώματα αὐτὰ δὲν ἔχουν ἐκκαθαριστεῖ ἀπὸ τοὺς συνεργάτες τῶν χιτλερικῶν καὶ σύμφωνα μὲ τίς τωρινές ἐνδείξεις δὲν πρόκειται ποτὲ νὰ ἐκκαθριστοῦν. Ἔτσι τὸ νὰ μιλάμε γιὰ «ἐλεύθερος ἐκλογές», κάτω ἀπ' τὴν Κυβέρνηση Πλαστήρα, εἶναι αὐταπάτη. Μόνο ἐλεύθεροι ἄνθρωποι μποροῦν νὰ ψηφίσουν ἐλεύθερα—καὶ πολὺ πιὸ λίγοι ἀπ' τοὺς μισοὺς Ἕλληνες εἶναι ἐλεύθεροι».

Οἱ Βρετανοὶ φιμῶνουν τοὺς ἀνταποκριτές

«Στις 18 τοῦ Γενάρη ὁ πρωθυπουργὸς Τσώρτσιλ χαρακτήρισε, στὴ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων, τὴ στάση ὀρισμένων Ἀμερικανικῶν ἐφημερίδων, ἀπέναντι στοῦ Ἑλληνικοῦ ζήτημα, σὰν «ἐχθρική» καὶ ἀποδοκίμαζε τίς «κατηφεῖς ἐκθέσεις», ποὺ ἔκαναν ὀρισμένοι ἀπὸ τοὺς «πρὸ τιμημένους τῆς ἐποχῆς καὶ ὑπεύθυνους ἀνταποκριτές» τῆς Ἀγγλίας. Στὴν Ἀθήνα, ὁ Βρετανὸς πρεσβευτὴς Λήπερ, μοῦ εἶπε: «Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ἀνταποκριτές ποὺ βρίσκονται ἐδῶ, ἔχουν παραπλανήσει τὴν κοινὴ γνώμη, σχετικὰ μὲ τὸ τί ἔχει συμβεῖ. Ἀπὸ τὴν Ἀμερικανικὴ πλευρὰ ὑπάρχει μιὰ μόνο ἐξαίρεση τοῦ Α. Κ. Σέτζουικ τῶν «Νιού Γιόρκ Τάϊμς». Ἀπὸ τὴν Ἀγγλικὴ μεριά ὑπάρχουν μιὰ δυὸ τίμιες ἐξαιρέσεις».

Σχετικὰ μὲ τίς δυὸ αὐτὲς δηλώσεις, τὸ Ἀμερικανικὸ κοινὸ θᾶπρεπε νᾶχει μιὰ ἀντίληψη τῆς πολιτικῆς τοῦ Τύπου, ποὺ ἀκολουθοῦν οἱ Βρετανοὶ ἐπίσημοι στὴν Ἀθήνα.

40

ΚΑΙ ΦΙΜΩΜΕΝΟΙ ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΕΣ ΕΚΑΜΑΝ ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΟΥΣ

Τὸ Γενάρη ὁ ἀντιστράτηγος Σκόμπυ ἀπαγόρευσε στοὺς ἀνταποκριτές νᾶχουν ὅποιαδήποτε ἐπαφή μὲ τὸν «ἐχθρὸ» (τοὺς ἀντιπροσώπους

του ΕΑΜ—ΕΛΑΣ), ακόμα και συνεντεύξεις, που γίνονται μπρός σε Βρετανούς αξιωματικούς. Έντεκα από τους δώδεκα Άμερικανούς ανταποκριτές αποτάθηκαν στην Κυβέρνηση των Ένωμ. Πολιτειών να μεσολαβήσει, ώστε το Άμερικανικό κοινό, «χωρίς να παραβιάζεται η Βρετανική στρατιωτική ασφάλεια», να μπορεί ν' ακούει σε κάθε «εύκαιρία ένα μέρος των απόψεων του ΕΑΜ, πάνω στην παρούσα σύγκρουση». Ο ανταποκριτής των «Νιού Γιόρκ Τάϊμς» Σέτζουικ, ήταν ο μόνος, που δέν υπόγραψε την αίτηση αυτή. Δέ μπορούσα να συνομιλήσω μέ αίχμαλώτους Έλασίτες τραυματίες, χωρίς να διακινδυνεύω τό διώξιμό μου από τό Έλληνικό θέατρο πολέμου, άν δχι άλλες πιό σοβαρές συνέπειες. Όταν οι αντιπρόσωποι του ΕΑΜ, ήλθαν για να συζητήσουν την ανακωχή, απομονώθηκαν. Η Βρετανική λογοκρισία άπαγόρευσε τή μετάδοση τής αποδειγμένης μέ ντοκουμέντα συνεργασίας του στρατηγού Ζέρβα και των έδεσιτών άνταρτών του μέ τους χιτλερικούς. Αργότερα τό ίδιο αυτό ύλικό μεταδόθηκε από την Άγγλοαμερικανική λογοκρισία τής Ρώμης. Λίγες μέρες, πριν ό Τσώρτσιλ άνακοινώσει τις δυσαρέσκειές του για τις άνταποκρίσεις που στέλνονταν από την Ελλάδα, ό ανταποκριτής του BBC (Βρετανικού Ραδιοφωνικού Σταθμού) στην Αθήνα πήρε ένα τηλεγράφημα από τό γραφείο του Λονδίνου. Τό τηλεγράφημα έλεγε πως «παρ' όλες τις αντίθετες προσπάθειες» του ύπευθύνου του στο BBC, άνώτερη προσωπικότητα επέμεινε στην άντικατάστασή του. Ο ανταποκριτής του Ρώυτερ άντικαταστάθηκε επίσης.

Στις 14 του Γενάρη οι Βρετανοί επέτρεψαν μιá μαζική διαδήλωση στην Αθήνα. Χαρακτηρίστηκε σά μιá «διαδήλωση για την άπελευθέρωση» και συνέπεσε άκριβώς τέσσερις μέρες πριν ό Τσώρτσιλ δικαιολογήσει την πολιτική του. Υπήρχαν πάμπολλα πλακάτ μέ τό όνομα του Ζέρβα και των έδεσιτών του, όπως και ύπέρ των βασιλικών. Ήταν μιá ύπόθεση καθαρά έθνικιστική και τής δεξιās. Σάν τέτοια πολύ δύσκολα μπορούσε να θεωρηθεί, σάν μιá συμβολή στις διαπραγματεύσεις για συμφωνία, έπειτα από μιá ανακωχή. Μετά τό τέλος τής διαδήλωσης, οι Βρετανοί έπίσημοι έπί του Τύπου, κατέβαλαν μεγάλες προσπάθειες να τονίσουν σε κάθε προσιτό άνταποκριτή, τό «αύθόρμητο» τής μεγάλης παρέλασης. Οι αντιπρόσωποι του τύπου τής Κυβέρνησης Πλαστήρα, κάναν τό ίδιο. Τό ίδιο έπανελάμβανε κι' ό προφανώς εύχαριστημένος εύπορος Αθηναίος. Άκουγα τή λέξη «αύθόρμητη» τόσο συχνά εκείνη τή μέρα, που μου θύμισε την προπαγανδιστική ταχτική που άκολουθείται σ' ώρισμένες πρωτεύουσες, όπου ύπάρχει δικτατορία.

Κατά τή διάρκεια των τελευταίων ήμερών τής παραμονής μου στην Αθήνα, ή προσοχή των άνταποκριτών συγκεντρώνονταν πάνω στην «κόκκινη τρομοκρατία» και τις ώμότητες. Ένα βράδυ ό άρχηγός του Βρετανικού τύπου άνάφερε ότι πολλά πτώματα προσώπων, που έκτελέστηκαν από τόν ΕΛΑΣ, είχαν βρεθεί στην περιοχή τής πόλης. Είπε ότι

περίπου 1500 πτώματα είχαν βρεθεί και προσκάλεσε τους ανταποκριτές να τὰ δοῦν τὴν ἐπόμενη μέρα. Ὁ Δημήτρης Κέσσελ, φωτορεπόρτερ τοῦ Λαϊφ εἶπε πὼς δὲ θὰ περίμενε μέχρι τὴν ἐπόμενη μέρα, θὰ πήγαινε νὰ πάρει φωτογραφίες ἀμέσως. Ὁ Κέσσελ γύρισε ἀπογοητευμένος. «Μιλοῦσαν γιὰ 1500 πτώματα περίπου» εἶπε. «Μέτρησα μόνο 17 καὶ ὑπῆρχαν λίγα ἀκόμα πού δὲν εἶχαν ξεθαφτεῖ».

*** Ἀμερικανὸς ἀποκαλεῖται «Θούγγος» ***

Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ πτώματα, ὑπάρχουν καὶ ὀρισμένα ἄλλα πράγματα πού εἶναι δυσάρεστο νὰ τ' ἀναφέρει κανένας. Ἐνας Βρετανὸς ανταποκριτὴς πήρε ἕναν Ἀμερικανὸ συνάδελφό του σὲ μιὰ κοινωνικὴ συγκέντρωση στὴν Ἀθήνα. Ὁ Ἀμερικανὸς ἦταν αὐστηρὰ ἀντικειμενικὸς στίς ἐκθέσεις του γιὰ τὴν Ἑλλάδα—ἀλλὰ ὄχι ἀντικειμενικὸς, ὅπως ἔβλεπε τὰ πράγματα ἢ Βρετανικὴ πρεσβεία. Ἐνας ἀνώτερος Βρετανὸς ὑπάλληλος τράβηξε τὸ Βρετανὸ ανταποκριτὴ στὴ γωνιά καὶ τὸν παρηχτήρησε: «Κάνεις παρέα μὲ πάρα πολλοὺς Θούγγους». (*)

Βγάζω ἕνα μόνο συμπέρασμα :

Σπάνια ἔχω συναντήσῃ ὁμάδα Ἀμερικανῶν καὶ Βρετανῶν πολεμικῶν ανταποκριτῶν, πού ἡ μεγάλη τους πλειοψηφία νὰ μοῦ ἀποσπάσει τὸ σεβασμὸ καὶ τὸ θαυμασμὸ τόσο πολὺ, ὅπως οἱ ανταποκριτές πού συνάντησα στὴν Ἀθήνα.

50

Ἡ ἀλήθεια γιὰ τὴν Ἑλλάδα μια τραγωδία ἀπὸ λαὸν ἐφίρε τὴν ἑλληνικὴ σφαγὴ

Ἡ μεγάλη Ἑλληνικὴ τραγωδία ἀποτελεῖ βασικὰ μίαν ἀντίθεση φυσικῶν καὶ πολιτικῶν ἐγκλημάτων.

Οἱ Ἀγγλοὶ λένε, ὅτι οἱ μηχανορραφίες καὶ ἡ τρομοκρατία τοῦ ΕΛΑΣ, ἔκαμαν ἀναπόφευκτη τὴν ἐνοπλὴ ἐπέμβασή τους. Κατὰ τίς τελευταῖες συναντήσεις τους μὲ ξένους ανταποκριτές, οἱ ἡγέτες τοῦ Ε.Α.Μ. καὶ τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. κατηγοροῦσαν τοὺς Βρετανούς—καὶ ιδιαίτερα τὸ στρατηγὸ Σκόμπυ καὶ τὸν πρεσβευτὴ Ρέξ Λήπερ—ὅτι εἶχαν συνωμοτήσῃ, γιὰ νὰ πετάξουν ἀπὸ τὴν κυβέρνηση τὸ Ε.Α.Μ. καὶ τὰ κόμματα τῆς Ἀριστερᾶς καὶ νὰ φορτώσουν τὸ στρατὸ μὲ βασιλόφρονα στελέχη καὶ ἀντιδραστικὰ στοιχεῖα, ἐνῶ ἀφόπλιζαν τὴν Ἀριστερά.

Ἐγιναν μεγάλα πολιτικὰ λάθη—μερικὰ θὰ μπορούσαν νὰ χαρα-

* Θούγγος: Τερροριστικὴ αἴρεση Ἰνδῶν φανατικῶν, πού στραγγάλιζαν ὁμογενεῖς τους γιὰ θρησκευτικούς λόγους, σὰν ἐνδειξὴ λατρείας πρὸ θεοῦ τους Σίβα. Διαλύθησαν μὲ δρακόντια μέτρα ἀπ' τοὺς Ἀγγλοὺς.

χτηριοθούν σάν πολιτικά έγκλήματα—ανάμεσα στην άπελευθέρωση τής 'Αθήνας κατά τὰ μέσα τοῦ 'Οκτώβρη καί τίς 3 τοῦ Δεκέμβρη. Κατά τούς μετριώτερους ὑπολογισμούς, τὰ 75 ἑκατοστὰ τῶν Βρετανῶν καί 'Αμερικανῶν ἀνταποκριτῶν στήν 'Ελλάδα συμφωνοῦσαν, ὅτι τὰ περισσότερα—καί τὰ πιό προκλητικά—λάθη, ἔγιναν ἀπό τούς Βρετανούς ἀντιπροσώπους.

'Η κυβέρνηση Τσῶρτσιλ ὑποστήριζε δυνατά τούς "Ελληνες βασιλόφρονες, ἀπό τίς πρῶτες μέρες τῶν ἐξορίστων κυβερνήσεων τής Αἰγύπτου, ἐναντίον τής συντριπτικῆς ἀπόδειξης, ὅτι τὰ 80 ἑκατοστὰ τοῦ 'Ελληνικοῦ Λαοῦ ἦταν φλογερὰ ἀντιμοναρχικά. Τίποτε ἀπ' ὅσα λέει ὁ Τσῶρτσιλ σήμερα, δέ μπορεῖ ν' ἀνατρέψει αὐτή τήν ἀπό πολὺ καιρὸ συσσωρευμένη ἀπόδειξη.

"Ενας παλαιὸς 'Αθηναῖος φίλος μου παραδεχόταν ὅτι ὁ Ε.Λ.Α.Σ. μποροῦσε εὐκόλα νὰ πάρει στὰ χέρια του, ἀνάμεσα στίς 12 καί 15 τοῦ 'Οκτώβρη, δηλαδή ἀνάμεσα στήν ἀποχώρηση τῶν Γερμανῶν καί τήν εἴσοδο τῶν Βρετανῶν. «Ἐφθασε τότε ἡ κυβέρνηση Παπανδρέου—εἶπε καί ὁ Παπανδρέου διώρισε ἓνα βασιλόφρονα, 'Αρχηγὸ τοῦ 'Επιτελείου του. Αὐτὸ ἦταν ἀνοιχτὴ πρόκληση κατά τοῦ Ε.Α.Μ.»

"Ας γυρίσουμε τώρα στήν 'Αθήνα, ὕστερα ἀπὸ 33 μέρες ἀνελέητων ὁδομαχιῶν, κατά τὴ διάρκεια τῶν ὁποίων πυκνοκατοικημένες ἐργατικές περιοχές, γεμᾶτες γυναικόπαιδα, πολυβολοῦνταν συχνά, ἀπὸ βρετανικά ἀεροπλάνα. Οἱ ἐργάτες ἀποτελοῦσαν τὰ 70 ἢ 80 ἑκατοστὰ τῶν 1.250.000 κατοίκων τής μείζονος 'Αθήνας. Στίς ὑπώρειες τοῦ Λυκαβηττοῦ βρίσκεται ἡ 'Αθηναϊκὴ περιοχὴ τῶν πολυκατοικιῶν τῶν γαλαζοαίματων. Οἱ κοινοὶ "Ελληνες ὀνομάζουν αὐτούς τούς πλουσίους, ποὺ κατοικοῦν σ' αὐτὴ τὴ συνοικία, «Κολωνακιῶτες».

Μίλησα μὲ πολλοὺς Κολωνακιῶτες. "Ολοὶ μοῦ διηγήθηκαν ἱστορίες γιὰ τρομερὰ κακουργήματα τοῦ Ε.Λ.Α.Σ., ἀλλὰ οὔτε ἓνα καμμένο ἢ ἀνατιναγμένο σπίτι δέ βρίσκεται στὴ συνοικία τους. Μιὰ μεγαλουσιάννα κυρία μοῦ εἶπε: «δὲ μπορεῖτε νὰ φαντασθεῖτε, τί κόκκινη τρομοκρατία ζήσαμε. Δόξα τῷ Θεῷ, ἦλθαν οἱ Βρετανοὶ καί μᾶς ἔσωσαν. Ὑποφέραμε ὅσο κανεῖς ἄλλος. Χρόνια τώρα δὲν κατορθώσαμε οὔτε τὰ ἐνοίκια τῶν ἀκινήτων μας νὰ εἰσπράξουμε».

Εἶδα τίς βομβαρδισμένες καί πολυβολημένες καλύβες, στίς καταστραμμένες ἐργατικὲς συνοικίαι τής 'Αθήνας. Εἶδα χιλιάδες κουρελοφορεμένα γυναικόπαιδα μὲ μαραμένα πρόσωπα. "Ακουσα τίς γυναῖκες νὰ μοῦ λένε γιὰ τούς γιούς τους καί τούς ἄνδρες τους, ποὺ ἐκτελέστηκαν ἀπὸ τούς Γερμανοὺς, ἐπειδὴ ἦταν στὸν Ε.Λ.Α.Σ. καί στὸ Κίνημα 'Αντίστασης. Δὲν ἔτυχε νὰ συναντήσω ἓνα καί μόνο Κολωνακιώτῃ ποὺ νὰ μοῦ πεῖ, ὅτι κάποιος στενὸς συγγενὴς του σκοτώθηκε στὸ Κίνημα τής 'Αντίστασης. "Ολοὶ τους ἦταν πολὺ καλὰ στήν ὑγεία τους καί ἐξαιρετικὰ καλοθρεμμένοι, ὕστερ' ἀπὸ τριάμισυ χρόνια γερμανικῆς κατοχῆς.

'Η ἱστορία τοῦ Κολωνακιοῦ μ' ἔβαλε νὰ βάλω στὸν ἑαυτὸ μου ἓνα

έρωτημα: Μή τυχόν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι μιλοῦν τόσο πολὺ γιὰ «Κόκκινη Τρομοκρατία» ἐπειδὴ ἔχουν ἔνοχη συνείδηση; Γιατὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι, σπάνια πῆραν μέρος στὴν ἀντίσταση κατὰ τοῦ Ναζισμοῦ—ἂν πῆραν μέρος ποτέ.

(Τὰ πρὸ πάνω ἄρθρα δημοσιεύτηκαν στὴν Ἀμερικανικὴ ἔφημερίδα «Νιού Γιρκ Πόστ»)

ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΕΙΔΑΝ ΚΑΙ ΕΙΠΑΝ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ

Ἀπὸ ἄρθρο τοῦ Ἀμερικανοῦ δημοσιογράφου Ντόναλντ Κόε πού δημοσιεύτηκε ἀπὸ «Ντσίηλυ Γουόκερ» τὸ Μάρτη τοῦ 1945.

«Εἶδα—γράφει—σὲ μιὰ ἐργατικὴ συνοικία, ἀπ' αὐτές πού χτυπήθηκαν ἀπὸ τὰ βρετανο-ἰνδικὰ στρατεύματα, ἓνα κοινὸ μνήμα μὲ 36 νεκρούς, πού οἱ 18 ἦταν γέροι, γρηῆς καὶ παιδιά. Πάνω ἀπὸ τὸ μνήμα ὑπῆρχε ἡ ἐπιγραφή: «Προδότες πού συνεργάστηκαν μὲ Γερμανούς, Βουλγάρους καὶ Ἰταλούς». Ρώτησα μιὰ γρηῆ ἀπ' τὴ συνοικία νὰ μοῦ πεῖ τί συνέβαινε. «Μὴ πιστεύετε», μ' ἀπάντησε μὲ θλίψη. «Ὅλα αὐτὰ τὰ φτιάχνουν οἱ ἐθνοφύλακες. Στὴ γειτονιά μας σκοτώθηκαν 40 ἀπὸ τὰ βρετανικὰ ἀεροπλάνα...».

Ὁ Κόε—συνεχίζει ἡ ἀγγλικὴ ἔφημερίδα—ἐπισκέφθηκε καὶ τὸ Κολωνάκι, τὸ σύμβολο αὐτὸ τῆς εὐζωΐας καὶ τοῦ πλούτου. «Ὁ κόσμος στὴ συνοικία αὐτὴ—λέει—κατέχεται ἀπὸ ἓνα ὑστερικὸ φόβο γιὰ τὸν ΕΛΑΣ καὶ τοὺς κομμουνιστὲς, τοὺς ὁποίους χαρακτηρίζει «γκάγκστερς καὶ ἀναρχικοὺς». Καὶ ὁμοίως στὸ Κολωνάκι—συνεχίζει ὁ Ἀμερικανὸς δημοσιογράφος—δὲν εἶδα οὔτε ἓνα καμμένο κτίριο, Ὁ κόσμος μοιάζει καλοζωισμένος—σ' ἀντίθεση πρὸς τὸ 1.200.000 τῶν ἄλλων κατοίκων τῆς Ἀθήνας—καὶ εἶναι φανερό πῶς στὸ διάστημα τῆς γερμανικῆς κατοχῆς δὲν τοὺς ἔλειπε τίποτα.

Ρώτησα μερικοὺς ἐργάτες, ἐὰν τοῦλάχιστο οἱ Κολωνακιῶτες ἀντιστάθηκαν στοὺς Γερμανούς.

Οἱ ἐργάτες γέλασαν: «Ὅταν εἶχαμε ἐδῶ τοὺς Γερμανούς—μοῦ εἶπαν—τὸ Κολωνάκι ἦταν μὲ τοὺς Γερμανούς. Τώρα πού ἔχουμε τοὺς Ἑγγλέζους εἶναι μὲ τοὺς Ἑγγλέζους... Καὶ οἱ Ἕλληνες ἐργάτες μὲ τὴ σειρά τους μὲ ρώτησαν: «Πέστε μας γιατί οἱ Ἄγγλοι χτυποῦν τὸν ΕΛΑΣ, ἀκριβῶς ὅπως τὸν χτυποῦσαν καὶ οἱ Γερμανοί;» Στὸ ἐρώτημα αὐτὸ δὲ μπόρεσα νὰ ἀπαντήσω, προσθέτει ὁ Ρόναλντ Κόε.

Καὶ τὸ «Ντσίηλυ Γουόκερ», ἀφοῦ προσθέτει καὶ ἄλλες περικοπὲς τῆς ἀνταπόκρισης τοῦ Κόε, περνᾷ στὶς διαμαρτυρίες τῆς ἀγγλικῆς ἐργατικῆς τάξης, γιὰ τὴν κατάστασι αὐτὴ.

«Κάθε μέρα—γράφει—ἐκδίδονται καὶ νέες διαμαρτυρίες τῶν ἐργατικῶν σωματείων γιὰ τὴν πολιτικὴ τῆς Βρετανικῆς Κυβέρνησης στὴν

Ἑλλάδα. Τὸ Γενικὸ Συμβούλιο τῶν Κινηματογραφιστῶν ζητᾶ νὰ πάψει ἡ καταδίωξη τῶν ὁπαδῶν τοῦ Ε.Α.Μ.

Ἀπὸ τὸ Ἐδιμβούργο τὸ Ἑργατικὸ Συμβούλιο, ποῦ ἀριθμεῖ 30.000 μέλη, διαμαρτύρεται γιὰ τοὺς 237 Ἀγγλοὺς νεκροὺς, ποῦ ἔπεσαν σ' ἓναν ἄχαρι ἀγῶνα κατὰ τῶν Ἑλλήνων πατριωτῶν.

Ἡ Ἐθνικὴ Ἐνωση τῶν Δημοσιογράφων ζητᾶ ἀπὸ τὴ Βρετανικὴ Κυβέρνηση νὰ ἐξασκήσει ὅλη τῆς τὴν ἐπιρροή, γιὰ ν' ἀντιπροσωπευθεῖ καὶ τὸ Ε.Α.Μ στὴν Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ ΓΙΑ ΤΟ ΔΕΚΕΜΒΡΗ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΣΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ

Ἀπόφαση τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Γαλλίας στίς 11)12)45

«Τὸ Πολιτικὸ Γραφεῖο ἔλαβε γνώση τῶν τελευταίων πληροφοριῶν γιὰ τὰ τραγικὰ γεγονότα τῆς Ἑλλάδας, ποῦ ἐνθυμίζουν τίς ἥρωικες πράξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ποῦ ξεσηκώθηκε ὁλόκληρος μέσα στίς πατριωτικὲς του ὁργανώσεις τῆς ἀντίστασης, ἐνάντια στὴν ἐχθρική κατοχή Ἀποτίει φόρο τιμῆς στοὺς Ἑλληνας ἀγωνιστές, ποῦ ἔπεσαν γιὰ τὴ Λευτεριά καὶ ποῦ μὲ τίς θυσίες ποῦ προσέφεραν στὴν κοινὴ ὑπόθεση τῶν Ἐνωμένων Ἴθνῶν, συνεισέφεραν στὴν ἀπελευθέρωση τῆς Γαλλίας.

Τὸ Πολιτικὸ Γραφεῖο τοῦ Κ.Κ.Γ. ἐκφράζει τὴ λύπη του, βλέποντας αὐτὸ τὸ γενναῖο λαὸ νὰ χύνει τὸ αἷμα του, σὲ ἓνα κοπιώδη ἀγῶνα ποῦ τὸν ἐπέβαλε ἡ ἀντίδραση, ἡ ὁποία δὲ μπορεῖ νὰ κρατηθεῖ στὴν ἐξουσία, παρὰ μόνον περιφρονώντας τοὺς δημοκρατικοὺς κανόνες καὶ παρὰ τὴ θέληση τοῦ ἔθνους. Εὐχεται νὰ δοθεῖ δικαιοσύνη, σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιθυμία ὅλων τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων, στοὺς Ἑλληνας πατριῶτες καὶ νὰ μπορέσει ἡ Ἑλλάδα, ἐλεύθερη, ἀνεξάρτητη καὶ δημοκρατικὴ, μέσα σὲ μικρὸ χρονικὸ διάστημα, νὰ ἐξακολουθήσει νὰ συνεργάζεται γιὰ τὴν κοινὴ νίκη ἐνάντια στὴ ναζιστικὴ τυρρανία».

ΚΑΤΩ ΤΙΣ ΛΟΓΧΕΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΑΟ

Ἄρθρο τοῦ κομμουνιστῆ ἡγέτη, Μαρσέλ Κασέν ποῦ δημοσιεύτηκε στὴν «Οὐμανιτέ» τῆς 11)12)44.

«Ἐνα σκληρὸ δρᾶμα ἐκτυλίσσεται μεταξὺ τῆς Βρετανικῆς Κυβέρνησης τοῦ κ. Τσῶρτσιλ, συμμάχου τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ

Λαού, πού πρό τριῶν καί περισσοτέρων ἐτῶν, ἔδωσε τόσες ἀποδείξεις ἡρωϊκῆς θυσίας γιά τόν κοινό σκοπό τῶν Ἐνωμένων Ἐθνῶν.

Θά εἴμεθα ψυχραίμοι καί ἀντικειμενικοί, κάνοντας τίς παρατηρήσεις μας γιά τά γεγονότα, τά ὁποῖα ματοκυλᾶνε πρό μιᾶς ἐβδομάδας, ὀλόκληρη τήν πόλη τῆς Ἀθήνας καί τήν Ἑλλάδα.

Ὁ κόσμος ἀπότισε φόρο τιμῆς στούς Ἑλληνες δημοκράτες, πού τό 1941 χτύπησαν ἀλύπητα τόν Ἰταλικό φασισμό, πού ἐπετέθηκε στή χώρα τους. Ὁλος ὁ κόσμος ἐξεδήλωσε τό θαυμασμό του στίς ὁμάδες τῶν ἀνταρτῶν, πού μετὰ τήν κατοχή τῆς χώρας τους ἀπό τοὺς χιτλερικούς, ἐξαπόλυσαν ἐνάντια στούς κατακτητές ἕναν ἀνταρτοπόλεμο χωρίς ἔλεος. Τά κανόνια μιᾶς μεγάλης συμμαχικῆς χώρας στρέφονται σήμερα ἐνάντια στούς Ἑλληνες ἀντάρτες, ἐνάντια στίς ὁμάδες τῶν δημοκρατικῶν παρτιζάνων, πού εἶναι σχηματισμένες, ὅπως καί οἱ δικές μας, ἀπό ἀντιφασίστες ἀπό ὅλη τήν Ἑλλάδα. Ξέρουμε πῶς τά πράγματα ἔφθασαν ὡς ἐκεῖ ! Στίς ἀρχές τοῦ Δεκέμβρη τοῦ 1944 δημοσιεύτηκε μιᾶ διαταγή ὑπογραμμένη ἀπό τόν ἀρχηγό τῆς Κυβέρνησης τῆς Ἀθήνας, τό «σοσιαλιστή» Παπανδρέου, ὁ ὁποῖος ἀπαιτοῦσε, ὅτι πρό τῆς 10ης Δεκεμβρίου, θά ἔπρεπε οἱ ἀντάρτες νά παραδώσουν τά ὄπλα μέ τά ὁποῖα εἶχαν ἀπελευθερώσει τήν πατρίδα τους.

Οἱ δύο σημαντικές ὁμάδες τῶν Ἑλλήνων πατριωτῶν εἶναι : 1) Ἡ ὁμάδα τοῦ Ἐθνικοῦ Μετώπου Ἀντίστασης : Ε.Α.Μ. 2) Ὁ Λαϊκός Ἀπελευθερωτικός Στρατός : Ε.Λ.Α.Σ.

Τά μέλη αὐτῶν τῶν δύο ὁμάδων, ἀρνήθηκαν νά ὑποταχθοῦν στήν κυβερνητική διαταγή, ζητῶντας νά μάθουν τί ἐπρόκειτο νά γίνουν οἱ ὀπλισμένες ἀντιδραστικές ὁμάδες.

Ἐξῆ Ὑπουργοί παραιτήθηκαν γιά νά ἐπιδοκιμάσουν τοὺς Ἑλληνες ἀγωνιστές. Οἱ ὑπόλοιποι, πού ἀπαρτίζανε τήν κυβέρνηση, ἦσαν συντηρητικοί, μοναρχικοί καί φασίστες. Αὐτοί παρέμειναν στήν κυβέρνηση τοῦ κ. Παπανδρέου. Ὁ Παπανδρέου στέλνει καί αὐτός τήν παρρησιή του στό Βασιλεῖα. Τότε, ἕνας φιλελεύθερος, ὁ Σοφούλης, δέχεται νά σχηματίσει μιᾶ νέα κυβέρνηση, γιά νά ἐμποδίσει τή σύγκρουση πού ἀπειλεῖ νά γίνει πολὺ ἐπικίνδυνη.

Τῆ στιγμῆ αὐτῆ ὑψώνεται ὁ κ. Τσῶρτσιλ, ὁ ὁποῖος δηλώνει ὅτι ὁ Παπανδρέου πρέπει νά μείνει στήν ἐξουσία, γιά νά ἐφαρμόσει τό διάταγμα τοῦ ἀφοπλισμοῦ τῶν Ἑλλήνων πατριωτῶν καί ὁ Ἄγγλος Πρωθυπουργός διατάσσει τό Βρετανὸ στρατηγὸ, πού διοικοῦσε στήν Ἀθήνα, νά χτυπήσει ἐνοπλα τήν Ἑλληνική Ἀντίσταση.

Μιᾶ βδομάδα τώρα οἱ Ἑλληνες πατριῶτες ἀμύνονται ἐνάντια στά Βρετανικά στρατεύματα, πού μεταχειρίζονται κανόνια, πολεμικά πλοῖα, ἀεροπλάνα καί τάνκς. Πολλήμησαν ἐπτά μέρες μέ λύσσα. Οἱ ἐργατικές ὁργανώσεις ἀποφάσισαν νά κατεβοῦν σέ γενική ἀπεργία. Σιγά-σιγά ἡ διένεξη ξαπλώθηκε σέ ὀλόκληρη τήν Ἑλλάδα, στή Μακεδονία, Θράκη, Θεσσαλονίκη. Πρέπει νά τονίσουμε, ὅτι οἱ Ἑλληνες πατριῶτες ἀνήκουν

σέ ὄλες τίς ἀποχρώσεις τῆς κοινῆς γνώμης, ἀπό τοὺς παπάδες μέχρι τοὺς κομμουνιστές.

Ἐκ τῆς ὄλης τῆς πλευρῆς, σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμον, ὑψώθηκαν φωνές διαμαρτυρίας καὶ ζήτησαν ἀπὸ τὴν Κυβέρνηση Τσῶρτσιλ, νὰ θέσῃ τέρμα σ' αὐτὸ τὸ λυπηρὸ ἐπεισόδιον,

Ἐναντιπροσωπεῖες ἐργατῶν ὅλης τῆς Ἀγγλίας ἔστειλαν διαμαρτυρίες στὴ Βουλὴ καὶ κατάκριναν αὐστηρὰ τίς ἐπεμβάσεις τῶν Βρετανικῶν στρατευμάτων, ἐναντία στοὺς Ἕλληνας πατριῶτες, ποὺ ἀρνοῦνται νὰ ἀφοπλισθοῦν.

Ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνηση δημοσίευσε μιὰ ἐπίσημη ἀνακοίνωση, ὅπου δηλώνει ὅτι, ὑπακούοντας στὶς ἀρχές τῆς δημοκρατίας, θὰ κρατήσῃ τὴν οὐδετερότητά της στὴν Ἑλληνικὴ, Ἰταλικὴ καὶ Βελγικὴ κρίση. Σοβαρὴ ἀποτυχία γιὰ τὸ Λονδίνο!

Στὴ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων ὁ κ. Τσῶρτσιλ διατήρησε τὸ μαχητικὸ τοῦ ὕφους, ἀλλὰ ὑποστηρίχθηκε μόνο ἀπὸ 279 ψήφους ἔναντι 600 βουλευτῶν. Ὅλοι μας καταλαβαίνουμε τί ἐννοεῖ αὐτὸς ὁ ὑψηλὸς ἀριθμὸς ἀπουσιῶν.

Αὐτὰ ἦταν τὰ πολὺ τραγικὰ γεγονότα, ποὺ γέμιζαν τίς στήλες τῶν ἐφημερίδων. Οἱ δημοκράτες ὅλου τοῦ κόσμου ἐπιδοκιμάζουν τὴ δημοσίαν στάση μερικῶν ἀπὸ τοὺς διευθύνοντες τὰ Ἐνωμένα Ἔθνη, ποὺ ἀρνήθηκαν νὰ ἀνακατευθοῦν στὴν ἐσωτερικὴ πολιτικὴ τῶν Ἐθνῶν, ποὺ συνεισέφεραν στὸν ἀγῶνα τῆς ἐλευθερίας. Ὅλοι οἱ δημοκράτες παρατηροῦν, ὅτι αὐτὲς οἱ ἐσωτερικὲς διενέξεις δημιουργήθηκαν στὴν Ἑλλάδα, ὅπως καὶ στὸ Βέλγιο, ἀπὸ κυβερνήσεις ἐμιγκρέδων, οἱ ὁποῖες δὲν ἀντιπροσωπεύουν τὰ αἰσθήματα τῶν πατριωτῶν, ποὺ χτυπήθηκαν μὲ θάρρος μὲ τοὺς καταχτητές. Οἱ δημοκράτες ἀναφέρουν μάλιστα ὅτι καὶ σ' αὐτὰ ἀκόμα τὰ Ἐνωμένα Ἔθνη, μερικοὶ κύκλοι ἐπιθυμοῦν περισσότερο νὰ χτυπήσουν τοὺς πατριῶτες, παρὰ τὸν ἐχθρό. Οἱ ἀντιδραστικοὶ δὲ διστάζουν νὰ ἐξαπολύσουν τὸν ἐμφύλιον πόλεμον ἀνάμεσα στοὺς Συμμάχους, προτοῦ ὁ Χίτλερ, καὶ οἱ Ἕς—Ἕς τοῦ «φᾶνε τὰ μούτρα τους χῶμα».

Καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ λάθη γράφονται στὸ Μεγάλον Βιβλίον τῆς ἱστορίας τῶν λαῶν!

ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΤΟ ΜΑΤΟΚΥΛΙΣΜΑ

Ἐκκλήση τῶν Ἑλλήνων τοῦ Παρισιοῦ

«Οἱ Ἕλληνες τοῦ Παρισιοῦ ἀπευθύνονται στὰ ἀνθρώπινα συναισθήματα ὅλων τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴ διάρκειαν τεσσάρων χρόνων, παρηκολούθησαν μὲ μεγάλη ἀγωνία τὸ γολγοθᾶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς, ἀντιμετωπίζοντας πρῶτος, μὲ ἕνα ἡρωϊσμὸ

πού ξεσήκωσε τὸ θαυμασμὸ ὀλόκληρου τοῦ κόσμου, τὸ θριαμβεύοντα φασισμό, τέθηκε στὸ πλευρὸ τῆς Μ. Βρετανίας, ἡ ὁποία κείνη τὴν ἐποχὴ ἀγωνιζότανε μόνη της γιὰ τὴν ἐλευθερία τῶν λαῶν».

Ἡ ἔκκληση ἀναφέρει τὶς ἀπώλειες πού ὑπέστησαν οἱ Ἕλληνες κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ πολέμου καὶ τῆς ἐχθρικῆς κατοχῆς, τὰ φυσικά καὶ ἠθικά μαρτύρια πού ὑπέφεραν τὰ τέσσερα χρόνια, τὸν ἐνθουσιασμὸ μὲ τὸν ὁποῖο ὑπεδέχθησαν τὰ Βρετανικά στρατεύματα στὴν ἀπελευθερωμένη ἀπὸ τοὺς πατριῶτες Ἀθήνα καὶ ἐξακολουθεῖ :

«Τὴ στιγμὴ πού ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς πίστευε, ὅτι ἡ ὥρα τῆς ἀπελευθερωσῆς του εἶχε τέλος σημάνει, διάφορα τηλεγραφήματα εἰδοποιοῦν τὴν ὑφήλιο ὅτι τὸ μαρτύριο δὲν ἐτελείωσε... οἱ ἱεροὶ τοῖχοι τῆς Ἀκροπόλεως πιτσιλίστηκαν ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν Ἑλλήνων πατριωτῶν. Οἱ Ἕλληνες ἀγωνίζονται καὶ πάλι γιὰ νὰ ἀποχτήσουν τὸ δικαίωμα νὰ διαθέτουν τοὺς ἑαυτοὺς τους.

Τὰ ἐπίσημα ἀνακοινωθέντα χαρακτηρίζουν τοὺς πατριῶτες «ληστοσυμμορίες» καὶ «ἐπαναστάτες».

Τολμοῦν, λοιπόν, νὰ ἑνομάζουν ἔτσι τοὺς ἥρωες, πού σηκωθήθηκαν σὰν ἕνας ἄνθρωπος, γιὰ νὰ ὑπερασπίσουν τὰ δικαιώματά τους καὶ τὶς ἐλευθερίες τους :

Εἶναι ψευδὲς ὅτι οἱ ἥρωες τοῦ Ε.Α.Μ.—Ἑλληνικὴ Ἀντίσταση—καὶ τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. εἶναι μιὰ μειοψηφία, πού θέλει νὰ κάνει δικτατορία. Ἀντίθετα ὅλος ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ξεσηκώνεται ἐνάντια στὴ δικτατορία, πού προσπαθοῦν νὰ τοῦ ἐπιβάλουν.

Εἶναι ψευδὲς ὅτι αὐτὴ ἡ Κυβέρνηση, πού παρεβίασε τὸ Χάρτη τοῦ Λιβάνου, ἔχει τὸ δίκαιο καὶ τὴ νομιμότητα. Ἀντίθετα ἡ Κυβέρνηση αὐτὴ δὲ θέλησε νὰ τιμωρήσει τοὺς προδότες, διετήρησε στὶς κυβερνητικὲς θέσεις ὅλους τοὺς κουϊσλιγκς πού εὑρίσκοντο ἐκεῖ, ἐνεθάρρυνε καὶ μεταχειρίσθηκε δυνάμεις, πού ὀπλίσθηκαν ἀπὸ τὸν ἐχθρὸ κατὰ τὴ διάρκεια τῆς κατοχῆς, γιὰ νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἐνάντια στὸ λαό.

Ἀφῆστε τὸν Ἑλληνικὸ λαὸ ἐλεύθερο. Σταματήστε τὸ ματοκύλισμα στὴν Ἑλλάδα !

ΡΑΓΙΖΕΤΑΙ Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Ἔθνικὸ Ἑλληνικὸ Μέτωπο. Οἱ φίλοι τῶν Ἑλλήνων Μακί.

Δὲν ὑπάρχει ἕνας ἐλεύθερος ἄνθρωπος στὸν κόσμο, πού νὰ μὴν ἔνοιωσε νὰ ραγίζεται ἡ καρδιά του, ὅταν ἀκουσε, ὅτι Ἀγγλικά ὄπλα χτυποῦν τὶς δυνάμεις ἀντίστασης τῆς Ἑλλάδας.

(Ἀπὸ ἐκπομπὴ τοῦ Γαλλικοῦ Ραδιοφ. Σταθμοῦ τῆς 10)12)44).

ΤΙ ΣΥΓΙΧΙΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ Η «ΛΥΣΗ» ΤΣΩΡΤΣΙΛ

Άρθρο του Μ. Μπενανσόν στην εφημερίδα
«Temps-Présent» τῆς 26/1/45.

“Οποῖος μπόρεσε νά παρακολουθήσει ἀπό ἀρκετὰ κοντὰ τὰ γεγονότα τῆς Ἑλλάδας ἐδῶ καὶ μερικὰ χρόνια, ὑποφέρει βλέποντας νά χαρακτηρίζεται γιὰ «λύση» τὸ βίαιο καθεστῶς, ποῦ ἐπέβαλλε ἡ Βρετανικὴ κυβέρνησις. “Ἄς ποῦμε μὲ τραχύτητα τὰ πράγματα: Αὐτὸ ποῦ συμβαίνει αὐτῇ τῇ στιγμῇ στὴν Ἑλλάδα, μποροῦσε νά εἶχε συμβεῖ ἀκόμα καὶ ἐδῶ—γιατὶ ὅλη ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἀντίστασις εἶναι ἀλληλέγγυα καὶ βρίσκειται μπροστὰ στοὺς ἴδιους κινδύνους—ἂν ὁ στρατηγὸς Ντέ Γκὼλ δὲν εἶχε ὑπερασπίσει, μὲ ἄγρια ἀδιαλλαξία, τὰ δημοκρατικὰ δικαιώματα τοῦ Γαλλικοῦ Λαοῦ.

Γιατὶ ἐπὶ τέλους, ἂν ὁ κ. Τσῶρτσιλ ὠδήγησε λαμπρὰ τὴ χώρα του στὸν ἀγῶνα ἐνάντια στὴ Γερμανικὴ ἐπίθεσις, ἂν μ’ αὐτὸ τὸν τρόπο συνέβαλλε ἰσχυρὰ στὴν ἀπελευθέρωσι τῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν ἀπὸ τοὺς εἰσβολεῖς, ὅμως δὲν ἰσχυρίσθη ποτέ, ὅτι θὰ ἀπελευθέρωνε τοὺς λαοὺς ἀπὸ τοὺς δικούς του καταπιεστές—ἀπὸ ἐκείνους ἀκριβῶς ποῦ συνεργάστηκαν μὲ τὸν ἐχθρό. Τὴν ἀλήθεια αὐτὴ δὲν τὴν κρύβουν οὔτε στὴν Ἀγγλία. Ὁ Ἀγγλικὸς τύπος—συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν «Τάϊمز» τοῦ μεγάλου ἡμιεπισήμου ὀργάνου—δὲ φειδωλεύεται σὲ κριτικὲς κατὰ τῆς κυβέρνησις. “Ἄς ἀναφέρουμε τὸ ἄρθρο τοῦ Μπρέϊσφορντ στὸ «Ρέινολντς Νιούς» τῆς 21 Γενάρη 1945:

«Ὅπως καὶ οἱ πῖο πολλοὶ ἀπὸ ἐμᾶς, παρ’ ὀλίγο νά ξεχάσω τί ὀφείλουμε στὸν κ. Τσῶρτσιλ. Ἀλλὰ ὁ κομματικὸς ἄνθρωπος, ποῦ ἔκανε τὸν πόλεμο στὴν Ἑλλάδα, δὲν εἶναι ὁ ἄνθρωπος τοῦ 1940. Εἶναι ὁ ἄνθρωπος ποῦ, πρὸ εἴκοσι πέντε ἐτῶν, προσπάθησε νά πνίξει τὴ Ρωσικὴ Ἐπανάστασις.

Ὁ κ. Τσῶρτσιλ δηλώνει ὅτι ὁ ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τοῦ Ε.Α.Μ. (πολιτικοῦ ὀργανισμοῦ ποῦ ὁ στρατὸς του εἶναι ὁ Ε.Λ.Α.Σ) εἶναι νά κάνει τὴν Ἑλλάδα Κομμουνιστικὸ κράτος. Δὲν ὑπάρχει ὅμως τίποτα, ποῦ νά δικαιολογεῖ αὐτὴ τὴν κατηγορία. Τὸ πολιτικὸ πρόγραμμα τοῦ Ε.Α.Μ. ζητᾷ τὴν ἀποκατάστασις ἑνὸς Δημοκρατικοῦ Συντάγματος, τὸ ὁποῖο εἶχανε συντάξει οἱ φιλελεύθεροι Ἕλληνες καὶ κατήργησε ὁ βασιλεὺς Γεώργιος. Ὁ πρόεδρός του, ὁ καθηγητὴς Σβῶλος, ὅπως καὶ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ του, ὁ στρατηγὸς Σαράφης, εἶναι φιλελεύθεροι. Δύο ἐπίσκοποι βρίσκονται στὸ Ἐθνικὸ Συμβούλιον τοῦ Ε.Α.Μ. Εἶναι ἀνόητο νά χαρακτηρίζονται τέτοιοι ἄνθρωποι ὡς κομμουνιστὲς καὶ τροτσκιστὲς». Καὶ νά, τέλος, ἡ μαρτυρία ἑνὸς Ἀμερικανοῦ ἀνταποκριτῆ, τοῦ Ντόναλντ Κόε, ποῦ ραδιοφωνήθηκε ἀπὸ τὴ Ρώμη. Ὁ Κόε δηλώνει:

«Ἔρχομαι ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, τὴν πῖο θλιβερὴ πόλιν τῆς Εὐρώπης.

Ἡ ἀστυνομία γεμίζει ἀδιάκοπα τίς φυλακές μὲ πρόσωπα ὑποπτα ὅτι ἀνήκαν στὸν ΕΛΑΣ ἢ τὴν ἀριστερά. Αὐτὴ ἢ ἴδια ἢ ἀστυνομία εἶναι ἐκείνη, ποὺ ἔρριξε τοὺς πρώτους πυροβολισμοὺς στίς 3 τοῦ Δεκέμβρη — στὸ σημεῖο αὐτὸ οἱ μαρτυρίες ὄλων τῶν ἐπὶ τόπου πολεμικῶν ἀνταποκριτῶν εἶναι ταυτόσημες. Συνωμίλησα ἀρκετὰ μὲ Ἀθηναίους, τῆς ἀνωτέρας τάξεως. Ὁ φόβος τοῦ ΕΛΑΣ καὶ τῶν Κομμουνιστῶν τοὺς κάνει σχεδὸν ὑστερικούς. Παρατήρησα ἐν τούτοις ὅτι οἱ εὐποροὶ αὐτοὶ Ἀθηναῖοι — ποὺ τοὺς ἐπωνόμασαν Κολωνακιῶτες — εἶχαν τὸν ἀέρα τῆς εὐημερίας. Εἶναι προφανές ὅτι ἔτρωγαν καλὰ κατὰ τὴ γερμανικὴ κατοχὴ. Ἡ μεγάλη πλειοψηφία τῶν Ἀθηναίων εἶναι τρομερὰ φτωχὴ. Ἐρωτοῦσα τοὺς ἐργάτες ἂν πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Κολωνακιῶτες ἀντιστάθηκαν στοὺς Γεομανοὺς. Γελοῦσαν πικρά. «Ὅταν οἱ Γερμανοὶ ἦταν ἐδῶ, ἀπαντοῦσαν, «οἱ Κολωνακιῶτες ἦταν μαζί τους. Τώρα ποὺ οἱ Ἄγγλοι εἶναι ἐδῶ, εἶναι μὲ τοὺς Ἄγγλους». Καὶ μοῦ ἔβαζαν τὴν ἀκόλουθη ἐρώτηση στὴν ὁποία δὲ μποροῦσα νὰ ἀπαντήσω: «Γιατί οἱ Ἄγγλοι χτυποῦν τὸν ΕΛΑΣ, ἀκριβῶς ὅπως τὸν χτυποῦσαν καὶ οἱ Γερμανοί»;

Ἄς ἐλπίσουμε σὲ μιὰ «λύση» τῆς Ἑλληνικῆς ὑπόθεσης, ἄξιας τῶν ἀνηκούστων θυσιῶν, στίς ὁποῖες ἔστερξε ὁ ἡρωϊκὸς αὐτὸς Λαός».

Ο Σκόμπι κιτλοφορεί στους άθηνάϊκους δρόμους: Άραιά χειροκροτήματα.

Ἀγγλικά τάνκς στην
ἀθηναϊκή ἀσφαλτο-
στὴν ἴδια ἀσφαλ-
το τοῦ δάφηκε μέ
αἶμα Ἑλλήνων ἀπὸ
γερμανικά τάνκς.

